

Συνέντευξη

Η τιμωρία των αναπληρωτών
συνδικαλιστών
δεν θα περάσει

> σελ. 17

Απεργία στις
18 Φλεβάρη
για το
ασφαλιστικό

> σελ. 7

Οι ελλείψεις
στο ΕΣΥ είναι
η πραγματική
απειλή

> σελ. 20

► Εφημερίδα της αντικαπιταλιστικής κομμουνιστικής Αριστεράς

► www.prin.gr

€ 2

PRIN

► ΚΥΡΙΑΚΗ 9 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2020

ΕΤΟΣ 29° ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 1.461

Το 67% δεν έχει ούτε 1.000 ευρώ στην άκρη

Δύο στους τρεις κατοίκους της Ελλάδας υπό απειλή φτώχειας, ενώ το πλουσιότερο 10% κατέχει το 42% του πλούτου. Οξύτατη η κοινωνική ανισότητα, με το 20% των πλουσίων να έχει 5,5 φορές περισσότερο διαθέσιμο εισόδημα από το 20% των φτωχότερων. Ο κατώτατος μισθός έχει πιάσει πάτο.

Δύο στους τρεις Έλληνες δεν έχουν στην άκρη ούτε 983 ευρώ (1/4 του ετήσιου ορίου φτώχειας). Το 12,9% του πληθυσμού βρίσκεται σε βαθιά φτώχεια, ενώ το 55,4% μπορεί να πέσει ανά πάσα στιγμή κάτω από το όριο της φτώχειας, αφού δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν μια απώλεια εισοδήματος τριών μηνών. Την τρομερή κατάσταση της οικονομικής φρίκης έφερε έκθεση του ίδιου του ΣΕΒ, με βάση στοιχεία του ΟΟΣΑ, η οποία δεν μπορεί να θεωρηθεί υπερβολική. Μάλιστα σε πλευρές, όπως ο υπολογισμός του ορίου φτώχειας, υποεκτιμά το πρόβλημα. Άλλες έρευνες κατέγραψαν πως το 36% δεν μπορεί να πληρώσει τους λογαριασμούς του μήνα και πάνω από το 1/3 δεν μπορεί να θερμάνει ικανοποιητικά το σπίτι του. Όσο για τον κατώτατο μισθό, αυτός είναι κάτω από όλα τα παλιά μέλη της ΕΕ, ξεπερνώντας μόνο τις χώρες της ανατολι-

Αγώνας για αυξήσεις μισθών και συντάξεων, για προστασία της λαϊκής κατοικίας

κής Ευρώπης, που έχουν όμως φθηνότερο επίπεδο διαβίωσης. Τελευταίο αποκούμπι πριν την εξαθλίωση αναφέρεται το υψηλό ποσοστό ιδιοκατοίκησης που μπαίνει πλέον στο στόχαστρο με την παύση κάθε προστασίας από 1η Μαΐου, όπως απαιτούν τράπεζες και ΕΕ και υλοποιούν οι κυβερνήσεις. Αυτή είναι η κανονικότητα και η «ανάπτυξη» κερδών που προχωρά, σύμφωνα με την πολιτική ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ. Επιτακτικά αναγκαίο το εργατικό και λαϊκό κίνημα να ξεδιπλώσει τις διεκδικήσεις του για αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις, με μείωση του χρόνου εργασίας και των ετών για ασφάλιση, για μόνιμη και σταθερή εργασία με συλλογικές συμβάσεις (πολύ σημαντικός ο αγώνας των «5.500 του ΟΑΕΔ»), για αξιοπρεπές επίδομα ανεργίας για όλους χωρίς προϋποθέσεις, για πλήρη προστασία της εργατικής και λαϊκής κατοικίας.

>>> σελ. 2, 5, 19

Ελληνικός στρατός και στο Μάλι

Στην Κύπρο μας είπαν ότι είναι για τα «αδέρφια μας». Στη Βοσνία ότι είναι για την ειρήνη στα Βαλκάνια και στο Αφγανιστάν για την αντιμετώπιση της τρομοκρατικής απειλής. Στη Σαουδική Αραβία ισχυρίστηκαν πως είναι το αντάλλαγμα για μια ισχυρή συμμαχία και επενδύσεις. Στη Λιβύη, εάν προκύψει ανάγκη, προς χάρη του εχθρού μου είναι φίλος μου». Όσο για το Μάλι, το επιχείρημα που θα μας πουλήσει η κυβέρνηση, εάν αποφασίσει να στείλει στρατό, κάτι που δήλωσε ήδη πρόθυμη να κάνει, είναι ότι αποτελεί το αντάλλαγμα για να μας αγαπάει ο Μακρόν. Το εθνικό τους συμφέρον είναι θανάσιμα επικίνδυνο για τον λαό.

Το θέμα

ΜΑΤ και φασίστες κατά προσφύγων

Η καταστολή των δίκαιων διαδηλώσεων των προσφύγων και η ενεργοποίηση φασιστικών ομάδων ανοίγει δρόμο για την υλοποίηση της κυβερνητικής πολιτικής των κλειστών κέντρων-φυλακές. Αναγκαίος ο κοινός αγώνας για την ελεύθερη μετακίνηση προσφύγων και μεταναστών.

>>> σελ. 3

Αφιέρωμα

30 χρόνια NAP «μέσα σε δρόμους που καίνε»

Η ιδρυτική συνδιάσκεψη του NAP και οι σημαντικότερες στιγμές της πορείας του. Οι προγραμματικές και πολιτικές κατακτήσεις, τα όρια και οι αντιφάσεις, το άλμα που απαιτείται προς το σύγχρονο κομμουνιστικό πρόγραμμα και κόμμα. Μια απόφαση της ΚΕ του ΚΚΕ που θεμελίωσε την πολιτική του... Συνασπισμού.

>>> σελ. 11-16

Γράφουν: Δημήτρης Γκόβας, Αντώνης Δραγανίγος, Γιάννης Ελαφρός, Γιώργος Κρεασίδης

editorial

Κατώτατος μισθός
εξαθλίωσης

Ενώ η φτώχεια στην Ελλάδα βρίσκεται σε υψηλότερα επίπεδα, ο βασικός αλλά και ο μέσος μισθός παραμένουν σε απαράδεκτα χαμηλά επίπεδα, ουσιαστικά εξαθλίωσης. Μάλιστα, σε πρόσφατα στοιχεία της Συνομοσπονδίας Ευρωπαϊκών Συνδικάτων, το μέσο κατώτατο ωρομίσθιο στην Ελλάδα είναι 3,76 ευρώ, έχοντας πιάσει πάτο, καθώς βρίσκεται κάτω από την Πορτογαλία (3,83) και την Ισπανία (5,76), και είναι πολύ μικρότερο της Γερμανίας (9,35), του Βελγίου (9,66) ή της Γαλλίας (10,15). Ξεπερνά λίγο της Λιθουανίας (3,72), της Πολωνίας (3,5) και των άλλων ανατολικών χωρών, που όμως έχουν πολύ φθηνότερο επίπεδο διαβίωσης.

Κι ενώ συμβαίνουν αυτά, βγαίνουν τα μνημονιακά κόμματα του νέου αστικού δικομματισμού που χαντάκωσαν τους μισθούς να πουλήσουν φύκια για μεταξωτές κορδέλες. Η κυβέρνηση μιλά για φιλο-αυξήσεις ανάλογες με την παραγωγικότητα και ενεργοποιεί τον νόμο Βρούτση, που μετά από διαβούλευση με τους «κοινωνικούς φορείς» (δηλαδή τους εργοδότες) θα καταλήξει σε έξι μήνες! Από την άλλη ο ΣΥΡΙΖΑ, εκ του ασφαλούς, προτείνει αύξηση 7,5% φέτος και 7,5% του χρόνου. Ξεχάσαμε πως ο ΣΥΡΙΖΑ κράτησε στη μνημονιακή κατάψυξη τους μισθούς για τέσσερα χρόνια, κι όταν προχώρησε σε αύξηση του κατώτατου μισθού (όχι βεβαίως στα 751) δεν ανέβηκε συνολικά ο μέσος μισθός, απεναντίας έπεσε 2,4% το 2019!

Ήρθε η ώρα το εργατικό κίνημα να διεκδικήσει ριζικές αυξήσεις στους μισθούς και υπογραφή συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Κανείς/καμιά να μην αμειβεται με κάτω από 1.000 ευρώ καθαρά, όπως ζητούν τα ταξικά σχήματα και οι Παρεμβάσεις. Και μάλιστα με μείωση των ωρών εργασίας, 35ωρο-5ήμερο-7ωρο. Ας τελειώσουμε με την ελεημοσύνη...

Μαριάννα Τζιαντζή

Ο τζόγος επεκτείνεται: με την «εμβληματική» επένδυση στο Ελληνικό, με τη μεταφορά του Μον Παρνές στο Μαρούσι, στα σύνορα με Χαλάνδρι. Οι κάτοικοι αντιδρούν, αλλά η κυβέρνηση προχωρά σε μια ανάπτυξη που μοιάζει περισσότερο με «αβανοποίηση», με την εικόνα της Κούβας πριν την επανάσταση.

Η γκριζοποίηση
της ζωής μας

Το φάντασμα του τζόγου δεν πλανιέται απλώς πάνω από την Ελλάδα. Έχει εγκατασταθεί κανονικά. Τουλάχιστον η πρέφα στο καφενείο του χωριού απαιτούσε από τους παίχτες κάποια σκέψη και κάποια κοινωνικότητα (και ας είχαν χαθεί κι εδώ περιουσίες, κι ας είχαν ρημαχτεί κι εδώ ζωές): οι άνθρωποι έπαιζαν «μαζί», όχι ο καθένας μόνος του, όπως συμβαίνει στη βιομηχανία του τζόγου.

Νέες λέξεις μπαίνουν στο λεξιλόγιό μας. Άλλες από επίσημα χείλη, όπως η «γκριζοποίηση» για την οποία μίλησε αυτή την εβδομάδα ο υπουργός Εξωτερικών Νίκος Δένδιας με αφορμή τις τουρκικές διεκδικήσεις στο Αιγαίο. Άλλες έρχονται σιωπηρά και ύπουλα ή μάλλον πρώτα έρχεται το φαινόμενο και ακολουθούν οι λέξεις που το περιγράφουν. Σε αυτή τη δεύτερη κατηγορία ανήκουν νεόκοπες λέξεις, όπως η «τζογοποίηση», δηλαδή η επέκταση του τζόγου όπως εκφράζεται όχι μόνο με την «εμβληματική» επένδυση στο Ελληνικό αλλά και τη σχεδιαζόμενη μεταφορά του καζίνο της Πάρνηθας στο Μαρούσι, στα σύνορα με το Χαλάνδρι. Θα μπορούσαμε επίσης να μιλήσουμε για «αβανοποίηση», αφού η Ελλάδα μοιάζει να ακολουθεί το μοντέλο της Κούβας της προ του Κάστρο εποχής.

Εδώ και αρκετούς μήνες, κάτοικοι και φορείς της περιοχής που επιλέχτηκε για να φιλοξενήσει το νέο ναό του τζόγου αγωνίζονται ενάντια στην ανέγερσή του. Δύο συγκεντρώσεις πραγματοποιήθηκαν στο ίδιο πεζοδρόμιο προχθές έξω από το Συμβούλιο της Επικρατείας όπου συζητήθηκε η προσφυγή φορέων ενάντια στο νέο «Κολοσό του Αμαρουσίου». Στη μία συμμετείχαν κάτοικοι της περιοχής, στη δεύτερη νυν εργαζόμενοι του καζίνο της Πάρνηθας που αγωνιούν

Ο μεγάλος και ο μικρός τζόγος (online τυχερά παιχνίδια και καταστήματα ΟΠΑΠ της γειτονιάς) γίνεται το νέο όπιο του λαού

μήπως δεν εγκριθεί η μετεγκατάσταση του καζίνο και βρεθούν άνεργοι.

Από τη μια γκρουπιέρηδες, θυρωροί, σκευοριτάδες, καθαρίστριες, διοικητικοί υπάλληλοι. Από την άλλη κάτοικοι που δικαιολογημένα ανησυχούν για τις σοβαρές επιπτώσεις που θα έχει αυτή η γιγαντιαία «ψυχαγωγική-τουριστική» εγκατάσταση στην περιοχή τους.

Πηγαδάκια στις παρυφές των δύο συγκεντρώσεων. Προς τους κατοίκους: «Δεν εκπροσωπείτε κανέναν», «Υπηρετείτε άλλα συμφέροντα» (επιχειρηματικά εννοείται), «Θα πάρουν αξία τα σπίτια σας, δεν το βλέπετε;» «Θέλετε να χάσουμε τη δουλειά μας;» «Εσείς μιλάτε εκ του ασφαλούς». Και όταν κάποια κυρία μιλάει για «μπαρντέλα», ένας εργαζόμενος εξανίσταται: «Θα πεις εμένα μπαρντέλο; Μπαρντέλο είσαι και φαίνεσαι!» Κάποιοι ψυχραιμοί επεμβαίνουν, η ένταση εκτονώνεται.

Στη συγκέντρωση των εργαζόμενων μοιράζονταν τετρασέλιδα φυλλάδια του ομίλου Regency με επιχειρήματα υπέρ της μετεγκατάστασης κι επέκτασης: υψηλή αισθητική, βιοκλιματική αρχιτεκτονική, διατήρηση

και αύξηση των θέσεων εργασίας, έσοδα για το δημόσιο κλπ. Εδώ επιχείρηση και εργαζόμενοι μια φωνή, μια γροθιά. Όμως η αγωνία των εργαζομένων –έστω και με τις ευλογίες ή την παρακίνηση των εργοδοτών τους– είναι υπαρκτή και σεβαστή. Όπως υπαρκτή και σεβαστή είναι η αντίθεση των κατοίκων στην προσθήκη άλλης μιας υπερτοπικής λειτουργίας σε έναν ήδη βεβαρμένο οδικό άξονα, τη λεωφόρο Κηφισίας, η αντίθεση σε όλα τα γνωστά παρεπόμενα που ένα καζίνο συνεπάγεται.

Λίγες δεκάδες χιλιόμετρα πιο μακριά, στο Κερατσίνι και τη Δραπετσώνα, κάποιοι άλλοι κάτοικοι δεν αγωνίζονται ενάντια στην εγκατάσταση του καζίνο, αλλά ενάντια στα ήδη εγκατεστημένα καζάνια, τις πάμπολλες δεξαμενές των εταιρειών πετρελαιοειδών που ξερνούν μέρα νύχτα το θάνατο σε μικρές αλλά σταθερές δόσεις κι εύστοχα τα έχουν ονομάσει «τα καζάνια του θανάτου». Ντίτζελ, μαζούτ, ορυκτέλαια, τοξικές πτητικές ουσίες. Αφόρητη δυσοσμία, λιποθυμίες μαθητών στα σχολεία. Άλλης κατηγορίας καταστροφή, όμως οι δράστες και οι προστάτες τους ανήκουν στην ίδια καπιταλιστική οικογένεια.

Την «γκριζοποίηση» της ζωής μας φέρνουν οι επιχειρηματικές και οι κυβερνητικές πρακτικές. Η πλειονότητα του λαού ζει στις γκριζες ζώνες της ανεργίας, της προσωρινής μερικής απασχόλησης, της ανασφάλειας, του φόβου για το αύριο. Και καθώς η ανατροπή της σημερινής κατάστασης δεν φαίνεται και τόσο άμεση, ο μεγάλος και ο μικρός τζόγος (online τυχερά παιχνίδια και καταστήματα ΟΠΑΠ της γειτονιάς) γίνεται το νέο όπιο του λαού. Η «γκριζοποίηση» δεν περιορίζεται μόνο στο τοπίο αλλά απλώνεται στις συνειδήσεις σιωπηρά και ύπουλα — όχι όμως αμετάκλητα.

Σκηνικό έντασης, με όπλο τις δυνάμεις καταστολής και ακροδεξιές ομάδες κρούσης, προσαθεί να στήσει η κυβέρνηση στα νησιά του Βόρειου Αιγαίου, προκειμένου να νομιμοποιήσει στη συνείδηση της κοινωνίας τον σχεδιασμό για δημιουργία κλειστών δομών-φυλακών για πρόσφυγες και μετανάστες. Σε αυτό το πλαίσιο εντάσσονται τα γεγονότα στη Λέσβο την περασμένη Δευτέρα και Τρίτη, 3-4 Φεβρουαρίου, με μια ακόμη βίαιη επίθεση της αστυνομίας σε πρόσφυγες και μετανάστες, οι οποίοι πραγματοποιούσαν διαμαρτυρία, αλλά και τις επιδρομές ακροδεξιών κρνοφόρων σε Μόρια και Μυτιλήνη.

Όλα άρχισαν τη Δευτέρα, όταν ομάδα προσφύγων, κυρίως Αφγανών, προσπάθησαν να κινηθούν πεζή προς τη Μυτιλήνη, με σκοπό να πραγματοποιήσουν συγκέντρωση διαμαρτυρίας. Την οργή τους, πέραν των παγιωμένων άθλιων συνθηκών διαβίωσης που συνεχώς επιδεινώνονται, έχει πυροδοτήσει και η προωθούμενη εξέταση κατά προτεραιότητα των αιτήσεων ασύλου που κατατίθενται από την 1^η Ιανουαρίου 2020. Αυτό σημαίνει, πρακτικά, ότι άνθρωποι οι οποίοι ήδη έχουν υποστεί τα πάνδεινα στη Μόρια και τα άλλα κολαστήρια αφήνονται έωλοι επ' αόριστον και οσονούπω, βάσει σχεδιασμού τουλάχιστον, θα μεταφερθούν σε κλειστές φυλακές, περιμένοντας πότε θα εξεταστεί το αίτημά τους.

Αυτή τη διαδήλωση των εκατοντάδων προσφύγων επιχείρησε να ανακόψει η αστυνομία κάνοντας χρήση χημικών, παρά το γεγονός ότι ανάμεσα στους διαμαρτυρόμενους αιτούντες άσυλο περιλαμβάνονταν οικογένειες με μικρά παιδιά. Πάντως, μια ομάδα κατάφερε να περάσει τον αστυνομικό φραγμό και να φτάσει στην πόλη της Μυτιλήνης, όπου και πραγματοποίησε διαμαρτυρία χωρίς να υπάρξει κάποιο άλλο επεισόδιο. Κάτι που, βεβαίως, δεν συνάδει με την εικόνα των «μεινόμενων ισλαμιστών» οι οποίοι δήθεν πρέπει, για λόγους δημόσιας ασφάλειας, να μαντρωθούν σε κλειστά κέντρα κράτησης.

Έτσι, την επόμενη ημέρα, όταν πρόσφυγες έφτασαν ξανά στη Μυτιλήνη για νέα παράσταση διαμαρτυρίας, τους περίμεναν τα ΜΑΤ και από κοντά οι ακροδεξιοί «Ελευθεροί Πολίτες». Αν και αυτή η συγκέντρωση εξελίχθηκε ειρηνικά, κατά την αποχώρησή τους οι πρόσφυγες δέχτηκαν επίθεση από τα ΜΑΤ με αποτέλεσμα, από τον πανικό που προκλήθηκε, μία γυναίκα να ποδοπατηθεί και να οδηγηθεί στο νοσοκομείο. Κατά την επιστροφή τους στον καταυλισμό της Μόριας – πάντα συνοδεία των ΜΑΤ- επιχειρήθηκε σκόπιμα από την αστυνομία η πομπή να περάσει μέσα από το χωριό. Αυτό ήταν κάτι που εξόργισε μερίδα κατοίκων, οι οποίοι προσπάθησαν να ξεσηκώσουν όλο τον οικισμό κατά των προσφύγων, χτυπώντας τις καμπάνες και στήνοντας οδοφράγματα. Έτσι, ενώ όσοι είχαν πάει από άλλες οδούς είχαν ήδη επιστρέψει στον καταυλισμό, ομάδα ακροδεξιών που συγκροτήθηκε με άτομα και από αλλού, προσπαθούσε να σπείρει τον τρόμο στο συγκεκριμένο χωριό, χτυπώντας

Προμελετημένο σχέδιο καταστολής από κυβέρνηση

Προσφυγικό

Γιώργος Μουρμούρης

► Όσα συνέβησαν αυτή την εβδομάδα στη Λέσβο αναδεικνύουν τη συμπαιγνία των μηχανισμών κράτους και παρακράτους κατά προσφύγων και μεταναστών

πόρτες σε αναζήτηση μεταναστών, αλλά και εργαζομένων σε ΜΚΟ. Μάλιστα, σύμφωνα με πληροφορίες, όσοι από τους τελευταίους αναγνωρίστηκαν από τους εν λόγω τραμπούκους «σερίφηδες» δέχτηκαν προπηλακισμό, ενώ σημειώθηκαν και φθορές σε όχημα οργάνωσης.

Η τελευταία πράξη του διήμερου δράματος γράφτηκε το ίδιο βράδυ στη Μυτιλήνη, όταν ομάδα ακροδεξιών κρνοφόρων, υπό την κάλυψη της αστυνομίας, περιφερόταν στους δρόμους προσπαθώντας να τρομοκρατήσει αλληλέγγυους στους πρόσφυγες και εργαζόμενους σε ΜΚΟ. Είχε προηγηθεί αντιφασιστική διαδήλωση και πορεία από τη Μυτιλήνη

προς τη Μόρια, η οποία ανακόπηκε από τα ΜΑΤ. Αργά το βράδυ της Πέμπτης και μετά την κατακραυγή που υπήρξε, η αστυνομία προχώρησε στη σύλληψη επτά ατόμων που συμμετείχαν στην ομάδα των ακροδεξιών, οι οποίοι παραπέμφθηκαν στον εισαγγελέα με τις κατηγορίες της σύστασης εγκληματικής ομάδας και παράβασης του νόμου περί όπλων.

Η επικοινωνιακή διαχείριση των γεγονότων του διήμερου από την κυβέρνηση, τις τοπικές αρχές και πολλά ΜΜΕ επιβεβαιώνει ότι στόχος ήταν η δημιουργία του απαιτούμενου θεάματος για μια, εξίσου θεαματική, επιχείρηση επιβολής του νόμου και της τάξης. Ενδεικτική είναι η αντίδραση του αρμόδιου υπουργού, Νότη Μηταράκη, ο οποίος –σαν έτοιμος από καιρό– δήλωσε μεταξύ άλλων ότι «τα δυσάρεστα αυτά γεγονότα επιβεβαιώνουν την ανάγκη επιτάχυνσης των διαδικασιών ασύλου, επιστροφής όσων δε δικαιούνται άσυλο και τη λειτουργία κλειστών και ελεγχόμενων κέντρων». Εξίσου ενδεικτική είναι η αυξημένη αστυνομική παρουσία στο νησί τα τελευταία 24ωρα πριν το διήμερο των επεισοδίων, η οποία επισήμως αποδίδεται σε «πληροφορίες» της ΕΛΑΣ για «υποκίνηση» επεισοδίων.

Προφανές στόχος η νομιμοποίηση των κλειστών δομών-φυλακών

Όπως, όμως, επισημαίνει σε σχετική ανακοίνωσή του το ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, οι «υποκινήτες» βρίσκονται «στις άθλιες συνθήκες που επικρατούν στη Μόρια και στις άλλες “χωματερές ψυχών” που η “πολιτισμένη” Ευρωπαϊκή Ένωση και οι ελληνικές κυβερνήσεις έχουν φυλακίσει δεκάδες χιλιάδες πρόσφυγες και μετανάστες». «Αποκλειστικά υπεύθυνη για την έκρυθμη κατάσταση στο νησί είναι η κυβέρνηση, η οποία συνεχίζει και κλιμακώνει επικίνδυνα την πολιτική ΣΥΡΙΖΑ», σημειώνει και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ Λέσβου. Βαριές ευθύνες για την προκλητική εμφάνιση των ακροδεξιών φέρουν κι εκείνες οι δημοτικές και περιφερειακές παρατάξεις που νομιμοποίησαν, με τη συμμετοχή τους στην κινητοποίηση της 22^{ας} Ιανουαρίου, την αντιμετώπιση των προσφύγων ως θυτών αντί για θυμάτων. Σε κάθε περίπτωση, οι τελευταίες εξελίξεις καθιστούν πιο αναγκαίες από ποτέ τις κινήσεις έμπρακτης αλληλεγγύης σε πρόσφυγες και μετανάστες, ενάντια στην καταστολή και την ακροδεξιά. Σε αυτό το πλαίσιο, το επόμενο διάστημα οργανώνονται κινητοποιήσεις στη Λέσβο και τα άλλα νησιά του ΒΑ Αιγαίου.

Από σπόντα

*** Το ευχαριστιέται ο Άδωνις
* Και αυτή την εβδομάδα στη
βουλή ήρθε να μας πει ότι «κά-
νουμε εύκολη τη ζωή των επεν-
δυτών» * Έχει χρησιμοποιήσει
τόσες φορές αυτή την ατάκα,
ώστε να είναι σίγουρο πώς πρό-
κειται περί απωθημένου

* Ήθελε να το κάνει ο άνθρω-
πος * Να βολέψει συμφέροντα
* Να ευχαριστήσει διοικητικά
συμβούλια εταιριών * Είχε
όραμα.

*** Βέβαια ο Μητσοτάκης
διαπίστωσε ότι δεν είναι τόσο
εύκολο πράγμα * Διότι ο Άδω-
νις στο Ελληνικό έναν Λάτση
έχει να τακτοποιήσει * Άντε και
μερικούς ακόμη, συγκριτικά
μικρότερους * Αντιθέτως, ο
πρωθυπουργός ακόμη τρέχει με
τις ιστορίες του ποδοσφαίρου
* Όχι τίποτα άλλο μα έβαλε και
τον συνταγματολόγο τον Γερα-
πετρίτη να ασχολείται * Όχι
πως δεν ξέρει βέβαια το «δεξί
χέρι» * Έχει παρελθόν με ποδο-
σφαιρικούς παράγοντες

* Και με γήπεδα που ήθελαν
να χτίσουν * Το γνωρίζει καλά
(και) αυτό το σπορ * Για την
ώρα πάντως πηγαίνει στο
εξωτερικό και στις επα-
φές με την ΟΥΕΦΑ * Κι όπως
φαίνεται αλλάζουν τα αρχικά
σχέδια για το πώς θα φτιαχτεί
η ιστορία του πρωταθλήματος
* Ετοιμαστείτε για νέο... ματς
διαπλοκής.

*** Πολύ φασαρία όλη την
εβδομάδα για την προστασία
της πρώτης κατοικίας * Κι ο ΣΥ-
ΡΙΖΑ μπροστά να καταγγέλλει
* Δεν λέμε, πιάνει * Ιδίως στον
κόσμο που έχει τσακιστεί από
τα μνημόνια και αγωνιά * Μόνο
που δεν μας είπε ο ΣΥΡΙΖΑ ποι-
ανού ιδέα ήταν ο «Ηρακλής» * Το
σύστημα δηλαδή που θα «τιλο-
ποιεί» τις οφειλές * Μήπως του
Ευκλείδη Τσακαλώτου;

* Μήπως, επίσης, ο ΣΥΡΙΖΑ ψή-
φισε τον νόμο με βάση τον οποίο
θα λειτουργήσουν τα funds
* Διότι βεβαίως κακή, στραβή κι
ανάποδη η ΝΔ που το εφαρμό-
ζει * Αλλά να μην ξεχνάμε και
ότι «πατάει» σε γερές βάσεις
* ΣΥΡΙΖΑϊκές.

*** Φυσικά, αν τους ρωτήσετε,
στη Κουμουندούρου θα σας
πουν άλλα * Ότι αυτοί το είχαν
σκεφθεί με άλλο μείγμα * Λίγο
διαφορετικό * Μόνο που δεν
χρειάζεται να πάμε στο...
masterchef για να καταλάβουμε
το δούλεμα * Αν έχεις στόχο να
φτιάξεις το ίδιο φαγητό
* Ανεξαρτήτως μείγματος, το
ίδιο πράγμα θα... σερβιριστεί.

Ελληνοτουρκικά

Γιώργος Παυλόπουλος

Τεντώνεται επικίνδυνα το σκοινί του ανταγωνισμού

► Μεγαλώνει διαρκώς η απειλή πολεμικού «θερμού επεισοδίου»!

«**Ο**ταν θα πέσει η πρώτη σφαίρα, εμείς τι θα κάνουμε;». Αυτό επί της ουσίας – συχνά όμως και με τη συγκεκριμένη διατύπωση – είναι το ερώτημα που απευθύνουν ΜΜΕ και «αναλυτές» προς την κυβέρνηση, βλέποντας ότι κινδυνεύει να χάσει την μπάλα. Σε τέτοιο βαθμό δε που η μέχρι πρόσφατα λάβρη και «ανένδοτη» στα «εθνικά θέματα» ως αντιπολίτευση ΝΔ – ποιος δεν θυμάται τους δεκάριους στο Μακεδονικό; – έχει επιτρέψει στον «ενδοτικό» ΣΥΡΙΖΑ να της ασκεί κριτική από... πατριωτικές θέσεις. Όπως συνέβη με αφορμή τον ισχυρισμό Ερντογάν ότι δεν υπήρξε κρίση στην φετινή επέτειο των Ιμίων, επειδή είχε προηγηθεί σχετική συνεννόηση ανάμεσα στις δύο χώρες να απέχουν από «προκλήσεις». Τα όσα ακολούθησαν έφεραν, άλλωστε, τον υπουργό Εξωτερικών, Ν. Δένδια, να «αδειάζει» τον επί της «Αμύνης» συνάδελφό του, Ν. Παναγιωτόπουλο – ο οποίος είχε φροντίσει νωρίτερα να διαψεύσει τον εαυτό του.

Το πιο ανησυχητικό, φυσικά, δεν είναι η κατάσταση αλαλούμ που δείχνει να επικρατεί στην κυβέρνηση. Ούτε η προκλητική στάση του Τσίπρα και των συνεργατών του, οι οποίοι

άλλοτε απέχουν από την ψηφίση του νομοσχεδίου για τις βάσεις που είχαν οι ίδιοι προετοιμάσει και άλλοτε κατηγορούν τον Μητσοτάκη για υποχωρητικότητα στα «εθνικά» (σε μια προσπάθεια να ξεπλύνουν και τη «ρετσινιά» που τους κόστισε στις εκλογές). Η ανησυχία προέρχεται από το γεγονός ότι ολοένα περισσότεροι φαίνεται να πείθονται ότι ένα «θερμό επεισόδιο» με την Τουρκία είναι περίπου αναπόφευκτο.

Το τελευταίο μήνυμα της Άγκυρας, ότι είναι αποφασισμένη να προχωρήσει σε έρευνες στην περιοχή της ΑΟΖ που ανακήρυξε μονομερώς με την μία εκ των κυβερνήσεων της

Λιβύης, μεταξύ των ακτών της αφρικανικής χώρας και του Καστελόριζου, ασφαλώς ρίχνει κι άλλο λάδι στη φωτιά. Όπως κάνει, επίσης, η αποστολή Πάτρι-στ με το προσωπικό τους από την Ελλάδα στη Σ. Αραβία, αλλά και η συμμετοχή ελληνικών πλοίων στη γαλλική αρμάδα που πλέει ανοιχτά της Κύπρου. Γεννάται δε εύλογο ερώτημα τι θα πράξει η Αθήνα σε περίπτωση που το Ουρούτς Ρέις ή κάποιο άλλο σκάφος βγει στις επίμαχες και διαφιλονικούμενες ζώνες και απλώσει τα καλώδιά του, συνοδεία τουρκικών πολεμικών.

Είναι γεγονός ότι υπάρχει μια μερίδα πολιτικών και στρατιωτικών που εισηγούνται την

τακτική του «πρώτου πλήγματος», για να μην βρεθεί η χώρα σε δύσκολη θέση. Όμως, η πλειοψηφία της αστικής τάξης εξακολουθεί, για την ώρα, να τάσσεται υπέρ της διαπραγματεύσεως και της υπό όρους συνεκμετάλλευσής, με τη διαμεσολάβηση ΗΠΑ, ΝΑΤΟ και ΕΕ. Και το κάνει κυρίως επειδή φοβάται τις συνέπειες μίας σύγκρουσης – κάτι που πιθανότατα ισχύει και για την Άγκυρα η οποία, όσο κι αν φωνάζει, γνωρίζει πόσο καταστροφικός μπορεί να αποδειχθεί ένας έστω και περιορισμένος πόλεμος.

Όλοι ξέρουν, ωστόσο, αυτό που αποδεικνύει η εμπειρία: Παζάρι στο τραπέζι δεν έγινε ποτέ χωρίς να προηγηθεί αναμέτρηση δυνάμεων. Κι αυτή τη φορά οι ανακατατάξεις στην περιοχή είναι τόσο βίαιες και ο πήχης έχει ανέβει τόσο ψηλά που είναι εξαιρετικά πιθανό η αναμέτρηση να μην εξαντληθεί σε απειλές, αλλά να περιλαμβάνει σφαίρες και αίμα – που μετά θα μετατραπούν σε κέρδη για τις πολυεθνικές. Είναι κάτι που, εκτός των άλλων, οφείλει να προσέξει ιδιαίτερα το ΚΚΕ, το οποίο προβάλλει εμμονικά και δυσανάλογα την «τουρκική επιθετικότητα» και την «αμφισβήτηση των κυριαρχικών δικαιωμάτων της Ελλάδας».

ΣΥΡΙΖΑ

Μάχες «για την καρέκλα» και όχι για τις ιδέες...

Προσωρινό μορατόριουμ έφερε η συμφωνία Σκουρλέτη-Τσίπρα στην Πολιτική Γραμματεία του ΣΥΡΙΖΑ καθώς η σύγκρουση ανάμεσα στις διάφορες ομάδες είχε καταστεί ανεξέλεγκτη με χυδαίες προσωπικές επιθέσεις μέσω ΜΜΕ. Ο Πάνος Σκουρλέτης εξέφρασε τη δυσφορία του για συγκεκριμένο λίβελο εναντίον του από δημοσιογράφο της αυλής Τσίπρα. Ο ίδιος ο Αλέξης Τσίπρας κράτησε αποστάσεις από το δημοσίευμα το οποίο κάποιιοι φρόντισαν να αποδώσουν σε υπερβάλλον ζήλο του περιβάλλοντος Παππά-Σπίρτζη. Η Πολιτική Γραμματεία, επίσης, «άδειασε» τους 21 βουλευτές (μεταξύ των οποίων

και ο Παύλος Πολάκης) που απέστειλαν επιστολή στην ηγεσία με την οποία κατηγορούσαν τον Πάνο Σκουρλέτη και την υπεύθυνη Οργανωτικού Έφη Καλαμαρά ότι αποκλείουν τους πασοκογενείς από ομιλητές στις εκδηλώσεις του κόμματος. Ο Αλέξης Τσίπρας έκανε αυστηρές συστάσεις να σταματήσουν οι διαρροές, ενώ οι πρώτες πληροφορίες αναφέρουν ότι οι αλλαγές θα είναι στην κατεύθυνση περισσότερο της «διεύρυνσης» και όχι του ολικού μετασηματισμού του ΣΥΡΙΖΑ σε νέο κόμμα, ενώ υποβαθμίζεται και το θέμα της αλλαγής του ονόματος. Στον πυρήνα της σύγκρουσης δεν είναι όπως κάποιος ίσως περίμενε

η αποκρυστάλλωση της πολιτικής φυσιογνωμίας του κόμματος αλλά η ποσόστωση νέων μελών και ο αριθμός των συνέδρων που θα συμμετάσχουν στο συνέδριο «αριστείνδη», δηλαδή χωρίς να έχουν εκλεγεί. Ο Αλέξης Τσίπρας ήθελε να υπάρξουν περίπου 250 ex officio σύνεδροι οι οποίοι να προέρχονται από την «προοδευτική συμμαχία», αλλά οι αντιδράσεις ήταν έντονες και τελικά δέχτηκε να μειωθεί ο αριθμός τους στους 150. Υπάρχει μεγαλύτερο δείγμα «πασοκοποίησης» όμως από το γεγονός ότι οι εσωκομματικές μάχες εκφυλίζονται και περιορίζονται στη μάχη της καρέκλας και στον έλεγχο των συσχετισμών;

Στην πιο αποφασιστική στροφή της μάχης για την προστασία της λαϊκής κατοικίας, το «στρατόπεδο» του κινήματος ενάντια στους πλειστηριασμούς κέρδισε μια σημαντική νίκη κι έδειξε πως είναι εδώ, ετοιμοπόλεμο για νέες αναμετρήσεις. Η παρουσία του κινήματος και η αθώωση του αγωνιστή Ηλία Σμήλιου από το Ειρηνοδικείο Θεσσαλονίκης την Τρίτη αποτέλεσαν μια απάντηση στις «πολεμικές» δηλώσεις του Άδωνη Γεωργιάδη πως η προστασία της πρώτης κατοικίας κάνει κακό στην οικονομία και δεν επιτρέπει στις τράπεζες να αναπτύξουν στεγαστική πολιτική. Βεβαίως δεν πρόκειται για μια προσωπική υπερβολή ενός «ακράιου» υπουργού, όπως παρουσιάστηκε από ΜΜΕ του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά για έκφραση της γραμμής του κεφαλαίου και της ΕΕ. Εξάλλου ο επίτροπος Οικονομίας Πάολο Τζεντιλόνι ξεκαθάρισε την Πέμπτη σε συνέντευξή του πως «οι ευρωπαϊκοί θεσμοί θεωρούν ότι η κατάργησή της (σ.σ. της προστασίας της πρώτης κατοικίας) αποτελεί δέσμευση-κλειδί για την Ελλάδα». Για να συμπληρώσει «τίποτα δεν απαγορεύει να καθιερωθεί ένα ειδικό δίκτυο ασφαλείας για τις φτωχότερες εισοδηματικές ομάδες», δηλαδή ένα πενιχρό επίδομα ενοικίου για τους φτωχότερους των φτωχών. Άρα, η λεηλασία των σπιτιών των λαϊκών οικογενειών αποτελεί για την ΕΕ δέσμευση-κλειδί του (μετα)μνημονιακού προγράμματος, που συνομολόγησε ο ΣΥΡΙΖΑ και υλοποιεί με ζήλο η ΝΔ. Εξάλλου, οι διώξεις πραγματοποιήθηκαν επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, η οποία έστειλε τα ΜΑΤ, αρνήθηκε τη νομοθετική προστασία της πρώτης κατοικίας, θέσπισε τους ηλεκτρονικούς πλειστη-

Δίκη Ηλία Σμήλιου

Γάννης Ελαφρός

Νίκη-αθώωση στο δικαστήριο, «μάθημα» εργατικού πολιτισμού

► Ζωντανό και μάχιμο το κίνημα κατά των πλειστηριασμών

ριασμούς και αναβάθμισε το αξιόποιο του αγώνα κατά των πλειστηριασμών.

Στον αντίποδα του πολιτισμού των τραπεζών, των καπιταλιστικών κερδών και της ανθρωποφάγας ανάπτυξης αναδείχθηκε την Τρίτη στην κατάμεστη αίθουσα του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης, ο εργατικός πολιτισμός των φτωχών παραγωγών του πλούτου, που έχουν μάθει στα δύσκολα, στον αγώνα και στην αλληλεγγύη. Ο Η. Σμήλιος, δημοτικός σύμβουλος Αμπελοκήπων και μέλος του Συντονισμού Συλλογικοτήτων Θεσσαλονίκης και του ΠΣΟ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, έδωσε συγκλονιστικό μάθημα ζωής μέσα από την «απολογία» του. Μίλησε σαν Εργαζόμενος, που αγωνίζεται «για μια καλύτερη ζωή για μένα, την οικογένειά μου και την τάξη μου!». Μίλησε σαν Πατέρας, για το 16χρονο παιδί του που θέλει να δει «τα όνειρά του πράξη να κάνει κι όχι μετανάστης να γίνεται». Μίλησε σαν Δάσκαλος. «Δεν μου επιτρέπεται το παράδειγμα που θα δώσω στα παιδιά μου να είναι εκείνο του υποταγμένου ανθρώπου, που δουλικά αποδέχεται τον εξευτελισμό». «Χρειάστηκαν εκατομμύρια χρόνια για να γίνουν τα τέσσερα πόδια δύο. Δεν θα επιτρέψω να γίνουν πάλι τέσ-

Ο επίτροπος της ΕΕ Πάολο Τζεντιλόνι θεωρεί την άρση προστασίας της πρώτης κατοικίας «δέσμευση-κλειδί», ενώ ο Α. Γεωργιάδης βλέπει να βοηθά την... οικονομία

σερα!», ο αγωνιστής δάσκαλος έκλεισε με τα λόγια του Λουντέμη, βιβλία του οποίου είχε χαρίσει ο πατέρας του. Η νομική και πολιτική επιχειρηματολογία του κινήματος που εκφράστηκε από τη δικηγόρο Αρετή Σκουνάκη και τους μάρτυρες υπεράσπισης (Θ. Αγαπητό, Β. Αντύπα, Γ. Κρεασίδη, Γ. Λαθήρα, Μ. Στεφούδη, Γ. Τζαμαδάνη, Δ. Χαραλαμπίδου) συνοδεύονταν από μια βροχή ψηφισμάτων σωματείων και μαζικών φορέων, που ανέ-

δειξαν την πλατιά κοινωνική βάση. Τα χειροκροτήματα, τα συνθήματα και οι σφιγμένες γροθιές που υποδέχθηκαν την αθωωτική απόφαση έδειξαν την ορμή για ένα νέο γύρο αγώνων, ειδικά ενόψει της κατάργησης κάθε προστασίας της πρώτης κατοικίας από την 1^η Μάη φέτος. Τίποτα δεν τελείωσε, εξάλλου ο Η. Σμήλιος και συναγωνιστές του έχουν ακόμα τέσσερις αγωγές στην πλάτη τους. Αλλά η φράση «θα νικήσουμε» ήταν σε περισσότερα χείλια.

ΕΚΡΗΞΗ ΦΤΩΧΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΙΣΟΤΗΤΑΣ

Το 10% του πληθυσμού κατέχει το 42% του πλούτου

Δύο στους τρεις Έλληνες δεν έχουν στην άκρη ούτε 983 ευρώ (1/4 του ετήσιου ορίου φτώχειας). Το 12,9% του πληθυσμού βρίσκεται σε βαθιά φτώχεια, σύμφωνα με έναν τρόπο υπολογισμού που μάλλον συγκαλύπτει το πρόβλημα, ενώ το 55,4% μπορεί να πέσει ανά πάσα στιγμή κάτω από το όριο της φτώχειας, αφού δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν μια απώλεια εισοδήματος τριών μηνών, όπως για παράδειγμα μια απόλυση ή ένα πρόβλημα υγείας. Άρα, το 68,3% του πληθυσμού (12,9% + 55,4%) ζει κάτω ή κοντά στο όριο της φτώχειας! Τα στοιχεία προέρχονται από τον ίδιο τον ΣΕΒ, με βάση επεξεργασίες του ΟΟΣΑ. Κι ενώ στο σύνολο του ΟΟΣΑ το ποσοστό του πληθυσμού που έχει κρατημένο ένα ποσό ίσο με το ¼ του ετήσιου ορίου φτώχειας φτάνει το 49%, στην Ελ-

λάδα το ποσοστό αυτό ανεβαίνει στο 67%! Την ίδια ώρα, η ανισότητα είναι πολύ μεγάλη στη χώρα μας. Το μέσο διαθέσιμο εισόδημα του πλουσιότερου 20% είναι 5,5 φορές μεγαλύτερο από του φτωχότερου 20%! Στον ΟΟΣΑ είναι 5,4 φορές, στη Σουηδία 4,1 φορές και βεβαίως στις ΗΠΑ, το βασιλείο της ανισότητας, 8,5 φορές. Στην Ελλάδα το πλουσιότερο 10% του πληθυσμού κατέχει το 42% του καθαρού πλούτου! Κι όπως σημειώνει η μελέτη του ΣΕΒ, «το υψηλό ποσοστό ιδιοκατοίκησης στην Ελλάδα ενδεχομένως να συμβάλει στην άμβλυση των ανισοτήτων πλούτου». Γι' αυτό έχουν λυσάξει με την λαϊκή κατοικία...

Τα στοιχεία παρουσιάζουν ανάγλυφα την οικονομική φρίκη που βιώνουν οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι και τα φτωχά λαϊκά στρώματα, μετά από 11 χρόνια κρί-

σης, υπερεκμετάλλευσης και λεηλασίας του βίου τους από κυβερνήσεις, κεφάλαιο και τοκογλύφους «πιστωτές». Δεν είναι τα μόνα. Πριν μερικές εβδομάδες, σε ευρωπαϊκή έρευνα αυτή τη φορά, καταγράφηκε πως το 36% των Ελλήνων αδυνατεί να πληρώσει τους λογαριασμούς ρεύματος, τηλεφώνου και νερού, ενώ το ένα τρίτο τουλάχιστον δεν μπορεί να θερμάνει το σπίτι του, πρώτοι σε όλοι την Ευρώπη!

Αδιάφορος για τον κόσμο της φτώχειας και της ανασφάλειας ο Κ. Μητσοτάκης, μιλώντας στο συνέδριο της Ελληνικής Συνομοσπονδίας Εμπορίου είπε πως έχει ως πρώτη προτεραιότητα τον τερματισμό της «απαράδεκτης φορολογικής πολιορκίας», διαφημίζοντας τις μειώσεις στη φορολογία των εταιρικών κερδών! Αυτή είναι η κανονικότητα για την κυβέρνηση...

«Υπόκλιση» του ΠτΔ στο Ίδρυμα Νιάρχος

Την υποταγή του πολιτικού προσωπικού στην επιχειρηματική εξουσία συμπυκνώνουν οι εξαιρετικά «σιροπιαστές» αναφορές του απερχόμενου Προέδρου της Δημοκρατίας στην «εθνική προσφορά του Ίδρυματος Σταύρος Νιάρχος στην ελληνική κοινωνία», κατά τη διάρκεια εκδήλωσης. Ο Π. Παυλόπουλος έκανε λόγο για «έμπρακτη στήριξη του κοινωνικού ιστού και του κοινωνικού κράτους στην Ελλάδα» από το ίδρυμα Νιάρχου. Δεν σταμάτησε εκεί αλλά αναφέρθηκε και στη συμβολή των «μεγάλων εθνικών ευεργετών» στην πορεία του σύγχρονου ελληνικού κράτους. Καμιά αναφορά, βέβαια, στο γεγονός ότι η παρασιτική εφοπλιστική κλίση απολαμβάνει προκλητική και σκανδαλώδη φορο-ασυλία και αντ' αυτού προσφέρουν σε εθελοντική βάση ψίχουλα ελεημοσύνης.

Σχόλια στο ημίφως

► Η Γιάννα και το 1821 μας ενώνει;

Με ρετρό διαφήμιση απορρυπαντικού, με κορδελάκι ζαχαροπλαστείου ή πιρούνι –που παραπέμπει στο μεγάλο φαγοπότι που έρχεται– παρομοίασαν οι χρήστες στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης το επίσημο σήμα της επιτροπής εορτασμού των 200 χρόνων από την επανάσταση του 1821. Το σηματάκι και το πρόγραμμα των δράσεων και εκδηλώσεων παρουσίασε με φανταχτερό τρόπο το βράδυ της Παρασκευής η ίδια η Γιάννα Αγγελούπουλου ως επικεφαλής της επιτροπής εορτασμού «1821-2021», στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών. Το παρών έδωσε σχεδόν σύσσωμη η πολιτική, θρησκευτική και πολιτική ηγεσία. Εντύπωση προκαλεί η παρουσία στην εκδήλωση και η νομιμοποίηση της αντιδραστικής αυτής πρωτοβουλίας από τον γγ του ΚΚΕ Δημήτρη Κουτσούμπα αλλά και η θετική παρουσίαση της από την ιστοσελίδα του 9ο2.

► Ρατσιστικό παραλήρημα Τζαβάρρα....

Η Χρυσή Αυγή μπορεί να έμεινε εκτός βουλής, οι ιδέες της ωστόσο έχουν μπολιάσει βαθιά τον επίσημο λόγο της κυβερνώσας παράταξης. Ο βουλευτής της ΝΔ και πρώην κοινοβουλευτικός της εκπρόσωπος Κ. Τζαβάρρα μίλησε για ιδιότυπη... κατοχή και γκέτο των αλλοδαπών εργατών γης της Μανωλάδας, όταν στην πραγματικότητα εργάζονται ολημερίς έναντι πινακίου φακής και στοιβάζονται σε άθλιες συνθήκες σε

ιδιότυπο καταυλισμό. Τι και αν το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων δικαίωσε τα θύματα των ρατσιστών φραουλοπαραγωγών που δεν δίστασαν να ανοίξουν πυρ εναντίον των μεταναστών και επιδίκασε στους τελευταίους αποζημίωση; Για τον Τζαβάρρα που υπερασπίζεται τους μεγαλοτσιφλικάδες, οι μετανάστες-σύγχρονοι-σκλάβοι μόλις τελειώνουν την εργασία τους θα έπρεπε να εξαφανίζονται από προσώπου γης. Η καλύβα του μπαρμπα-Θωμά ζει ξανά στη Μανωλάδα το 2020.

► Αποτυχημένη κολεγιά Πατούλη-ΧΑ

Σε φιάσκο εξελίχτηκε η εξόφθαλμη συναλλαγή του περιφερειάρχη Αττι-

κής Γ. Πατούλη με τη ναζιστική Χρυσή Αυγή στη συνεδρίαση του Περιφερειακού Συμβουλίου την Τετάρτη. Η περιφερειακή αρχή έφερε το θέμα της συγκρότησης δύο επιτροπών, ώστε τα θέματα να μη συζητούνται στο συμβούλιο, κάτι που χρειαζόταν την απόλυτη πλειοψηφία 51 θετικών ψήφων. Για να το πετύχει αυτό ο εκλεγμένος με τη ΝΔ περιφερειάρχης δεν δίστασε να συμμαχήσει παρασκηνιακά με τους εκλεγμένους νεοναζί της «Ελληνικής (Χρυσής) Αυγής»! Την «ανίερη» συμμαχία κατήγγειλε στην παρέμβασή του ο περιφερειακός σύμβουλος της Αντικαπιταλιστικής Ανατροπής στην Αττική Κώστας Τουλγαρίδης. Η άθλια μαύρη σύμπραξη οδηγήθηκε σε φιάσκο, καθώς ένας σύμβουλος της πλειοψηφίας αποχώρησε πριν την ψηφοφορία!

► Απαγόρευση διαδηλώσεων επί Μακρόν...

Από τη δεξιά το περιμέναμε, από τη... προοδευτική συμμαχία α λα Γαλλικά μας ήρθε. Η κυβέρνηση του Ε. Μακρόν απαγόρευσε τη χθεσινή διαδήλωση των Κίτρινων Γιλέκων στο Παρίσι, με το πρόσχημα ότι... «θα μπορούσε να οδηγήσει σε ταραχές στους δρόμους» σύμφωνα με την ανακοίνωση της αστυνομίας. Αυτό που ενόχλησε ιδιαίτερα ήταν η πρόθεση του κινήματος να διαδηλώσει κοντά σε κτίρια δημοσίων φορέων καθώς και σε τουριστικές περιοχές. Μένει να δούμε αν το κίνημα θα πειδαρχήσει ή αν η απαγόρευση θα έχει παρενέργειες σαν να ρίχνεις λάδι στη φωτιά.

Μαρία Μπικιάκη*

Βύρωνα: Δεηλασία πρασίνου, ελεύθερων χώρων

Στο Βύρωνα η δημοτική αρχή του ΣΥΡΙΖΑ (Κατωπόδη) ψήφισε με τις δύο παρατάξεις της ΝΔ και την παράταξη του ΠΑΣΟΚ την πρώτη φάση της μελέτης «Νέο Πολεοδομικό Σχέδιο Βύρωνα» (ΝΠΣΒ) ιδιωτικής εταιρείας έναντι 750.000 ευρώ που εκπόνισε καθώς και τη Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων. Η Αριστερή Παρέμβαση Βύρωνα αντιτάχθηκε σ' αυτό, γιατί αποτυπώνει τον προανατολισμό των διοικούντων για μια πόλη προσαρμοσμένη στα συμφέροντα των λίγων, των επιχειρήσεων και των «επενδυτών» που λυμαίνονται το δημόσιο χώρο, λεηλατούν το φυσικό περιβάλλον, στοχεύουν στην εκμετάλλευση και το κέρδος.

Το σχέδιο προωθεί τη δόμηση μέσα

Ζητώ τον λόγο

στο δάσος αναφέροντας ανενδοίαστα ότι για τις ανάγκες του πληθυσμού θα... «επιδιωχθεί η αξιοποίηση των αδόμητων εκτάσεων της ζώνης Β' του Υμηττού». Χαρακτηρίζει το δάσος περιαστικό πάρκο, ανοίγοντας το δρόμο για αλλαγή του πλαισίου προστασίας του. Μεθοδεύει επέκταση του σχεδίου πόλης στο δάσος και νομιμοποίηση-γιγάντωση σταθμού μεταφόρτωσης σκουπιδιών. Αποδέχεται την ύπαρξη των στρατο-

πέδων, βενζινάδικου, σούπερ μάρκετ, δημόσιων και ιδιωτικών εγκαταστάσεων μέσα στο δάσος. Δεν αντιμετωπίζει την έλλειψη υποδομών και χώρων για παιδικούς σταθμούς, πρόνοια, πολιτισμό. Δεν αξιοποιεί τα εγκαταλελειμμένα ακίνητα για κοινωνικές ανάγκες. Δεν μεριμνά για απαλλοτριώσεις και δημιουργία ελεύθερων χώρων πρασίνου στον αστικό ιστό. Για τα κυκλοφοριακά προβλήματα προτείνει τέλη στάθμευσης και κόμιστρο!

Το ΝΠΣΒ ακολουθεί τις κατευθύνσεις του Ρυθμιστικού Σχεδίου Αθήνας ΝΔ ΠΑΣΟΚ, που εξεδίκευσε ο ΣΥΡΙΖΑ, για λεηλασία του δημόσιου και αδόμητου χώρου, που τη βαφτίζουν «ανάπτυξη» και «αξιοποίηση». Εμφορείται από την αντιπεριβαλλοντική αντίληψη της συ-

νήρησης, της αποδοχής των κακώς κείμενων, τη λογική του κέρδους και την εμπορευματοποίηση.

Με κριτήριο ότι χρειαζόμαστε μια πόλη για τις ανάγκες των κατοίκων, με ελεύθερους χώρους, πράσινο, πλατείες, παιδικές χαρές, πεζοδρόμια και δρόμους προσπελάσιμα, κρίνουμε ότι το Νέο Πολεοδομικό φέρνει ανεπανόρθωτες βλάβες στις συνθήκες ζωής μας. Θα αγωνιστούμε μαζί με τους κατοίκους για να ακυρώσουμε τους καταστροφικούς σχεδιασμούς του στην πράξη. Για το δικαίωμα σε μια πόλη που να μπορούμε να ζούμε και να κυκλοφορούμε. Για να προστατεύσουμε το πολύτιμο δάσος του Υμηττού, για σήμερα και τις επόμενες γενιές.

*μέλος Αριστερής Παρέμβασης Βύρωνα

Ασφαλιστικό

Δημήτρης Σταμούλης

Η κυβέρνηση και ο υπουργός Εργασίας Γ. Βρούτσης κάνουν φιλότιμες προσπάθειες να εμφανίσουν το νέο αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο ως το... πρώτο στην ιστορία που δίνει «αυξήσεις στις συντάξεις»! «Βομβαρδίζουν» καθημερινά τον κόσμο με μια πολιτική καταγιασμού του νομοθετικού εκτρώματος ώστε να περάσει με τις λιγότερες δυνατές αντιδράσεις.

Ωστόσο η αλήθεια είναι ακριβώς η αντίθετη. Το νομοσχέδιο Βρούτση επιταχύνει την εφαρμογή του νόμου Κατρούγκαλου, που υποτίθεται η ΝΔ θα καταργούσε, και παραδίδει τα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων βορά στις ασφαλιστικές εταιρείες και την εργοδοσία. Μπορεί σκοπίμως η κυβέρνηση να εστιάζει σε μερικά ευρώ που θα επιστραφούν σε συνταξιούχους, ωστόσο αυτά είναι ψίχουλα μπροστά στα περίπου 67 δισ. ευρώ που τους έχουν αρπάξει τα χρόνια των μνημονίων.

Τι αλλάζει και τι δεν αλλάζει, όμως, το νέο ασφαλιστικό νομοσχέδιο; Μονιμοποιεί τη διχοτόμηση της σύνταξης σε «εθνικό» επίδομα πείνας και ανταποδοτική που δεν θα την εγγυάται το κράτος. Αυτό είναι το «κεφαλαιοποιητικό σύστημα» που λένε. Ενσωματώνει το ΕΤΕΑΕΠ (επικουρικό) στον ΕΦΚΑ ανοίγοντας το δρόμο για πιθανή πλήρη κατάργησή του, ενώ βάζει χέρι στα αποθεματικά του (7 δισ. ευρώ). Τελειώνει οριστικά με 13^η και 14^η σύνταξη. Μειώνει τις εργοδοτικές εισφορές ως «επενδυτικό κίνητρο».

Τι διατηρεί; Τα εξοντωτικά όρια ηλικίας συνταξιοδότησης, 67 για όλους ή 62 με 40 χρόνια υπηρεσίας (ν.4336/15 του ΣΥΡΙΖΑ). Τις μειώσεις σε επικουρικές (έφτασαν στο 50%) και εφάπαξ (ξεπέρασαν το 40%). Τη λεηλασία των 80 δισ. συνολικά από τα ασφαλιστικά ταμεία. Τους χαμηλούς συντελεστές αναπλήρωσης για το ανταποδοτικό μέρος, που όρισε ο νόμος Κατρούγκαλου. Αυτό, μαζί με το γεγονός αυτό ότι ο συντάξιμος μισθός υπολογίζεται με το μέσο όρο ολόκληρου του εργασιμού βίου, οδηγεί σε σφαγή των συντάξεω για την πλειοψηφία των εργαζομένων. Επιπλέον οι υγειονομικές εισφορές καταληστεύονται υπέρ των ιδιωτών, ενώ οι πολυδιαφημισμένες ρυθμίσεις για αυτοαπασχολούμενους και «μπλοκάκια» κινούνται στην κατεύθυνση της ανταποδοτικότητας και της ιδιωτικοποίησης της ασφάλισης.

Η κυβέρνηση ωστόσο δεν φαίνεται πως θα περάσει «ανάιμακτα» την πολιτική της παρότι έχει αρωγό την άφαντη ΓΣΣΕ. Ως πρώτος σταθμός αναδεικνύεται η 18^η Φεβρουαρίου, ημέρα κατά την οποία προκήρυξαν 24ωρη απεργία η ΑΔΕΔΥ, το Εργατικό Κέντρο Αθήνας και πολλά ακόμη ΕΚ και ομοσπονδίες. Αν και η απόφαση αυτή βγήκε αρκετά καθυστερημένα και δεν εντάσσεται σε σχέδιο απεργιακής μάχης και ανυποχώρητου αγώνα ανατροπής, τα ταξικά σωματεία και οι αγωνιστικές, αντικαπιταλιστικές δυνάμεις θα δώσουν το μα-

Απεργία στις 18/2, αναγκαία η γενίκευση και η κλιμάκωση

► Στα χέρια των πρωτοβάθμιων σωματείων και των γενικών συνελεύσεων η ταξική αγωνιστική απάντηση στην επίθεση

χητικό μαζικό παρών, θα επιδιώξουν η απεργία να γενικευτεί και να κλιμακωθεί για να μην ψηφιστεί ο νόμος.

Κάθε άλλο σχέδιο που περιορίζεται στη γνωστή πεπατημένη της «24ωρης ντουφεκιάς», χωρίς άμεση συνέχεια και κλιμάκωση δεν έχει προοπτική νίκης. Όπως αναφέρουν, χαρακτηριστικά, σε δήλωσή τους οι επτά εκπρόσωποι των Παρεμβάσεων στην ΕΕ της ΑΔΕΔΥ, «ενώ η κυβέρνηση έχει δώσει στη δημοσιότητα το αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο, το προεδρείο κυβερνητικής συναίνεσης και υποταγής, αλλά και όλες οι υπόλοιπες παρατάξεις της ΑΔΕΔΥ αρνούνται να αποφασίσουν και να οργανώσουν μαχητικό απεργιακό αγώνα για την ανατροπή του νόμου. Περιορίζονται στη γνωστή τακτική παράλυσης και εξωραϊσμού της αντεργατικής πολιτικής και στην προκήρυξη μιας τυποποιημένης απεργίας για την τιμή των όπλων, τη μέρα της ψήφισης». Γι αυτό η ΑΤΕ στο ΕΚΑ ήταν η μόνη παράταξη που δεν ψήφισε μια τέτοια πρόταση, αντιπρο-

τείνοντας άλλη λογική κλιμάκωσης. Το ίδιο έκαναν και οι Παρεμβάσεις στην ΕΕ της ΑΔΕΔΥ, ενώ ο 902.gr ψευδώς έγραψε για «ομόφωνη απόφαση»! Εξάλλου η ΕΕ ούτε καν συνεδρίασε(!), απλά επιβεβαίωσε απόφαση του ΓΣ τον περασμένο Οκτώβρη, όπως κατήγγειλε ο εκπρόσωπος των Παρεμβάσεων Μ. Ρίζος.

Οι ταξικές δυνάμεις αντιπροτείνουν έναν άλλο σχεδιασμό για αποφασιστικούς αγώνες. Καλούν τα πρωτοβάθμια σωματεία με γενικές συνελεύσεις και συσκέψεις να πάρουν την υπόθεση στα χέρια τους. Στο πλαίσιο αυτό πρότειναν 24ωρη απεργία στις 13/2 και 48ωρη απεργιακή κλιμάκωση στις 20-21/2. Ήδη σε μια σειρά χώρους (νοσοκομεία, Σιβιτανίδειος κ.α.) προκηρύχθηκε στάση εργασίας στις 13/2, ενώ αρκετά σωματεία συζητούν ανάλογη πρόταση. Όμως ξέσπασαν και οι πρώτες κινητοποιήσεις: η ΠΟΚΟΚΠ με κατάληψη στα γραφεία διοίκησης του ΕΦΚΑ ακύρωσε τη φιέστα Βρούτση την Πέμπτη.

Διεκδίκηση

Καθολική δημόσια δωρεάν ασφάλιση για όλους

Η πάλη των εργαζομένων για την κοινωνική ασφάλιση αφορά στο σύνολο των εργατικών δικαιωμάτων για πλήρη μόνιμη και σταθερή δουλειά, αύξηση των εργοδοτικών εισφορών και των μισθών, υγεία, ασφάλιση. Οι σημερινοί εργαζόμενοι και ειδικά οι νέοι θα είναι στην «εθνική» σύνταξη των 300 ευρώ γιατί δεν θα καταφέρνουν ποτέ να συμπληρώνουν τα απαιτούμενα έτη και τα αναγκαία συντάξιμα χρόνια. Στην πραγματικότητα όλες οι επιλογές του κεφαλαίου στοχεύουν πρώτα και κύρια στην νέα γενιά. Και για αυτό έχει μεγάλη σημασία η νέα εργατική βάρδια να έρθει στο προσκήνιο των αγώνων, με πρωταγωνιστικό ρόλο! Διεκδικώντας στόχους πάλης, όπως:

Καθολικό δικαίωμα στη δημόσια ποιοτική κοινωνική ασφάλιση και δημόσια δωρεάν ποιοτική περίθαλψη για όλους χωρίς προϋποθέσεις. Άμεση μείωση της εργατικής εισφοράς (στην κατεύθυνση της κατάργησής της) και αύξηση της εργοδοτικής και κρατικής εισφοράς. Κατάργηση της εισφοράς υγείας για όλους. Αύξηση της φορολογίας για το κεφάλαιο (πχ στο 35%) για να καλύπτονται οι κοινωνικές ανάγκες.

Ανώτατο συνταξιοδοτικό όριο στα 30 χρόνια εργασίας χωρίς όριο ηλικίας ή στα 60 έτη ηλικία ή (58-55 για τις γυναίκες, τα βαρέα/ανθυγιεινά, κλπ).

Αυξήσεις στους μισθούς, επαναφορά 13^{ου}-14^{ου} μισθού και σύσταξης στο δημόσιο και συλλογικές συμβάσεις εργασίας παντού.

Δουλειά για όλους, σταθερή, πλήρης και ασφαλισμένη, με κατάργηση της ανασφάλιστης, μερικής και εκ περιτροπής εργασίας. Η περίοδος ανεργίας να μετρά ως χρόνος ασφάλισης.

Κατάργηση νόμου Κατρούγκαλου και όλων των αντιασφαλιστικών νόμων που ψηφίστηκαν τα τελευταία χρόνια.

Επιστροφή των κλεμμένων 70 δισ. από τα αποθεματικά που υπεξείρεσαν τράπεζες, εργοδότες, κράτος, δομημένα ομόλογα και το PSI.

Συσκεψείς της Πρωτοβουλίας για πρόγραμμα/κόμμα σε Αθήνα-Θεσσαλονίκη

“ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΔΙΑΛΟΓΟΥ για σύγχρονο κομμουνιστικό πρόγραμμα και κόμμα ”

ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ προώθησης βημάτων για ένα σύγχρονο κομμουνιστικό πρόγραμμα και κόμμα και μετά τη δημοσιοποίηση του κειμένου πρόσκλησης με τις υπογραφές 250 αγωνιστών και αγωνιστριών της κομμουνιστικής αριστεράς, η Πρωτοβουλία Διαλόγου για σύγχρονο κομμουνιστικό πρόγραμμα και κόμμα, προχωρά σε δυο σημαντικές κεντρικές συσκεψείς σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Στη Θεσσαλονίκη, η σύσκεψη-συνέλευση θα πραγματοποιηθεί σήμερα, Κυριακή 9/2, στις 10.30 π.μ., στο Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης (Αριστοτέλους 32 και Ολύμπου) με θέματα: α) την παρουσίαση του Κείμενου υπογραφών-πρόσκλησης για ένα σύγχρονο κομμουνιστικό πρόγραμμα και κόμμα, β) τα επόμενα βήματα της προσπάθειά και γ) τη συμμετοχή στην Πανελλαδική Συνέλευση πρωτοβουλιών για το σύγχρονο κομμουνιστικό πρόγραμμα και κόμμα στα τέλη Μαρτίου. Η αντίστοιχη της Αθήνας θα γίνει την Τρίτη 11/2, στις 6 μ.μ., στην αίθουσα της ΠΟΕ-ΟΤΑ (Καρόλου 24, Πλατεία Καραϊσκάκη).

Ακροβασίες | Βασίλης Παπαγεωργίου

Με ένα ...κλικ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΑ 30ΧΡΟΝΑ ΤΟΥ ΝΑΡ

► Την Κυριακή 23 Φεβρουαρίου, στις 6 μ.μ., στον πολυχώρο Μολύβι στην Ιερά Οδό (στάση ΜΕΤΡΟ Ελαιώνας) θα πραγματοποιηθεί η κεντρική εκδήλωση για τα 30χρονα του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση. Το πρόγραμμα θα ξεκινήσει με προβολή βίντεο αφιέρωμα στην 30χρονη πορεία του ΝΑΡ, ενώ θα ακολουθήσουν σύντομες ομιλίες και χαιρετισμοί. Την εκδήλωση θα κλείσουν μουσικά οι «Φράξια» και οι «Υπεραστικοί».

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΝΑΡ ΣΕ ΚΕΡΚΥΡΑ ΚΑΙ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ

► Με αφορμή τη συμπλήρωση 30 χρόνων από την ίδρυσή του, το ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση διοργανώνει εκδηλώσεις σε Κέρκυρα και Ηγουμένισσα. Στην Κέρκυρα η εκδήλωση θα πραγματοποιηθεί το Σάββατο 15/2, στις 7 μ.μ., στο βιβλιοπωλείο-καφέ Πλους, με ομιλητές τους Γ. Κρεασίδη και Β. Νάνο (μέλη ΠΕ του ΝΑΡ). Θα ακολουθήσει την Κυριακή 16/2 η Ηγουμένισσα, στο ξενοδοχείο Σταυροδρόμι, στις 7 μ.μ., με ομιλητές τους Κ. Καλαμαλική (μέλος ΠΕ του ΝΑΡ) και Χρ. Βασιλόπουλο (μέλος ΠΣΟ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ).

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗΣ ΤΟΥ ΠΑΡΚΟΥ ΓΟΥΔΗ

► Σε συγκέντρωση στην πλατεία στο μετρό της Πανόρμου και πορεία στο ΥΠΕΝ για την υπεράσπιση του Μητροπολιτικού Πάρκου Γουδή καλούν συλλογικότητες την Τετάρτη 12/2, στις 5.30 μ.μ..

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΜΑΧΟΜΕΝΗΣ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ

► Η αριστερή ανατρεπτική κίνηση *Μαχόμενη Ηλιούπολη* πραγματοποιεί συνέλευση την Κυριακή 16 Φλεβάρη, στις 5 μ.μ. στο Άλσος, για απολογισμό δράσης και προγραμματισμό παρεμβάσεων.

ΒΡΑΔΙΑ ΓΙΩΡΓΟΥ ΖΙΟΒΑ ΣΤΗ ΓΛΥΦΑΔΑ

► Μουσικοποιητική βραδιά, με τίτλο «Αμείλικτοι να γίνουμε σου λέω», με τους Γιώργο Ζιόβα και Κώστα Παλιούρα, διοργανώνεται αύριο Δευτέρα 10/2, στις 8 μ.μ., στη Λέσχη Αμπάριζα (Ελευθέρου Ανθρώπου 99, Άνω Γλυφάδα).

Εθνική Τράπεζα: Αποκλεισμός από συνταξιούχους για ΛΕΠΕΤΕ

ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, παρά τις πολύ χαμηλές θερμοκρασίες και το τσουχτερό κρύο, δεκάδες συνταξιούχοι της Εθνικής Τράπεζας ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του Συντονισμού Δράσεων για το ΛΕΠΕΤΕ και το ΤΥΠΕΤ και προχώρησαν στον αποκλεισμό του καταστήματος της Τράπεζας στην οδό Σταδίου, διαδηλώνοντας υπέρ του ακέραιου δικαίωματος στην επικούρηση και κόντρα στη συμπαιγνία τράπεζας και κυβερνήσεων για την κλοπή των εισφορών του ΛΕΠΕΤΕ. Με πανό και συνθήματά όπως «κάτω τα χέρια από το ΛΕΠΕΤΕ» και «φέρτε πίσω τα κλεμμένα», απαίτησαν από την τράπεζα να τηρήσει τις υποχρεώσεις της και από την κυβέρνηση να σταματήσει να της βάζει «πλάτη», όπως έκανε προηγουμένως και εκείνη του ΣΥΡΙΖΑ. Οι συνταξιούχοι ανανέωσαν το αγωνιστικό τους ραντεβού για το νέο κάλεσμα του Συντονισμού Δράσεων.

Κομοτηνή: Καταδίκη προσφύγων από το Μαρόκο

ΣΕ ΦΥΛΑΚΙΣΗ τεσσάρων ετών και δύο μηνών καταδικάστηκαν, την Τρίτη 4/2 στην Κομοτηνή, οι δυο Μαροκινοί πρόσφυγες Χάμζα Χαντί και Μοχάμεντ Χαντάρ, οι οποίοι κατηγορήθηκαν ως διακινητές επειδή πιάστηκαν από τις αρχές να κάνουν κουπί στη βάρκα από την οποία ο πραγματικός διακινητής είχε διαφύγει. Στα δικαστήρια υπήρξαν αρκετοί αλληλέγγυοι, ενώ βρέθηκε και αντιπροσωπεία της νεολαίας Κομμουνιστική Απελευθέρωση, η οποία ανήρτησε και πανό που έγραφε «αμεση απελευθέρωση Hamza-Mohamedd, καμία δίωξη αγωνιστών από ελληνικό κράτος-ΕΕ».

ΚΟΥΠΟΝΙΑ

για τους αναγνώστες του

PRIN

θέατρο

Με την επίδειξη του παρόντος κουπονιού, το *Prin* παρέχει τη δυνατότητα σε 2 αναγνώστες του να παρακολουθήσουν τη παράσταση **Φελίτσε και Λίλυ: Ένας άνθρωπος ανάμεσα στους ανθρώπους** της Ελένης Καρασαββίδου, με ένα εισιτήριο αξίας 13 ευρώ! **Παραστάσεις: Κάθε Τετάρτη και Πέμπτη στις 9.15 μ.μ.**

Θέατρο Vault

(Μελενίκου 26, Γκάζι).

Τηλέφωνα επικοινωνίας: 2130356472/6949534889

Ισχύει για όλες τις παραστάσεις βάσει διαθεσιμότητας (απαραίτητη η τηλεφωνική κράτηση και η επίδειξη του κουπονιού κατά την παραλαβή των εισιτηρίων).

θέατρο

Με την επίδειξη του παρόντος κουπονιού, το *Prin* παρέχει τη δυνατότητα σε 2 αναγνώστες του να παρακολουθήσουν τη θεατρική παράσταση **Αντιγόνη του Σοφοκλή** με ένα εισιτήριο αξίας 15 ευρώ!

Παραστάσεις: Παρασκευή-Κυριακή, στις 8.30 μ.μ.

Θέατρο ΑΤΤΙΣ - Νέος Χώρος (Λεωνίδου 12 Μετρό Μεταξουργείου)
Τηλέφωνο: 210-3225207

Ισχύει για όλες τις παραστάσεις βάσει διαθεσιμότητας (απαραίτητη η τηλεφωνική κράτηση και η επίδειξη του κουπονιού κατά την παραλαβή των εισιτηρίων).

Ευρωπαϊκή Ένωση

Δημήτρης Δεσούλλας

Η χαριστική βολή στη μικρομεσαία αγροτιά

► Το «Πράσινο Συμβόλαιο», η νέα ΚΑΠ και οι υπόλοιπες αντιδραστικές αλλαγές στην τελική ευθεία

Από φέτος και για τη νέα δεκαετία 2020-30, καινούρια δεινά επέρχονται για τη φτωχομεσαία αγροτιά, αν δεν αντιδράσει ενωτικά και δυναμικά. Η πρώτη αιτία είναι η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία της ΕΕ. Πρόκειται για «νέα στρατηγική» της νέας Κομισιόν, ως απάντηση

στην παγκόσμια περιβαλλοντική καταστροφή, κυρίως

στην ευαισθητοποίηση και πίεση της κοινής γνώμης. Το «Πράσινο Συμβόλαιο» (Green Deal) προβλέπει τη μείωση των εκπομπών «αερίων θερμοκηπίου» κατά 55% ως το 2030, με στόχο να καταστεί η ΕΕ η πρώτη «κλιματικά ουδέτερη» περιοχή παγκοσμίως ως το 2050. Οι ηγετικοί κύκλοι της ΕΕ, με επικεφαλής τη Γερμανία, επιχειρούν μια «φυγή προς τα μπρος» για την αντιμετώπιση της οικονομικής και περιβαλλοντικής κρίσης. Δηλώνουν ότι στην επόμενη 10ετία θα «κινητοποιήσουν» ένα τρισ. ευρώ σε «πράσινες» επενδύσεις-ενέργεια-οικονομία-αγροτικό τομέα. Προβλέπεται, έτσι, νέο «μεγάλο φαγοπότη» των πολυεθνικών της ενέργειας και του αγροτοδιατροφικού τομέα.

Η δεύτερη αφορά τη νέα στρατηγική «από το αγρόκτημα στο πιάτο» ή «από το αγρόκτημα στο πιρούνι» (Farm to fork). Αποτελεί την εξειδίκευση του «Πράσινου Συμβολαίου» στον αγροτοκτηνοτροφικό τομέα. Θα προωθηθεί άμεσα, με μείωση της χρήσης φυτοφαρμάκων, λιπασμάτων και αντιβιοτικών, με βιολογική γεωργία, μείωση της σπατάλης τροφίμων και άλλα μέτρα. Πρόκειται για μέτρα που θα υλοποιηθούν χωρίς νέες χρηματοδοτήσεις αλλά με τη δέσμευση-διάθεση του 40% του προϋπολογισμού της υπάρχουσας Κοινής Αγροτικής Πολιτικής (ΚΑΠ). Η ουσία είναι ότι πίσω απ' όλες τις βαρύνουσες και ανέξοδες φιλο-περιβαλλοντικές δημαγωγίες, κρύβεται μια απύθμενη υποκρισία. Την ώρα που μειώνονται κατά 50% τα κονδύλια για την ακραία φτώχεια (τρόφιμα, ρούχα, κ.α.), η ΕΕ, μαζί με τα μεταλλαγμένα προϊόντα και τα νοθευμένα τρόφιμα, επιτρέπει την ελεύθερη κυκλοφορία μέχρι το 2023 της καρκινογόνου

ουσίας γλυφοσάτης και του ζιζανιοκτόνου Roundup της πολυεθνικής Monsanto, επειδή αυτή εξαγοράστηκε με 66 δισ. δολάρια από τη γερμανική Bayer! Επιπλέον, η «πράσινη» στρατηγική δεν ισχύει για τα εισαγόμενα προϊόντα.

Το τρίτο έχει να κάνει με τον νέο προϋπολογισμό της ΕΕ (Πολυετές Δημοσιονομικό Πλαίσιο) για την περίοδο 2021-27, που θα συζητηθεί σε έκτακτη σύνοδο κορυφής στις 20 Φλεβάρη. Θα περιλαμβάνει γενναία αύξηση δαπανών για τη στρατιωτική ολοκλήρωση της ΕΕ (13 δισ. ευρώ για το Ευρωπαϊκό Αμυντικό Ταμείο και τους πολεμικούς εξοπλισμούς) και τριπλασιασμό δαπανών (35 δισ. ευρώ) για τη ρατσιστική Ευρωχωροφυλακή της Frontex! Αντίθετα, θα προβλέπει σοβαρή μείωση στις δαπάνες της ΚΑΠ της ΕΕ και του «Ταμείου Συνοχής», σε βάρος των φτωχών αγροτών και περιφερειών της ΕΕ, με πρόσχημα το Brexit.

Τέλος, η νέα αναθεώρηση της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής (ΚΑΠ) για το 2021-'27 προβλέπεται να γίνει στα τέλη Μαρτίου του 2020, το πιθανότερο σε δύο

στάδια (μεταβατική περίοδος η διετία 2021-22 και νέα ΚΑΠ για το 2023-27), με στόχο την πλήρη προσαρμογή της σε όλα τα προηγούμενα («Πράσινο Συμβόλαιο», στρατηγική «από το αγρόκτημα στο πιάτο», κουτσουρεμένος αγροτικός προϋπολογισμός). Πρόκειται για ραγδαία επιτάχυνση της καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης στην αγροκτηνοτροφική παραγωγή, με αναπροσανατολισμό όλων των κανονισμών και επιδοτήσεων της ΚΑΠ, προς όφελος αποκλειστικά του αγροτοδιατροφικού κεφαλαίου και των μεγαλοαγροτών. Πρόκειται για πραγματική «χαριστική βολή» στη φτωχομεσαία αγροτιά, με τεράστιες επιπτώσεις στην ανεργία και στο περιβάλλον.

Σημειώνεται ότι σύμφωνα με τη Eurostat, στη 10ετία 2003-'13, οι αγροτικές εκμεταλλεύσεις στην ΕΕ μειώθηκαν κατά 4 εκατομμύρια (!) ενώ η μέση καλλιεργημένη έκτασή τους αυξήθηκε κατά 38% (από 117 στα 161 στρέμματα)! Στο ίδιο διάστημα, στην Ελλάδα, οι αγροτικές εκμεταλλεύσεις μειώθηκαν κατά 14% ενώ η μέση έκτασή τους αυξήθηκε κατά

42% (από τα 48 στα 68 στρέμματα). Επομένως, το κύριο ζήτημα δεν είναι ότι οι «αγροτικές» επιδοτήσεις της ΕΕ θα μειωθούν στη νέα περίοδο 2021-27, αλλά το ποιος τις πληρώνει στα ταμεία της ΕΕ (ο εργαζόμενος της πόλης και του χωριού μέσω του ΦΠΑ, με 1,5% της αξίας κάθε προϊόντος ή υπηρεσίας που αγοράζει) και ποιος τις εισπράττει (οι μεγαλοαγρότες και το αγροτοβιομηχανικό κεφάλαιο κατά 80%), ποιούς ενισχύουν και ποιούς ξεκληρίζουν ως μηχανισμός αντιλαϊκής ταξικής επιλογής.

Σε αυτό το φόντο, η κυβέρνηση της ΝΔ συνεχίζει και κλιμακώνει την αντιαγροτική πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ (Τρίτο Μνημόνιο, «Μητρώο Αγροτών», ιδιωτικοποιήσεις, κ.α.). Πρωτοστατεί στη νέα επίθεση της ΕΕ και του κεφαλαίου, με πολλούς τρόπους: Με τις εξευτελιστικές τιμές παραγωγού (σε λάδι, γάλα, βαμβάκι, κ.α.). Με το νέο νόμο-«δούρειο ίππο» στους συνεταιρισμούς (βάζει μέσα το ιδιωτικό κεφάλαιο σε ποσοστό 35%).

Με το χτύπημα του αγροτικού συνδικαλισμού — αντικατάσταση των Αγροτικών Συλλόγων από Αγροτικά Επιμελητήρια, έμπνευσης του δικτάτορα Μεταξά. Με τις «διεπαγγελματικές οργανώσεις» κατά προϊόν, όπου οι αγρότες θα συναποφασίζουν τάχα μαζί με τους βιομήχανους για την τύχη του προϊόντος τους (ο φονιάς με το θύμα αγκαλιά). Με την παράδοση της αγροτικής ασφάλισης στις πολυεθνικές και στις τράπεζες. Γι' αυτό, ο νέος πρόεδρος του ΕΛΓΑ, Α. Λυκουρέντζος, δηλώνει ότι «ο ΕΛΓΑ δεν είναι κοινωφελές ίδρυμα». Ενώ ο αρμόδιος υπουργός, Μ. Βορίδης, είπε στην Καρδίτσα ότι «θέλουμε η Ν.Δ. να είμαστε η πιο φιλοαγροτική κυβέρνηση που γνώρισε η Ελλάδα». Το θράσος τους είναι απύθμενο!

Παρά την αναντιστοιχία των πρόσφατων αγροτικών κινητοποιήσεων σε σχέση με την οξύτητα των προβλημάτων, είναι φανερό ότι στο επόμενο διάστημα θα δυναμώσει και θα βαθύνει η αγανάκτηση της φτωχομεσαίας αγροτιάς κατά της ΕΕ και της κυβέρνησης. Δημιουργούνται νέες δυνατότητες για την απόκρουση και ανατροπή της νέας αντιαγροτικής επιδρομής. Για κοινή δράση όλης της μαχόμενης Αριστεράς για αποδέσμευση-έξοδο από την καπιταλιστική-ιμπεριαλιστική λυκοσυμμαχία της ΕΕ και ισοτιμία στις διεθνείς σχέσεις, στην προοπτική της κομμουνιστικής απελευθέρωσης.

**Βαθαίνει
η αγανάκτηση
της φτωχομεσαίας
αγροτιάς κατά
ΕΕ-κυβέρνησης**

**Πίσω
από τις
κάμερες**

Το φαινόμενο της διακίνησης κατασκευασμένων και σκηνοθετημένων ειδήσεων έχει αγριέψει. Με πολύ προφανείς στόχους και πολύ συγκεκριμένους ενόχους. Τη στιγμή που στη Λέσβο ομάδες ταγμάτων φασισμού και μισανθρωπισμού βγήκαν περιπολίες εναντίον προ-

σφύγων-μεταναστών, τη στιγμή που δημόσιες αναρτήσεις καλούν σε πυρπολήσεις του στρατοπέδου της Μόριας και δολοφονίες ανθρώπων, η πλειονότητα των Μέσων, παραδοσιακών και ιντερνετικών, ακόμη και η κατ' ευφημισμό «ουδέτερη» ΕΡΤ, πρόβαλε με πηχιάους τίτλους μια κλοπή από τον Δεκέμβριο του 2019 στη Λέρο! Μια κλοπή «άχρηστου υλικού» του Κρατικού Θεραπευτηρίου που προοριζόταν για «καταστροφή» και περιελάμβανε -σύμφωνα με επίσημη καταγραφή στη «Διαύγεια»- 42 μη λειτουργικά, αναπηρικά καρότσια, ανάκλιντρα μεταλλικά, κ.ά. Αυτή ακριβώς η «κλοπή» παρουσιάστηκε ενάμιση μήνα μετά, τις μέρες που αλώνιζαν οι ακροδεξιοί στη Μυτιλήνη, ως «πλιάτσικο δημόσιας περιουσίας», με δράστες πρόσφυγες.

Η παραπάνω ενέργεια είναι φανερό πως είχε συγκεκριμένο καθοδηγητικό κέντρο, του οποίου έρμια έχουν καταστήσει τα ΜΜΕ και οι άνθρωποι τους. Πρόκειται για μια μηχανή παραπληροφόρησης που δρα-

στηριοποιείται πλέον πολύ κοντά σε κυβερνητικά ή παρα-κυβερνητικά όργανα. Όσο για τα ακροδεξιά, φασιστικά πλιάτσικα, προφανώς τα ρεπορτάζ δεν «μιλάνε» γι' αυτά, ούτε αναζητούν ευθύνες και ενόχους. Ως κορυφαία στιγμή αυτής της επιχείρησης μπορεί να θεωρηθεί η επιλογή του Star να παρουσιάσει τα τάγματα θανάτου ως... «αγανακτισμένους νέους» του νησιού! Ο όμιλος Βαρδινογιάννη με τα ΜΜΕ του αποκαλύπτει για μια ακόμη φορά τις προτιμήσεις του... Διαπιστώνουμε, έτσι, πως υπάρχει σοβαρότατη ευθύνη των ΜΜΕ και των δημοσιογράφων που εργάζονται με άθλιες εργασιακές σχέσεις σε αυτά. Οι περισσότεροι αντιγράφουν χωρίς δεύτερη σκέψη όλες τις κατασκευασμένες ψευδείς ειδήσεις δεν τηρούν καν τον απαραίτητο κανόνα της ειδησεογραφίας «πότε, πού, ποιος, από ποιον, γιατί». Συνειδητά ή άθελά τους, μετατρέπονται σε μεγάφωνα προπαγάνδας.

Ο στόχος, τελικά, δεν επετεύχθη. Γιατί πολλά Μέσα και πολλοί δημοσιογράφοι επέμεναν στην ανάδειξη των ταγμάτων εφόδου, μέχρι να ανακοινωθεί η σύλληψη της πρωταγωνιστικής ομάδας. Μέχρι τότε;

ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΣ έρχεται στο Ραδιομέγαρο ανάμεσα στις κυβερνητικές δημοσιογραφικές δυνάμεις και αυτές που ήλεγχαν την κατάσταση επί ΣΥΡΙΖΑ. Μετά τις έντονες διαμαρτυρίες των εκπροσώπων και εκλεκτών του ΣΥΡΙΖΑ για κόψιμο εκπομπών, επικρατεί σιγή ιχθύος. Ενόψει δε της νέας κατανομής εκπομπών και σχολιαστών, εκτιμάται πως θα δοθούν θέσεις στους εκφραστές του κόμματος της αξιωματικής αντιπολίτευσης, ώστε να σωπάσουν.

ΣΤΙΣ 17 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ αναμένεται να βγει τελικά στον αέρα το νέο Mega του Μαρινάκη. Και ενώ στη Συγγρού ετοιμάζεται η πρεμιέρα του παλιού-νέου καναλιού, οι πρώην εργαζόμενοι του Mega ειδοποιήθηκαν από τον Ειδικό Διαχειριστή να υπογράψουν τις απολύσεις τους και τα ποσά που τους χρωστά η επιχείρηση του Τηλέτυπου, την οποία βούλιαξαν οι μέτοχοι της - μεταξύ αυτών και ο Μαρινάκης.

ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΤΑΙ ξανά, όπως συνέβη και στην περίπτωση του ΔΟΛ και του συγκροτήματος Μπόμπολα, πως στην κατάρρευση των ΜΜΕ και των εκδοτικών ομίλων το μόνο θύμα είναι οι εργαζόμενοι. Εκδότες, καναλάρχες και μέτοχοι βουλιάζουν τις εταιρείες τους με τη νομοθετική βοήθεια των κυβερνήσεων, ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ αλλά και με την πολύτιμη σύμπραξη των συνδικαλιστικών οργάνων του κλάδου - και στη συνέχεια, διατηρούν ή μεταπωλούν τους τίτλους των Μέσων τους.

ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΟΙ

Δίκτυο Ελεύθερων Φαντάρων «Σπάρτακος»

«Πατριωτικές κραυγές»

► Ο ΣΥΡΙΖΑ απαιτεί πιο στιβαρή, αποφασιστική αντιμετώπιση της Τουρκίας από την κυβέρνηση

Νομίζουμε ότι ο καθένας έχει βγάλει τα συμπεράσματά του για το τι κόμμα είναι ο ΣΥΡΙΖΑ. Για το Δίκτυο Ελεύθερων Φαντάρων «Σπάρτακος» πρόκειται για ένα αστικό κόμμα που πρωταγωνίστησε στον κοινωνικό πόλεμο εναντίον του εργαζόμενου λαού μας, με αιχμή τα μνημόνια καθώς και στον πόλεμο εναντίον των προσφύγων, αφού δικό του έργο είναι η κόλαση της Μόριας αλλά και οι τραμπούκοι συνοριοφύλακες που επαναπροωθούν παράνομα στον Έβρο. Παράλληλα δε, πρωταγωνίστησε στη μετατροπή του ελληνικού κράτους σε ένα απέραντο πολεμικό ορμητήριο των ΗΠΑ, προώθησε τους άξονες του πολέμου με Κύπρο, Ισραήλ και Αίγυπτο, ώστε να εξυπηρετήσει τους επιθετικούς και επεκτατικούς σχεδιασμούς της άρχουσας τάξης με επίκεντρο τους τις ΑΟΖ και τα ενεργειακά κοιτάσματα.

Από αυτήν τη σκοπιά φαίνεται ότι ασκεί και αντιπολίτευση στους κυβερνητικούς χειρισμούς της ΝΔ, «βγαίνοντάς» της εθνικιστικά και πολεμοκάπηλα. Ο

ΣΥΡΙΖΑ και τα κομματικά επικοινωνιακά του μέσα ταυτίζονται με τις πιο ακραίες φωνές στον χώρο του στρατιωτικού κατεστημένου, όχι μόνο για να κάνουν «εύκολη» αντιπολίτευση, αλλά κυρίως για να υπερασπιστούν τον πυρήνα του επεκτατισμού του ελληνικού κράτους. Ο ΣΥΡΙΖΑ υιοθετεί την κριτική του απόστρατου ναυάρχου Αντωνιάδη που πολύ εύκολα καταρρίπτει την κυβερνητική προπαγάνδα για τον άστατο καιρό στο Αιγαίο που παρέσυρε ένα τεράστιο σκάφος όπως το «Ορούτς Ρέις» κι αυτό για να υπερασπιστεί την άποψη ότι το συγκεκριμένο σκάφος «παραβιάζει

τα κυριαρχικά μας δικαιώματα». Γιατί, σύμφωνα με τη «γραμμή» της Κουμουνδούρου, αυτό είναι που κάνει το «Ορούτς Ρέις», δηλαδή παραβιάζει τα κυριαρχικά μας δικαιώματα επί 24 ώρες και η ελληνική πλευρά το μόνο που απαντά είναι η αποστολή ενός πλοίου για να το παρακολουθεί.

Τέλος, ταυτίζεται με τον συντηρητικό ναύαρχο που απαιτεί πιο στιβαρή, αποφασιστική, πολεμική -εν τέλει- αντιμετώπιση από το ελληνικό πολεμικό ναυτικό. Βλέπουμε για μια ακόμη φορά ότι ο άξονας των κρατών Ελλάδας-Κύπρου-Αιγύπτου-Ισραήλ, που τό-

σο πρόσχαρα έτρεξε να διασφαλίσει η δήθεν αριστερή κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, οδηγεί σε άκρατο ανταγωνισμό με το τουρκικό κράτος που εν δυνάμει σημαίνει θερμά επεισόδια και πόλεμο.

Εμείς απαντάμε στα αστικά κόμματα του πολέμου ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ, ΚΙΝΑΛ, ακροδεξιά και στον κόσμο των πλουσίων ότι δεν πολεμάμε για ΝΑΤΟ, ΕΕ, Mobil, Επί, Λάτση και Βαρδινογιάννη. Δεν πρόκειται να κυνηγήσουμε και να βασανίσουμε πρόσφυγες και μετανάστες. Καλούμε να εργατικό και αντιπολεμικό κίνημα να αναλάβει συγκεκριμένες πρωτοβουλίες ενάντια στη σφαγή του κόσμου της εργασίας, της νεολαίας και των στρατευμένων. Ενάντια στην πολεμοκαπηλεία των κυβερνήσεων ΝΔ και Ερντογάν και πιστεύουμε ότι ο μόνος όρος διασφάλισης της ειρήνης για τους λαούς της περιοχής είναι να φύγουν οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις ΗΠΑ, Ρωσία, ΕΕ και ΝΑΤΟ και να ανατραπούν άμεσα οι κυβερνήσεις της εκμετάλλευσης, της καταπίεσης και του πολεμικού ολέθρου.

Το ΝΑΡ, πέρα από τη συμβολή του στους αγώνες εργαζομένων και νεολαίας, κράτησε ζωντανή όλα αυτά τα χρόνια τη φλόγα ενός σύγχρονου κομμουνιστικού κινήματος, όχι με τη νοσταλγία ενός δογματικού πιστού αλλά με το ασίγηστο πάθος όσων βλέπουν στον κομμουνισμό «τη νιότη του κόσμου».

30 ΧΡΟΝΙΑ ΝΑΡ

Μια πορεία μάχης

Για ένα άλμα πιο γρήγορο από τη φθορά

Γιάννης
Ελαιφρός

Εκείνο το Σαββατοκύριακο, 10-11 Φλεβάρη του 1990, έκανε κρύο. Δεν ξέρω εάν ο «νεο-συντηρητικός χειμώνας» για τον οποίο προειδοποιούσαμε έδειχνε τα δόντια του, αλλά το μεγάλο αμφιθέατρο στη φοιτητική εστία του ΕΜΠ ήταν παγωμένο, αν και καυτό από πλευράς συζήτησης. Η ιδρυτική συνδιάσκεψη του Νέου Αριστερού Ρεύματος, με 413 εκλεγμένους αντιπροσώπους και εκατοντάδες παρατηρητές, είχε όλα τα στοιχεία μιας νέας απόπειρας που φτιάχνεται «χειροποίητα» και δεν είναι γραφειοκρατικά ελεγχόμενη, «του κουτιού». Πολλές ομιλίες μέχρι μετά τα μεσάνυχτα (κι όποιος αντέξει), πάθος και ελπίδα, αντιφάσεις, λάθη. Σημαντική η κοινωνική αναφορά του Ρεύματος, καθώς 40% των αντιπροσώπων ήταν εκλεγμένοι σε σωματεία, ομοσπονδίες και άλλους φορείς, καταλυτική η παρουσία της νεολαίας, με δύο στους πέντε αντιπροσώπους κάτω των 27 ετών. Τα άσπρα μαλλιά σπά-

νιζαν, ενώ μόλις το 5% ήταν άνω των 40 ετών! Κι όταν προς το τέλος ψηφίστηκε να αποχωρήσουν οι παρατηρητές μέλη της νεοσύστατης οργάνωσης από τη διαδικασία των αποφάσεων, προκλήθηκε μεγάλη αντίδραση, με αποτέλεσμα να αλλάξει η αρχική τοποθέτηση.

Το ΝΑΡ γεννήθηκε έχοντας τα σημάδια της εποχής του. Η πορεία κατάρρευσης του ανύπαρκτου σοσιαλισμού έριχνε βαριά σκιά στην κομμουνιστική προσπάθεια, ενώ η αριστερή διαφωνία εντός του ΚΚΕ δεν ήταν ενιαία: υπήρχε ένα δυναμικό που επιζητούσε τίμια μια επιστροφή σε ένα παλιό καλό ΚΚΕ και δεν άργησε να αποχωρήσει από το ΝΑΡ. Υπήρχαν τάσεις που θαμπώνονταν από το «νέο» γενικά (και όχι το επαναστατικό), που με λογικές αγνωστικισμού ζητούσαν «να τα δούμε όλα από την αρχή» και έφυγαν μετά τις πρώτες ήττες. Υπήρχε και ένα μαχητικό κομμάτι, που αναζητούσε ένα νέο κύμα του κομμουνιστικού κινήματος, μια τομή μέσα στη συνέχεια της επαναστατικής

ταξικής πάλης, όχι χωρίς παλινωδίες, και το οποίο βασικά συγκρότησε το μετέπειτα ΝΑΡ. Η συνύπαρξη αυτών των τριών τάσεων αποτυπώθηκε στον τίτλο της οργάνωσης που σύντομα συνδέθηκε με πιο ριζοσπαστικό νόημα.

Στην ιδρυτική συνδιάσκεψη υπήρξε αντιπαράθεση για τη στάση στις επερχόμενες βουλευτικές εκλογές. Υπήρξε πρόταση για συνεργασία με την ΑΚΟΑ (προερχόμενη από το ΚΚΕ εσωτ.) σε αντισυναινετική βάση. Η συνδιάσκεψη, με καθοριστική την παρέμβαση του Κ. Τζιαντζή, απέρριψε με συντριπτική πλειοψηφία αυτή την πρόταση εκλογικής συμμαχίας με μίνιμουμ περιεχόμενο. Οι όποιες αυταπάτες για γρήγορη ανάπτυξη του ρεύματος κατέπεσαν στις εκλογές της 8^{ης} Απριλίου 1990, όπου τα ψηφοδέλτια της Λαϊκής Αντιπολίτευσης, που συμμετείχε το ΝΑΡ, πήραν 14.365 ψήφους (0,22%). Ο συσχετισμός αναδεικνυόταν πια ανάγλυφος και καταθλιπτικός. Έγινε φανερό πως ο δρόμος θα ήταν μακρύς και δύσκο-

λος και η «απεραντοσύνη των σκοπών μας» περισσότερο τρώμαζε παρά ενέπνεε σε εκείνη τη φάση.

Το ΝΑΡ ξεπέρασε την παιδική θνησιμότητα των περισσότερων διασπάσεων, άντεξε δημιουργικά και αναπτύχθηκε, γιατί από ένα σημείο και μετά κινήθηκε συνειδητά, αν και με μεγάλα ελλείμματα, στην κατεύθυνση της επαναθεμελίωσης του κομμουνιστικού κινήματος, προς το όλον μιας στρατηγικής απάντησης στον ολοκληρωτικό καπιταλισμό. Ο στόχος βέβαια που είχαμε θέσει, ξεπερνούσε τα όρια (κοινωνικά-ταξικά, προγραμματικά-θεωρητικά και επαναστατικής στρατεύσης) του ΝΑΡ και το ξέραμε. Αλλά «το ζήτημα είναι να μην παραδίνεσαι»...

Κι είναι η συνειδητή απόφασή μας να υπερβούμε το ΝΑΡ σε μια ανώτερη κομμουνιστική οργάνωση, μαζί με όσους εμπνέονται από τον ίδιο στόχο, η πιο μάχιμη αυτοκριτική για όσα δεν κάναμε, για τις ευθύνες που αναλαμβάνουμε. Για ένα «άλμα πιο γρήγορο από τη φθορά».

Δημήτρης Γκόβας

30 χρόνια NAP «μέσα σε δρόμους που καίνε»

1990-91 καταλήψεις, δολοφονία Τεμπονέρα

Τον Νοέμβριο του 1990 ξεσπούν καταλήψεις σε ΑΕΙ, ΤΕΙ και σχολεία, ενάντια στο αντιδραστικό πολυνομοσχέδιο ΝΔ-Κοντογιαννόπουλου που θα οδηγήσουν στο μεγαλειώδες νεολαιίστικο κίνημα του '90-91, με αποκορύφωμα τη δολοφονία του καθηγητή Νίκου Τεμπονέρα στην Πάτρα. Τεράστια συλλαλητήρια σε όλη τη χώρα, καταλήψεις σχεδόν σε όλα τα σχολεία και τις σχολές. Το νομοσχέδιο αποσύρεται, ο Κοντογιαννόπουλος παραιτείται, έχοντας καταγγείλει δημόσια τον ρόλο της «ομάδας Γράφα» και του NAP στις κινητοποιήσεις.

1995 νεολαία Κομμουνιστική Απελευθέρωση

Τον Μάρτιο του 1995 πραγματοποιείται στο αμφιθέατρο MAX του ΕΜΠ το συνέδριο μετεξέλιξης της ΚΝΕ-NAP και ίδρυσης νέας οργάνωσης. Το συνέδριο καταλήγει σε πολιτική απόφαση και ανάμεσα σε τρεις προτάσεις υπερψηφίζεται το νέο όνομα της οργάνωσης. Η νεολαία Κομμουνιστική Απελευθέρωση έχει δημιουργηθεί, συσπειρώνοντας μια νέα γενιά αγωνιστών που πολιτικοποιήθηκε μετά το 1989. Θα συμβάλλει αποφασιστικά στους αγώνες της νεολαίας, ενώ με το «κομμουνιστική απελευθέρωση» στο όνομά της σηματοδοτεί τη στρατηγική της κατεύθυνση.

1996 πρώτη ανεξάρτητη ταξική Πρωτομαγιά

Από τις αρχές της δεκαετίας του '90 συγκροτούνται σε κλάδους και χώρους δουλειάς τα πρώτα εργατικά σχήματα-παρεμβάσεις

και κινήσεις. Την 1^η Μάη 1996 διοργανώνεται η πρώτη ανεξάρτητη ταξική συγκέντρωση στην πλατεία Λαυρίου δίπλα στην Ομόνοια. Ξεκινά μια ολόκληρη πορεία ρήξης με τον αστικοποιημένο συνδικαλισμό. Την ίδια χρονιά πραγματοποιείται η 1^η Εργατική Συνδιάσκεψη του NAP με βασικό πρόταγμα ένα Νέο Εργατικό Κίνημα.

1997 το φεστιβάλ Αναιρέσεις ξεκινά το ταξίδι του

Τον Οκτώβριο πραγματοποιείται στο Πολυτεχνείο το πρώτο φεστιβάλ Αναιρέσεις (περιοδικό της νΚΑ), το οποίο από τότε πραγματοποιείται κάθε χρόνο σε πολλές πόλεις, με πλούσιο πρόγραμμα πολιτικών και πολιτιστικών εκδηλώσεων, στις οποίες συμμετέχουν δεκάδες χιλιάδες νέοι και μεγαλύτεροι. Από το 2006 διοργανώνονται τα ετήσια camping των Αναιρέσεων, ενώ το 2011-2012 ανοίγουν οι πρώτες λέσχες των Αναιρέσεων σε Θεσσαλονίκη και Αθήνα.

1998 η μάχη των εξεταστικών, επίθεση σε Δ. Κουσουρή

Τον Ιούνιο ξεσπά ο ηρωικός αγώνας ενάντια στο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ. Έξω από τα εξεταστικά κέντρα σε 32 πόλεις, εκπαιδευτικοί φοιτητές και εργαζόμενοι δίνουν μάχες για τη ματαιώσή του, με ενεργό ρόλο των αγωνιστών νΚΑ και NAP. Δύο μέρες μετά, τρεις αγωνιστές της νΚΑ δέχονται δολοφονική επίθεση από τάγμα εφόδου της Χρυσής Αυγής, με πλήρη κάλυψη από τα ΜΑΤ, έξω από τα δικαστήρια της Ευελπίδων. Ο Δημήτρης Κουσουρής, μέλος του ΚΣ της νΚΑ, τραυματίζεται πολύ βαριά. Για τη δολοφονική επίθεση θα καταδικαστεί πολύ αργότερα μόνο ο Α. Ανδρουτσόπουλος (Περίανδρος), ηγετικό στέλεχος τότε της ΧΑ.

1998 1^ο συνέδριο NAP

Το 1^ο συνέδριο του NAP πραγματοποιείται από 3 έως 5 Ιουλίου 1998 στο Δημοτικό Θέατρο Καλλιθέας, με κεντρικό σύνθημα «Επανάσταση και πάλη ενάντια στον ολοκληρωτικό καπιταλισμό». Ψηφίζονται πολιτική απόφαση και αρχές λειτουργίας του NAP, ενώ εκλέγεται η νέα Πολιτική Επιτροπή (αντί Συντονιστικής Επιτροπής). Με το πρώτο συνέδριό του, το NAP εμβαθύνει τις επεξεργασίες του για τον σύγχρονο ολοκληρωτικό καπιταλισμό, για την αντικαπιταλιστική επανάσταση και τη μετάβαση προς τον κομμουνισμό, για την ιστορία του κομμουνιστικού κινήματος και τα αίτια της κατάρρευσης του «υπαρκτού σοσιαλισμού».

2003 Πρωτοβουλία Αγώνα κόντρα στις «κόκκινες ζώνες»

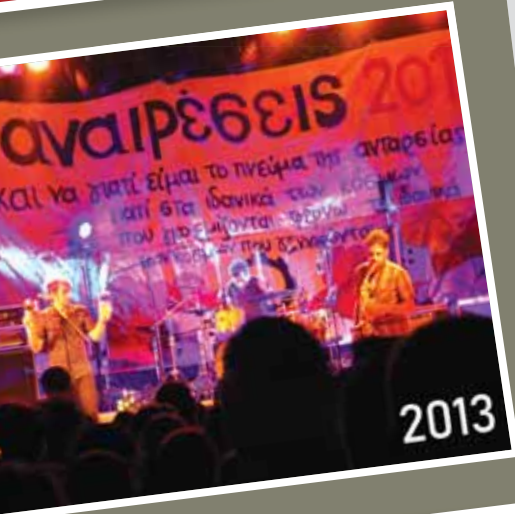
Η Πρωτοβουλία Αγώνα Θεσσαλονίκη 2003 συγκροτείται από δυνάμεις και σχήματα της ανατρεπτικής Αριστεράς, ενάντια στην ελληνική προεδρία της ΕΕ το πρώτο εξάμηνο του 2003, στον απόηχο και της Γένοβας το 2001. Η Πρωτοβουλία Αγώνα αρνείται την ένταξη στο ρεφορμιστικό Κοινωνικό Φόρουμ και πρωτοστατεί σε μαζικές κινητοποιήσεις με έντονο αντιΕΕ στίγμα. Η πολεμική επέμβαση των ΗΠΑ στο Ιράκ προσδίδει έντονο αντιπολεμικό αντιιμπεριαλιστικό προσανατολισμό. Συγκρούσεις στην «κόκκινη ζώνη» στις 16 Απρίλη στην Αθήνα αλλά και στον Μαρμαρά της Χαλκιδικής, όπου γίνεται πανελλαδική κινητοποίηση ενάντια στη σύνοδο κορυφής της ΕΕ. Περίπου 10.000 διαδηλωτές της Πρωτοβουλίας Αγώνα διαδηλώνουν στη Θεσσαλονίκη.

2006-7 το μεγάλο φοιτητικό κίνημα

Τον Μάιο 2006 ξέσπασε δυναμικό φοιτητικό κίνημα ενάντια στον νόμο πλαίσιο Γιαννάκου. Οι μεγαλειώδεις κινητοποιήσεις συνεχίστηκαν έως τον Μάρτη-Απρίλη του 2007, επιτυγχάνοντας την αποτροπή της αναθεώρησης του άρθρου 16 του συντάγματος υπέρ των ιδιωτικών πανεπιστημίων,

με πρωτοπόρα συμβολή της ΕΑΑΚ και της νΚΑ. Στις 8 Μάρτη 2007, ημέρα ψήφισσης του νόμου, η μεγαλύτερη φοιτητική κινητοποίηση της δεκαετίας περικύκλωσε τη Βουλή, για να δεχθεί άγρια καταστολή.

2008 μέσα στην έκρηξη του Δεκέμβρη

Οι άμεσες μαχητικές κινητοποιήσεις που ξεσπούν αμέσως μετά τη δολοφονία του Α. Γρηγορόπουλου από αστυνομικούς, θα συνεχιστούν και γεννούν την εξεγερτική έκρηξη του Δεκέμβρη 2008. Χιλιάδες νέοι και νέες κυρίως ξεδιπλώνουν πολύμορφες δράσεις με πορείες, καταλήψεις και δράσεις τόσο κεντρικά, όσο και στις γειτονιές. Το ΝΑΡ και η νΚΑ θα παρέμβουν μαχητικά από το πρώτο βράδυ στις διαδηλώσεις του Δεκέμβρη 2008, απλώνοντας κοινωνικά το μήνυμα της εξέγερσης και ενισχύοντας τις πολιτικές αιχμές του αγώνα.

2009 από το Σπόρτινγκ στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Με την έμπνευση του Δεκέμβρη, διοργανώνεται τον Ιανουάριο του 2009 μεγάλη συγκέντρωση της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς στο γήπεδο Σπόρτινγκ. Ξεκινά έτσι μια διαδικασία διαλόγου για το αναγκαίο μέτωπο της αντικαπιταλιστικής, επαναστατικής και κομμουνιστικής Αριστεράς. Στις 22 Μάρτη 2009, ύστερα από κύκλο αντικαπιταλιστικών συνελεύσεων σε όλη τη χώρα, πραγματοποιήθηκε στο συνεδριακό κέντρο Αθηναΐδα πανελλαδική συνάντηση με τη συμμετοχή εκατοντάδων αγωνιστών, στην οποία ιδρύεται η Αντικαπιταλιστική Αριστερή Συνεργασία για την Ανατροπή, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

2010-2011 η καυτή διετία

Από τον Απρίλιο 2010 ξεκινούν τα προγράμματα ανάταξης της κερδοφορίας του κεφαλαίου, που ονομά-

στηκαν μνημόνια. Η σκληρή αντιλαϊκή επίθεση οδηγεί σε μεγαλειώδεις κινητοποιήσεις με σειρά πανεργατικών απεργιών, πολύ μαζικών συλλαλητηρίων, πολύμορφων αγωνιστικών δράσεων σε όλη τη χώρα (π.χ. πλατείες). Μαζί με τη μαζικότητα των κινητοποιήσεων αυξάνεται η καταστολή και ο αυταρχισμός. Το ΝΑΡ και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ παρεμβαίνουν με το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα πάλης και συμβάλλουν στην οργάνωση του λαού.

2015 ταξικό «Όχι» στο δημοψήφισμα

Το ΝΑΡ και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι από την πρώτη στιγμή δύναμη αριστερής αντιπολίτευσης στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Οργανώνουν την πρώτη αντικυβερνητική διαδήλωση στις 23/2, μετά τη συμφωνία - μνημονιακή γέφυρα στις 20 Φλεβάρη. Παρεμβαίνουν στο δημοψήφισμα τον Ιούλιο, με τη γραμμή του τριπλού όχι: «Όχι» στο νέο μνημόνιο ΕΕ-ΔΝΤ, «όχι» στην αντιλαϊκή πολιτική της κυβέρνησης, «όχι» και «έξω» από την ΕΕ. Μετά το δημοψήφισμα η αντικαπιταλιστική αριστερά πήρε πρωτοβουλίες («Συνελεύσεις του όχι μέχρι τέλος») ενάντια στην μετατροπή του «Όχι» σε «Ναι» και το νέο μνημόνιο της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ με τη συναίνεση των αστικών κομμάτων (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΔ, Ποτάμι, ακροδεξιά, κλπ).

2017 4^ο συνέδριο, πορεία για σύγχρονο κομμουνιστικό πρόγραμμα και κόμμα

Το 4^ο συνέδριο του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση πραγματοποιείται 1-3 Δεκέμβρη 2017. Στο επίκεντρο βρίσκεται η αποτίμηση των μεγάλων αγώνων της περιόδου 2010-2015, η αναβάθμιση της παρέμβασης του ΝΑΡ και η πορεία διαμόρφωσης ενός σύγχρονου κομμουνιστικού προγράμματος και κόμματος. Τον Δεκέμβριο του 2018, το Πανελλαδικό Σώμα υπερψηφίζει την Προγραμματική Διακήρυξη, ενώ το πρόσφατο Σώμα του ΝΑΡ (Ιανουάριος 2020) συζήτησε τα βήματα συσπείρωσης των κομμουνιστικών δυνάμεων. Από το φθινόπωρο του 2017 έχει συγκροτηθεί η Πρωτοβουλία Διαλόγου για σύγχρονο κομμουνιστικό πρόγραμμα και κόμμα.

Διαδήλωση
τον Δεκέμβρη του 2008

Πρωτοπόρο στις σκληρές ταξικές αναμετρήσεις

Το NAP φτάνει στα 30 χρόνια από την ίδρυσή του, έχοντας πίσω μια πλούσια ιστορία αγώνων και συνεισφοράς στο εργατικό και λαϊκό κίνημα και την κομμουνιστική αριστερά. Με την δράση των μελών του κατάφερε όχι μόνο να υπάρχει για τρεις δεκαετίες αλλά και να επιδρά με ένα σχετικά μαζικό τρόπο. Τα 30 αυτά χρόνια οι δυνάμεις του NAP ήταν παρούσες σε όλες τις μεγάλες συγκρούσεις με το κεφάλαιο και τις κυβερνήσεις τους, παρά την αριθμητική τους δύναμη.

Έπαιξαν πρωταγωνιστικό ρόλο στη νεολαιίστικη εξέγερση του '90-91, αλλά και στα «εξεταστικά» το 1998, πληρώνοντας μάλιστα βαρύ φόρο. Έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στην μεγαλειώδη απεργία των δασκάλων για 1.400 ευρώ κατώτερο μισθό, ενώ πήραν μαχητικά μέρος στα αντιπολεμικά κινήματα των επόμενων χρόνων (πόλεμοι Γιουγκοσλαβίας και Ιράκ). Πρωταγωνίστησαν στη δημιουργία και τη δράση της *Πρωτοβουλίας Αγώνα Θεσσαλονίκη 2003*. Πήραν μέρος με τρόπο συνειδητό στην έκρηξη του Δεκέμβρη του 08, επιδιώκοντας να μπολιαστεί με ριζοσπαστικά αντικαπιταλιστικά αιτήματα. Έπαιξε ρόλο στους μεγάλους αντιμνημονιακούς αγώνες της περιόδου 2010-15, επιδιώκοντας να κυριαρχήσουν στο κίνημα στόχοι του αντικαπιταλιστικού προγράμματος, υπερβαίνοντας τον κυβερνητικό ορίζοντα της αστικορεφορμιστικής πρότασης του ΣΥΡΙΖΑ.

Το NAP οικοδόμησε μια σταθερή κομμουνιστική οργάνωση, με πανελλαδικότητα, παρέμβαση σε σημαντικά τμήματα της εργατικής τάξης και ιδιαίτερη αναφορά στην νεολαία, αν και δεν κατόρθωσε να οικοδομήσει τη σταθερή εργατική βάση που ήταν αναγκαία. Έπαιξε πρωταγωνιστικό ρόλο στη συγκρότηση της ANΤΑΡΣΥΑ, το πιο πετυχημένο μετωπικό εγχείρημα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Με τη δράση του έχει κατοχυρωθεί σαν μια σημαντική δύναμη της αριστεράς στη χώρα μας και της αντικαπιταλιστικής-επαναστατικής αριστεράς στην Ευρώπη.

Το NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση έχει μια δημιουργική πορεία. Όχι μόνο πρωτοστάτησε, με τις σχετικά μικρές δυνάμεις του, σε μια σειρά ταξικούς αγώνες αλλά ανέπτυξε καινοτόμες προγραμματικές και θεωρητικές επεξεργασίες. Παρόλα αυτά, ό,τι έχει ως τώρα κατακτηθεί είναι ανολοκλήρωτο και ανεπαρκές. Σε συνδυασμό με τις προκλήσεις της νέας εποχής απαιτούνται ανώτερα ποιοτικά βήματα.

Το μεγάλο στοίχημα του NAP Από τη ρήξη του '89 στο άλμα της εποχής μας

Ανάλυση

Αντώνης Δραγανίγος

Η ιστορική περίοδος μέσα στην οποία γεννήθηκε το NAP απαιτούσε μια τομή, καθώς ήταν η περίοδος της οριστικής κρίσης και κατάρρευσης του διεθνούς κομμουνιστικού κινήματος και του «υπαρκτού σοσιαλισμού» από την μια και ολοκλήρωσης της εκφυλιστικής και δεξιάς πορείας του στην χώρα μας με την συμμετοχή του ΚΚΕ στις κυβερνήσεις Τζαννετάκη και Ζολώτα. Έτσι το NAP θεμελίωσε την «ταυτότητά του» πάνω στις βασικές ιδέες της «επαναστατικής ανανέωσης» και της «κομμουνιστικής επαναθεμελίωσης».

Επαναστατική ανανέωση

γιατί τοποθέτησε τον εαυτό του στον χώρο της «επαναστατικής αριστεράς» διεκδικώντας ταυτόχρονα την «ανανέωση» της επαναστατικής προοπτικής, σε αντίθεση με τις διάφορες εκδοχές των «δεξιών» και ρεφορμιστικών «ανανέώσεων» του κομμουνιστικού κινήματος. Και «κομμουνιστικής επαναθεμελίωσης» γιατί εντάχθηκε στρατηγικά στον χώρο της κομμουνιστικής αριστεράς, ορίζοντας όμως την ανάγκη ριζικής τομής και επαναθεμελίωσης/επανάδρυσης αυτού που κληρονομήσαμε και όχι απλής συνέχειάς του. Το NAP λοιπόν έβαλε στον εαυτό του το δύσκολο καθήκον να συμβάλει σε μια επαναθεμελίωση του κομμουνιστικού προτάγματος και του επαναστατικού δρόμου.

Έτσι μέσα στο χάος των κατάρρευσεων επεδίωξε να ερμηνεύσει την πορεία των χωρών του «υπαρκτού», τη διαμόρφωση του ταξικού τους χαρακτήρα και των αντιθέσεων τους,

τις μορφές που πήρε η ταξική πάλη και την τελική ανάπτυξη των όρων της κατάρρευσής τους και της ανοιχτά καπιταλιστικής τους πορείας. Αξιοποίησε την προϋπάρχουσα εμπειρία και θεωρητικές επεξεργασίες, τη συνεισφορά άλλων επαναστατικών ρευμάτων, με βάση τη μαρξιστική ανάλυση.

Ταυτόχρονα, προσπάθησε να ανιχνεύσει τα νέα ποιοτικά χαρακτηριστικά του καπιταλισμού στην παραγωγική βάση, στις διεθνείς σχέσεις, στο πολιτικό σύστημα, στη σχέση με την φύση, στις πολιτιστικές και ιδεολογικές σχέσεις. Αντίληψη που συμπυκνώθηκε στον όρο του ολοκληρωτικού καπιταλισμού.

Βασικό στοιχείο των επεξεργασιών του NAP στάθηκε η ανάγκη αποκατάστασης της διαλεκτικής, λενινιστικής σχέσης τακτικής-στρατηγικής με την ηγεμονία της στρατηγικής, κομμουνιστικής στόχευσης πάνω στην τακτική.

Η προσπάθεια υπέρβασης του απόλυτου διχασμού ανάμεσα σε μια κομμουνιστική στρατηγική που συνήθως αφορά το μακρινό μέλλον και αναπαύεται στα κομματικά γραφεία και μια τακτική που δεν είναι παρά ένας τακτικισμός «άμεσων στόχων», ξεκομμένων και χωρίς σύνδεση με την κομμουνιστική στρατηγική αποτέλεσε σοβαρό ζήτημα συζήτησης για το NAP, και μάλιστα στην πολύ δύσκολη περίοδο που η κομμουνιστική στρατηγική αντικειμενικά μπήκε σε κρίση. Η λογική αυτή αποκρυσταλλώθηκε στην επαναστατική τακτική της «αντικαπιταλιστικής ανατροπής της επίθεσης» και το «αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα πάλης» σε σύνδεση με τη στρατηγική της κομμουνιστικής απελευθέρωσης.

Το NAP τοποθετήθηκε εξ αρχής υπέρ της εργατικής τάξης σαν το βασικό, καθολικό επαναστατικό υποκείμενο απορρίπτοντας άλλες αντιλήψεις περί

ενσωμάτωσης ή και εξαφάνισης της εργατικής τάξης, νέων «υποκειμένων», «πλήθους» κλπ., ανιχνεύοντας ταυτόχρονα τη διαρκή διαπάλη στο εσωτερικό της τάξης ανάμεσα στην τάση της χειραφέτησης και την τάση της υποταγής, των όρων για την νίκη της πρώτης πάνω στην δεύτερη (νέο, πολιτικό εργατικό κίνημα, λογική της ρήξης και υπέρβασης της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας).

Τέλος το NAP επεδίωξε να οικοδομήσει μια άλλη διαλεκτική αντίληψη για το «υποκείμενο», δηλαδή για τη σχέση «κόμματος-μετώπου-κινήματος», να αποκαταστήσει μια επαναστατική αντίληψη για την μετωπική πολιτική. Να συμβάλει στο ξεπέραςμα του δίπολου «σεχταρισμού-οπορτουνισμού», με άλλα λόγια τόσο της λογικής του «κόμματος-φρουρίου» που έχει δίπλα του μόνο εχθρούς όσο και της «ενότητας για την ενότητα», με υποτίμηση ή και λειδωρία του αναγκαίου περιεχομένου. Καρπός αυτών των επεξεργασιών ήταν και η ίδρυση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ το 2009 (με την συνεισφορά και των άλλων δυνάμεων φυσικά) αλλά και πριν από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, άλλες μετωπικές πολιτικές προσπάθειες καθώς και η δημιουργία των εργατικών, φοιτητικών πολιτικοσυνδικαλιστικών σχημάτων και των αντικαπιταλιστικών κινήσεων σε πόλεις και περιφέρειες, που αποτελούν κατακτήσεις της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και του ρεύματός μας.

Παρά τα παραπάνω επιτεύγματα αυτό που έχουμε έως τώρα κατακτήσει πολιτικά και οργανωτικά είναι ανολοκλήρωτο και ανεπαρκές. Είναι ανολοκλήρωτο γιατί οι πολιτικές και θεωρητικές κατακτήσεις του

NAP δεν ήταν απαλλαγμένες από όρια και αντιφάσεις που για να τα υπερβούμε πρέπει να τα αναγνωρίσουμε και να μιλήσουμε ανοιχτά για αυτά.

Και είναι ανεπαρκές γιατί έχουμε μπει σε μια νέα περίοδο οξυμένων αντιθέσεων και αναμετρήσεων, όπου η προοπτική μιας νέας ύφεσης είναι ορατή,

συγκρότησή του 30 χρόνια μετά την ίδρυσή του. Θέτει ως στόχο να κάνει το ίδιο βήματα στην ανάπτυξη της κομμουνιστικής του φυσιογνωμίας («κομμουνιστικός μετασχηματισμός») ώστε να συμβάλει στην οργάνωση της κομμουνιστικής απελευθέρωσης που έχει ανάγκη η εποχή μας. Ποια

τις «πυρηνικές» αλλαγές στις σχέσεις εργασίας που προκαλεί, για παράδειγμα, η 4^η βιομηχανική επανάσταση, οι καπιταλιστικές αντιθέσεις και ο πόλεμος, η περιβαλλοντική κρίση απαιτούν μια ανώτερη προγραμματική προσέγγιση. Αλλά πάνω απ' όλα το ζήτημα των συγκεκριμένων δρόμων προσέγγισης με επαναστατικό τρόπο του ζητήματος της εξουσίας, ώστε να μην βρεθεί η επαναστατική αριστερά σε θέση αδυναμίας, όπως στην περίοδο των μεγάλων αντιμνημονιακών αγώνων που έλεγε «τι» πρέπει να γίνει, αλλά όχι «πώς», με αποτέλεσμα να μην διαμορφωθεί μια συγκεκριμένη «επαναστατική τακτική» που να θέτει ως συνολική απάντηση στο πρόβλημα της εξουσίας την εργατική αντικαπιταλιστική επανάσταση, να προτείνει τους συγκεκριμένους για την περίοδο δρόμους προσέγγισής της. Έτσι η ανολοκλήρωτη τομή στην σχέση τακτικής-στρατηγικής, και ιδιαίτερα στον σκληρό πυρήνα της δηλαδή στο ζήτημα της «εξουσίας», των δρόμων και των φάσεων για την προσέγγισή της, δεν εξόπλισαν συγκεκριμένα τους αγωνιστές για να αντιμετωπίσουν την «κυβερνητική λύση» του ΣΥΡΙΖΑ.

Ένα τέτοιος κομμουνιστικός φορέας όχι μόνο δεν θα λειτουργεί ανασχετικά, αλλά αντίθετα θα αποτελεί δύναμη κρούσης στην οικοδόμηση ενός πλατιού, μαζικού αλλά και συνεκτικού αντικαπιταλιστικού μετώπου, στόχου στον οποίο στρατεύεται αποφασιστικά το NAP και στον οποίο πρέπει να συμβάλει και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Θα συμβάλει στην ανασυγκρότηση της πρωτοπορίας συνολικά.

Το NAP θέτει ως στόχο να κάνει το ίδιο βήματα στην ανάπτυξη της κομμουνιστικής του φυσιογνωμίας, ώστε να συμβάλει στην οργάνωση της κομμουνιστικής απελευθέρωσης

οι πολεμικοί κίνδυνοι δυναμώνουν, η οικολογική βόμβα έχει απασφαλίσει, ενώ το ζήτημα μιας αντικαπιταλιστικής ρήξης ήδη μπαίνει στην ημερήσια διάταξη μέσα από τους μεγάλους αγώνες που ξεσπούν διεθνώς. (Δ. Αμερική, Γαλλία κλπ).

Έτσι το NAP έχει θέσει τον εαυτό του στην «βάσανο» μιας νέας τομής, ενός άλματος στη

μπορεί να είναι βασικά στοιχεία αυτής της πορείας;

Πρώτα απ' όλα η πιο βαθιά πολιτική προγραμματική «ωρίμανση» της κομμουνιστικής στρατηγικής, της επαναστατικής τακτικής και της μεταξύ τους σχέσης, στις νέες συνθήκες της ταξικής πάλης. Η ριζική αλλαγή του κοινωνικού πεδίου μέσα από

Ενίσχυση της αυτοτελούς παρέμβασης του NAP

► Το «κόμμα» συμβάλλει στο μέτωπο, αλλά δεν λειτουργεί μόνο εντός του

ΤΟ NAP ΥΠΟΒΑΘΜΙΣΕ αποφασιστικά όλα αυτά τα χρόνια την αυτοτελή πολιτική και θεωρητική παρέμβαση «απευθείας» στην εργατική τάξη και τη νεολαία. Χωρίς όμως μια βαθιά, με στρατηγική χαρακτηριστικά παρέμβαση πάνω στο «σύνολο των αντιθέσεων» δεν μπορεί να συγκροτηθεί ένα βαθύτερο, συνεκτικότερο κομμουνιστικό πολιτικό ρεύμα ούτε το αντικαπιταλιστικό μέτωπο που απαιτούν οι συνθήκες. Η αδυναμία αυτή, συνδέεται με τον ανολοκλήρωτο και τελικά λαθεμένο τρόπο που καθορίστηκε πολιτικά και θεωρητικά η σχέση κόμματος-μετώπου, παρά το ότι η μετωπική πολιτική του είχε και εξαιρετικά δημιουργικά στοιχεία.

Το NAP θεωρούσε το «κόμμα» σαν πλευρά του μετώπου. Το «μέτωπο» αποτελούσε βασικά τον φορέα άσκησης της πολιτικής. Έτσι «καταμερίζοντας» στο μέτωπο το πολιτικό πεδίο, το NAP σε σημαντικό βαθμό «αυτοεξορίστηκε» στη σφαίρα της ιδεολογίας, ενώ η πολιτική του παρέμβαση περιορίστηκε αποκλειστικά στο πλαίσιο και τα όρια του μετώπου. Το NAP απευθυνόταν σχεδόν αποκλειστικά εντός των πολιτικών μετώπων ή και σε άλλο επίπεδο αποκλειστικά εντός των πολιτικοσυνδικαλιστικών σχημάτων και μάλιστα σε πολλές περιπτώσεις κυρίως στα τελευταία καθώς η δουλειά μας παραμένει σε μεγάλο βαθμό «συνδικαλιστική» και πάνω στα οικονομι-

κά ζητήματα. Έτσι το «μέτωπο» αντί να είναι ένα δρόμος παρέμβασης και αλληλεπίδρασης με ευρύτερες δυνάμεις, έγινε σε σημαντικό βαθμό όριο για την παρέμβαση του ίδιου του NAP.

Το «κόμμα» έχει συνολικό πολιτικό, ιδεολογικό και κοινωνικό ρόλο και απευθύνεται στην εργατική τάξη και τη νεολαία με το σύνολο της γραμμής του, συμβάλλοντας αποφασιστικά στην αλλαγή του συσχετισμού δυνάμεων. Με βάση αυτό μπορεί να επιδρά σε ευρύτερα αντιφατικά ριζοσπαστικά ρεύματα (πράγμα αναγκαίο), να συμβάλει στη συγκρότηση αντικαπιταλιστικών μετωπικών μορφών, με επιδίωξη ηγεμονίας της επαναστατικής γραμμής.

Για μια άλλης ποιότητας κομμουνιστική οργάνωση

Σημαντική πλευρά του βαθέματος του κομμουνιστικού χαρακτήρα του NAP είναι η αντιμετώπιση του οργανωτικού ζητήματος, καθώς τα προηγούμενα χρόνια υπήρξε μια σημαντική υποτίμηση του ρόλου της οργάνωσης. Σπάνια ασχοληθήκαμε όπως έπρεπε με την πολιτικο-ιδεολογική της συγκρότηση, τον σχεδιασμό της αυτοτελούς πολιτικής και θεωρητικής της παρέμβασης, τον σχεδιασμό της οικοδόμησής της, ιδιαίτερα στην εργατική τάξη και τα πληθυσιακά στρώματα της νεολαίας.

Το NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση επιδιώκει να ενισχύσει την κυριαρχία του συλλογικού πάνω στο ατομικό, του συνολικού πάνω στο επιμέρους. Να κατακτηθεί μια νέα στράτευση και μια πιο συνειδητή «κομματικότητα» και «αυτοεκτίμηση». Μια ανώτερη σύνδεση με την εργατική τάξη.

Σε αυτή την πορεία μετασχηματισμού του το NAP ήδη συναντά εκατοντάδες αγωνιστές της «νέας» αλλά και της «παλιότερης» πολιτικοποίησης. Συντρόφισσες και σύντροφοι που έχουν πάρει μέρος στις επιτροπές, στις ημερίδες, που έχουν υπογράψει το κείμενο. Ο καθένας με τη δική του συνεισφορά, εμπειρία και λόγο.

Ακόμα πιο ελπιδοφόρα είναι η μάχη βαθέματος του κομμουνιστικού χαρακτήρα της vKA και οικοδόμησης ενός πλατιότερου αντικαπιταλιστικού και κομμουνιστικού ρεύματος στην νεολαία.

Σήμερα είμαστε σε μια νέα πολιτική περίοδο, που οι ανάγκες της αντίστασης δυναμώνουν, ενώ τα ρεφορμιστικά σχέδια έχουν δείξει τα όρια τους και έχουν μπει σε κρίση. Αναδεικνύεται η ανάγκη μιας σύγχρονης κομμουνιστικής πρωτοπορίας που να μπορεί με ελκτικό τρόπο να ανανεώσει την κομμουνιστική προοπτική, ενός πλατιού συνεκτικού αντικαπιταλιστικού μετώπου και ενός ανατρεπτικού κινήματος.

Στα 30 χρόνια του NAP as δώσουμε την μάχη μιας νέας τομής, ξεκινώντας από τον ίδιο μας τον εαυτό.

Γιώργος Κρεασίδης

Όταν «σκληροί» και «ανανεωτές» μαζί διέγραφαν την αριστερή διαφωνία

► Η Απόφαση της ΚΕ του ΚΚΕ, βάση για την πολιτική ΣΥΝ και ΣΥΡΙΖΑ

Στις 22 Δεκέμβρη 1989 η Ολομέλεια της ΚΕ του ΚΚΕ συνεδρίασε για να απαντήσει στην αριστερή διαφωνία και την «Ανταρσία της ΚΝΕ». Ο τίτλος «Συμπεράσματα της ΚΕ του ΚΚΕ για την αντικομματική ομάδα» (περιέχεται στο Από το 12^ο ως το 13^ο Συνέδριο του ΚΚΕ. Ντοκουμέντα, ενώ είναι αναρτημένο και στην Παντιέρα) δεν άφηγε πολλά περιθώρια. Με κατηγορίες για νεοαριστερισμό, σεχταρισμό, δογματισμό, η απόφαση της Κεντρικής Επιτροπής περιγράφει κάθε αριστερή διαφωνία μετά τη μεταπολίτευση σαν προϊόν μιας υπονομευτικής φράξιας, που βολευόταν σε θέσεις του μηχανισμού.

Η αριστερή διαφωνία, από την οποία γεννήθηκε το ΝΑΡ, κατηγορήθηκε για αδυναμία να καταλάβει από πολιτική, καθώς την «αλλαγή με κατεύθυνση το σοσιαλισμό» που αποφάσισε το ΚΚΕ στο 12^ο συνέδριο (1987) τη θεώρησε «εγκατάλειψη της επαναστατικής διαδικασίας», αφού «γι' αυτούς, ένα κομμουνιστικό κόμμα, πρέπει να περιορίζεται, μονότονα και αποκλειστικά, στη γενική απαγγελία των στρατηγικών στόχων».

Σαν αποτέλεσμα οι «αναγκαστικές, προσωρινές επιλογές, τακτικού χαρακτήρα, όπως οι επιλογές του Ιούνη και του Νοέμβρη», δηλαδή η συμμετοχή στις αστικές κυβερνήσεις Τζαννετάκη και Ζολώτα, θεωρήθηκαν «μόνιμη στρατηγική του Κόμματος για να θεμελιώσουν έτσι και την άποψή τους για “ενσωμάτωση του ΚΚΕ στο καπιταλιστικό σύστημα”». Κάθε κίνηση στο πεδίο της τακτικής αποκαλείται “διολίσθηση προς τα δεξιά”».

Η διαφωνία λοιπόν με τις συγκυβερνήσεις αφορούσε για την ΚΕ το εάν «ένα κομμουνιστικό κόμμα θα ασκεί συγκεκριμένη πολιτική ή όχι... Εκφράζουν την υποκατάσταση της πολιτικής με αφηρημένη ζύμωση». Γι αυτό «η αντικομματική κίνηση έχει κύριο σλόγκαν της τις “δυνάμεις του κυβερνητισμού”» και τονίζουν πως «ο Συνασπισμός θα γίνει το σκαλοπάτι για την αυτοδυναμία της ΝΔ». Η ηγεσία του ΚΚΕ θεωρούσε ότι κατάφερε «να βάλει φρένο στην αυτοδυναμία της ΝΔ και να ματαιώσει την υλοποίηση μιας νεοσυντηρητικής πολιτικής». Τελικά η αυτοδυναμία ήρθε τέσσερις μήνες μετά...

Η ΚΕ εκτιμούσε επίσης ότι οι «απειθαρχοί» δεν μπορούσαν να δουν τα θετικά της ΕΕ, τότε ΕΟΚ, καθώς «επιδίωκαν να εγκλωβίσουν το Κόμμα αποκλειστικά στις μονότονες καταγγελίες και στην επανάληψη μόνο του συνθήματος “έξω από την ΕΟΚ”». Στάση που «θα απέκλειε το Συνασπισμό του ΚΚΕ

με εκείνες τις δυνάμεις της Αριστεράς στη χώρα μας και στην Ευρώπη που έχουν διαφορετική άποψη απ' αυτό για την ένταξη της χώρας στην Κοινότητα. Οδηγούσε το Κόμμα στην αυτοαπομόνωσή του». Αντίδοτο στην απομόνωση λοιπόν η συμμαχία με Κύρκο, Κουβέλη και τους πασοκογενείς παράγοντες.

Απέναντι στη νεοφιλελεύθερη επίθεση που ξεκινούσε, η ΚΕ εκτιμούσε πως «η αντικομματική κίνηση αναφέρεται μ' ένα κινδυνολογικό και πανικόβλητο τρόπο στην “ανασυγκρότηση” και στον “εκσυγχρονισμό” του συστήματος». Στην προειδοποίηση της ΚΝΕ της εποχής για επερχόμενο νεοσυντηρητικό χειμώνα, η ηγεσία του ΚΚΕ απαντούσε «ότι οι ανασυγκροτήσεις και οι εκσυγχρονισμοί του συστήματος συνδέονται με αντικειμενικές ανάγκες των παραγωγικών δυνάμεων και δεν αντιμετωπίζονται με αφορισμούς, ούτε με την ταύτιση του λαϊκού κινήματος με τις αναχρονιστικές δομές και τους ξεπερασμένους θεσμούς... Αντιμετωπίζονται ριζικά και επιθετικά με την πρόταση του Συνασπισμού για προοδευτικό εκσυγχρονισμό, για μια νέου τύπου ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας». Και κατηγορεί τους «αντικομματικούς» γιατί έχουν μια «μια σαφή υποτίμηση της πάλης για μεταρρυθμίσεις, που αποκαλούνται “επιμέρους, αποσπασματικά μέτρα”».

Μπροστά στην τελική κρίση του υπαρκτού σοσιαλισμού, η Απόφαση έβλεπε πως λανθασμένα η «χρήση εμπορευμα-

τορηματικών σχέσεων στο σοσιαλισμό, ούτε λίγο ούτε πολύ, κατανοούνταν ως πιασμάρισμα στον καπιταλισμό». Αξίζει να σημειωθεί ότι η μη δογματική και υποψιασμένη ηγεσία του ΚΚΕ ένα μήνα πριν τη συγκεκριμένη Ολομέλεια έστειλε αντιπροσωπεία μαζί με την ΕΑΡ του Κύρκου και το ΠΑΣΟΚ στο 14^ο συνέδριο του ΚΚ Ρουμανίας, όπου ο Τσαουσέσκου επανεκλέχτηκε πανηγυρικά στην ηγεσία. Τρεις μέρες μετά την Ολομέλεια, ο Ριζοσπάστης πανηγύριζε για την εκτέλεσή του με τουφεκισμό. Τέτοια διορατικότητα έδινε η τυφλή προσήλωση στο ΚΚΣΕ, όσο υπήρχε βέβαια...

Στην δήθεν «αντικομματική ομάδα» χρεώθηκε ότι ήταν κολλημένη στο «αφη-

ρημένο σχήμα Δεξιά-Αντιδεξιά» και έτσι δεν έβλεπε τις προσπάθειες των ηγετικών στελεχών «να βάλουν στο κέντρο της προγράμματα και ιδέες και όχι τα φαντάσματα του παρελθόντος και τους αφορισμούς, όπως επιδίωκε η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ». Την ίδια στιγμή όμως η ηγεσία ΚΚΕ και ΣΥΝ επέλεξε να χτυπήσει την ενδεχόμενη αυτοδυναμία της ΝΔ με κοινά «προοδευτικά ψηφοδέλτια» με το ΠΑΣΟΚ στις μονοεδρικές περιφέρειες (στη Λευκάδα το Νοέμβρη του 1989, και στις πέντε τον επόμενο Απρίλη), ενώ συνεργάστηκε με το ΠΑΣΟΚ στις δημοτικές εκλογές του 1990 που σηματοδότησαν το πέρασμα των «κόκκινων δήμων» στους πράσινους δημάρχους...

Σε μια επιφανειακή προσπάθεια να δώσει βαθύτερες εξηγήσεις, η ηγεσία του ΚΚΕ εκτιμούσε ότι οι «απειθαρχοί» ήταν προσκολλημένοι στην ιδεολογική καθαρότητα, στο Πολυτεχνείο και τον αντιδικτατορικό αγώνα, αλλά και στον... Ψυχρό Πόλεμο και για αυτό δεν έβλεπαν τα καλά της Περεστρόικα! Το μέτωπο στον ευρωκομμουνισμό και το ΚΚΕ Εσωτερικού «άφησε έδαφος για “τράβηγμα της βέργας” από την ανάποδη προς αριστεριστικές δογματικές θέσεις». Για την ΚΕ ήταν οι ίδιοι που στο 11^ο συνέδριο (1983) «αντιτάχθηκαν στην προσπάθεια του Κόμματός μας να παρέμβει στην πορεία διακυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ», την πολιτική ουράς δηλαδή στον Α. Παπανδρέου.

Η Απόφαση στηρίχτηκε από το σύνολο της τότε ηγεσίας του ΚΚΕ. Μαζί με τους μετέπειτα κορυφαίους του ΣΥΝ και του ΣΥΡΙΖΑ (Φαράκος, Δραγασάκης, Λαφαζάνης, Αλαβάνος, Δαμανάκη, Ανδρουλάκης κ.ά.), την απόφαση στήριξαν και οι Φλωράκης, Παπαρήγα, Γόντικας, Μαΐλης, Κουτσούμπας κ.ά. Το μετέπειτα σχήμα, που περιγράφει την αντιπαράθεση μιας «πλειοψηφίας της ΚΕ» ενάντια σε αριστερούς (ΝΑΡ) και δεξιούς (ΣΥΝ) είναι μια κατασκευή εκ των υστέρων, βολική για απαλλάξει από ευθύνες, αλλά μακριά από την πραγματικότητα.

Η γραμμή του ΚΚΕ εκείνη την περίοδο –προσχώρηση στα αστικά σχέδια διά των συμμαχιών προς τα δεξιά με το Συνασπισμό, κυβερνητισμός, ευρωπαϊσμός, τακτικισμός, εκφυλισμός του αντιδεξιού σε υποταγή στο ΠΑΣΟΚ– ήταν η βάση για το πλαίσιο συγκρότησης του ΣΥΝ, αλλά και της διαχειριστικής γραμμής του μετέπειτα ΣΥΡΙΖΑ. Η εκ των υστέρων και έμμεση καταδίκη δεν μπορούν να γίνουν γόνιμο υλικό στο βαθμό που το στρατηγικό κενό παραμένει, όταν η τακτική αφορά μόνο την κοινοβουλευτική ενίσχυση και η μάχη για το σοσιαλισμό το παρελθόν του.

Πολύ ενδιαφέρον υλικό για τα 30 χρόνια του ΝΑΡ είναι αναρτημένο στην ιστοσελίδα www.narnet.gr Εκεί θα βρείτε εκτεταμένο χρονικό, πρωτότυπες φωτογραφίες, άρθρα και βιντεοσκοπημένες συνεντεύξεις των Δ. Δεσύλλα, Σ. Καυκαλά και Α. Χάγιου

Συνέντευξη
στον
ΔΗΜΗΤΡΗ
ΣΤΑΜΟΥΛΗ

Βαγγελίτσα Δινοπούλου | αντιπρόεδρος ΣΕΠΕ Άνω Διοσίων-Ζεφυρίου-Φυλής
Ελεάνα Μαργαρίτη | πρόεδρος ΣΕΠΕ Άνω Διοσίων-Ζεφυρίου-Φυλής
Χρήστος Παναγιώτου | μέλος ΔΣ ΔΟΕ

► Με ποιον τρόπο μεθοδεύει το υπουργείο Παιδείας το χτύπημα της ενεργούς συμμετοχής σας στο συνδικαλιστικό κίνημα;

Β.Δ.: Στη διάρκεια της περσινής περιόδου (2018-19) ως Παρεμβάσεις πήραμε την πολιτική επιλογή να εκλέξουμε για πρώτη φορά αναπληρώτρια, στο ΔΣ της ΔΟΕ, στο πλαίσιο της εναλλαγής των εκπροσώπων μας κάθε χρόνο σε αυτό. Το υπάρχον νομοθετικό πλαίσιο και η πολιτική στάση των ηγεσιών του υπουργείου Παιδείας στην ουσία απαγορεύουν την ισότιμη συμμετοχή των αναπληρωτών σε δευτεροβάθμια συνδικαλιστικά όργανα με τους ίδιους όρους που ισχύουν για τους μόνιμους συναδέλφους, καθώς η πλήρης συνδικαλιστική άδεια οδηγεί και στην πλήρη περικοπή της προϋπηρεσίας για το διάστημα συμμετοχής σε αυτά. Αυτό οδήγησε στην επιλογή της χρήσης βραχυχρόνιων συνδικαλιστικών αδειών, σύμφωνα με τον ν.1264, δηλαδή 9 ημερών τον μήνα. Την ίδια στιγμή, κάθε συνάδελφος/ισσα εκλεγμένος/η σε ΔΣ πρωτοβάθμιου σωματείου δικαιούται να κάνει χρήση αντίστοιχων αδειών. Έτσι και η Ελεάνα Μαργαρίτη έκανε χρήση συνδικαλιστικής άδειας 3 ημερών συνολικά. Στη διάρκεια της χρονιάς ουδέποτε αμφισβητήθηκε αυτή η δυνατότητα, πολύ δε περισσότερο όταν με σχετικό έγγραφο του υπουργείου, υπήρχε η ρητή διατύπωση ότι οι εν λόγω άδειες ισχύουν με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις μεταξύ μόνιμων-αναπληρωτών. Τον Ιούλιο του 2019, ένα μήνα μετά την απόλυσή μας και τις εθνικές εκλογές και ενώ παραλάβαμε τις βεβαιώσεις που αναγνώριζαν συνολικά την προϋπηρεσία μας, αιφνιδιαστικά η διεύθυνση ΠΕ μας ανακοίνωσε πως, ύστερα από δική της πρωτοβουλία και ευθύνη, το υπουργείο προχώρησε στην περικοπή προϋπηρεσίας 4 μηνών για εμένα και 3 ημερών για την Ελεάνα! Από τότε μέχρι σήμερα, ύστερα από δυναμικές παρεμβάσεις, η διεύθυνση αναγκώθηκε να λάθος της και ζήτησε τη σχετική διόρθωση, ωστόσο το υπουργείο συνεχίζει να μην αποκαθιστά συνολικά την προϋπηρεσία μας. Η επιθετικότητα της κυβέρνησης και του υπουργείου έχει τεράστιες συνέπειες στο εργασιακό

Η τιμωρία των συνδικαλιστών δεν θα περάσει

Για εκδικητική στάση του υπουργείου Παιδείας ενάντια σε όσους αναπληρωτές εκπαιδευτικούς εκλέγονται στα ΔΣ των συλλόγων και των ΕΛΜΕ τους και επιλέγουν τη συλλογική δράση διεκδίκησης, καθώς επιχειρεί να «πετσοκόψει» την προϋπηρεσία τους λόγω συνδικαλιστικών αδειών, καταγγέλλουν, μιλώντας στο Πριν, τα τρία μέλη του Συντονιστικού Αναπληρωτών Αδιόριστων Εκπαιδευτικών.

μας μέλλον, καθώς η αμφισβήτηση της προϋπηρεσίας θα οδηγήσει σε πτώση στους πίνακες με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τις επόμενες προσλήψεις.

► **Μήπως στο πρόσωπό σας σήμερα αμφισβητείται συνολικά το δικαίωμα στη συνδικαλιστική άδεια, στην ελεύθερη συνδικαλιστική δράση;**

Χ.Π.: Αυτή τη στιγμή το υπουργείο Παιδείας επιδιώκει να τιμωρήσει και στην πραγματικότητα να απομακρύνει τους αναπληρωτές εκπαιδευτικούς που εκλέγονται στα ΔΣ των συλλόγων και των ΕΛΜΕ τους, που επιλέγουν τη συλλογική δράση και την άμεση εμπλοκή τους στις διαδικασίες των σωματείων τους, που απαιτούν την ενεργό παρουσία, τον λόγο και τη διεκδίκηση των δικαιωμάτων της ελαστικής εργασίας στην πράξη!
Β.Δ.: Την ίδια στιγμή, ανοίγει τον δρόμο για τη συνολική αμφισβήτηση των εργασιακών και

Οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί εδώ και πάνω από 10 χρόνια εργάζονται με επαναλαμβανόμενες συμβάσεις στηρίζοντας το δημόσιο σχολείο

“

συνδικαλιστικών δικαιωμάτων, στοχεύοντας μάλιστα όχι στους γραφειοκράτες του αστικοποιημένου συνδικαλισμού αλλά στο ανυπότακτο ριζοσπαστικό ρεύμα της εκπαίδευσης. Η δυναμική εμφάνιση των ελαστικά εργαζόμενων από τον Μάρτη του '18 και τον Γενάρη του '19 μέχρι σήμερα είναι φανερό ότι τους χαλά τα σχέδια.

► **Πόσο ενεργά δραστηριοποιούνται οι ελαστικά εργαζόμενοι της νέας γενιάς στους αγώνες και τα σωματεία;**

Ε.Μ.: Οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί εδώ και πάνω από 10 χρόνια εργάζονται με επαναλαμβανόμενες συμβάσεις στηρίζοντας το δημόσιο σχολείο. Η σχετική «σταθερότητα» της επαναπρόσληψης, η ύπαρξη σωματείων και διαδικασιών, αλλά κυρίως η μαχητική διεκδίκηση της μόνιμης και σταθερής εργασίας ως προμετωπίδα των ταξικών δυνάμεων και οι μεγάλες κινητοποιήσεις του προηγούμενου διαστήματος έθεσαν την αναγκαιότητα της συμμετοχής των αναπληρωτών συναδέλφων μας στην πράξη κι όχι στα λόγια. Οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί -που είναι κατά πλειοψηφία νεολαία- αποτελούν πλέον όχι μόνο οργανικό κομμάτι αλλά και τον «πνεύμονα» των εκπαιδευτικών σωματείων (πρωτοβάθμιων). Είναι γενικά παραδεκτό ότι στα σωματεία όπου υπάρχει έντονη παρουσία αναπληρωτών είναι και αυτά όπου συντελείται η μεγαλύτερη πολιτικο-συνδικαλιστική ζύμωση και κίνηση, παραμένουν ενεργά και μάχιμα και δι' αυτών των πνευμόνων «το μέλλον αναπνέει στους αγώνες».

► **Ποια είναι η στάση της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας στο αίτημά σας;**

Χ.Π.: Οι γραφειοκρατικές συνδικαλιστικές ηγεσίες επί πολλά χρόνια αρνούσαν το δικαίωμα στους αναπληρωτές/ωρομισθίους να συμμετέχουν στα σωματεία επί ίσοις όροις, ενώ ΔΟΕ-ΟΛΜΕ δεν τους δέχονταν ούτε για μέλη τους. Η επιλογή του ανεξάρτητου αυτόνομου ταξικού ρεύματος των Παρεμβάσεων για εκπροσώπησή τους από αναπληρωτές στο ΔΣ της ΔΟΕ αποτελεί συνέχεια των μα-

χών που δόθηκαν από τότε μέχρι σήμερα στο εσωτερικό των ομοσπονδιών ώστε σήμερα οι συμβασιούχοι να έχουν εξασφαλίσει δικαιώματα εγγραφής, συμμετοχής, ψήφου και εκλογής στα ΔΣ, στις συνελεύσεις και σε όλες τις διαδικασίες πρωτοβάθμιων σωματείων, Ομοσπονδιών και της ΑΔΕΔΥ, στη βάση του αγώνα για πλήρη εξίσωση δικαιωμάτων και μονιμοποίηση όλων των εκπαιδευτικών.

Ε.Μ.: Ανατριχιάζουν με ό,τι ξεπερνά τα γραφειοκρατικά σουλάτσα στα υπουργικά γραφεία, παθαίνουν αλλεργία με συντονισμούς «από τα κάτω», με μαζικές συνελεύσεις αγώνα. Δεν έχουν καμία απάντηση στη φρεσκάδα και στην αμεσότητα του λόγου και της στάσης, στη μαζική και κοινωνική απεύθυνση των ολοένα και αυξανόμενων νεολαίων αναπληρωτών, που παίρνουν τον αγώνα στα χέρια τους, που συμμετέχουν ενεργά σε όλες τις διαδικασίες των σωματείων τους, που εκλέγονται στα ΔΣ και υπηρετούν στην πράξη κάθε λέξη από τις υποσχέσεις τους για αταλάντευτο αγώνα για μια χειραφετημένη εκπαίδευση και κοινωνία.

► **Στις μάχες του ασφαλιστικού, για σταθερή και μόνιμη εργασία και αυξήσεις, ποια μπορεί να είναι η συμβολή των ελαστικά εργαζόμενων;**

Β.Δ.: Οι πρώτοι που θίγονται από όλες τις αντεργατικές και αντεκπαιδευτικές ρυθμίσεις είναι οι ελαστικά εργαζόμενοι. Για παράδειγμα η πολυπόθητη από πλευράς κυβέρνησης, ΟΟΣΑ, ΣΕΒ κλπ αξιολόγηση, περνά πρώτιστα μέσα από το προσοντολόγιο για τους αναπληρωτές που τσακίζει εργασιακά δικαιώματα δεκαετιών. Το ασφαλιστικό, εκτός από τους συνταξιούχους, αγγίζει άμεσα τους νέους και ελαστικά εργαζόμενους και ανέργους καθώς τους αφαιρείται η δυνατότητα να δουλέψουν με μόνιμη σχέση όσο τα όρια ηλικίας παραμένουν πολύ υψηλά αλλά και να εξασφαλίσουν δικαιώματα σε ασθένεια, μητρότητα, άδειες, πρόνοια. Σε επίπεδο υλικών αναγκών, είναι οι πρώτοι που οφείλουν και μπορούν να βγουν δυναμικά στους αγώνες της επόμενης περιόδου. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι χωρίς την πολύτιμη οργανωτική εμπειρία των παλαιότερων συντρόφων μας ίσως να μας έλειπε ο χάρτης, αλλά χωρίς τη φρεσκάδα τα όνειρα και τη θέληση των νέων ελαστικά εργαζόμενων θα μας έλειπε το καύσιμο για τις αναβάσεις και τις εφόδους που μέλλονται για να 'ρθουν.

Μιχάλης Ρόθος

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Λαϊκό «στοπ»
σε Cosco-ρύπανση

Δυναμική ήταν η κινητοποίηση της πρωτοβουλίας κατοίκων *Αγωνιστική Πρωτοβουλία Πειραιά - SOS Πειραιάς* στο Περιφερειακό Συμβούλιο (ΠΕΣΥ) Αττικής της 5^{ης} Φεβρουαρίου, ενάντια στο Master Plan της Cosco και στις ρυπογόνες εγκαταστάσεις της επιχείρησης Oil One –συμπερόντων Δ. Μελισσανίδη– στη Δραπετσώνα. Η πρωτοβουλία, με την πλήρη στήριξη της *Αντικαπιταλιστικής Ανατροπής στην Αττική*, ζήτησε να μπει φρένο στην καπιταλιστική ανάπτυξη που αδιαφορεί για τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις στην ευρύτερη περιοχή της πόλης του Πειραιά.

Αρχικά, οι κάτοικοι διαμαρτυρήθηκαν για την ψηφισμένη από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ επέκταση της προβλήτας του λιμανιού στην περιοχή της Πειραιϊκής κατά 150.000 τ.μ για τα υπερμεγέθη κρουαζιερόπλοια. Μάλιστα, η Cosco ανακοίνωσε πως οι εργασίες θα ξεκινήσουν μέσα στον Φλεβάρη, χωρίς να έχει πάρει ακόμη την απαραίτητη Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ). Ακόμη, εναντιώθηκαν στις

αποδεδειγμένα ρυπογόνες εγκαταστάσεις της Oil One, ζητώντας το κλείσιμο και την άμεση απομάκρυνσή τους από την περιοχή του Κερατσινίου.

Ως εκ τούτου, η *Αντικαπιταλιστική Ανατροπή στην Αττική* ζήτησε τα ζητήματα αυτά να μπουν άμεσα στην ατζέντα του ΠΕΣΥ, απαιτώντας την άμεση μετεγκατάσταση της Oil One, καθώς και τη μη εκταμίευση οποιασδήποτε χρηματοδότησης της Cosco από το περιφερειακό ταμείο, μέχρι το θέμα να συζητηθεί στο περιφερειακό συμβούλιο.

Φυσικά, οι συστημικές δυνάμεις του συμβουλίου δεν δέχθηκαν επ' ουδενί να συζητηθεί το αίτημα σχετικά με την Oil One, ωστόσο, η πίεση των κατοίκων με στήριξη της *Αντικαπιταλιστικής Ανατροπής στην Αττική*, καθώς και των περιφερειακών σχημάτων της *Λαϊκής Συσπείρωσης* και της *Ανυπότακτης Αττικής*, ανάγκασαν το συμβούλιο να δεσμευτεί ότι το ζήτημα του Master Plan θα συζητηθεί την επόμενη φορά. Ο αγώνας συνεχίζεται!

MOTOR OIL

Κυριάκος Νασόπουλος

Χαροπαλεύουν εργάτες στον βωμό του κέρδους

► «Σιγή ασυρμάτου» σε κυβέρνηση και ΜΜΕ

Και άλλο αίμα εργατών χύθηκε πριν λίγες μέρες, αυτήν τη φορά στις εγκαταστάσεις της Motor Oil στους Αγίους Θεοδώρους. Ενδεχομένως, παρότι έχει περάσει πάνω από μια βδομάδα από το συμβάν, αρκετοί δεν το γνωρίζουν καν, καθώς στη συντριπτική πλειονότητα των αστικών ΜΜΕ επεβλήθη «σιγή ασυρμάτου», λόγω του ονόματος Βαρδινογιάννης και των πανίσχυρων πολιτικών και οικονομικών συμφερόντων.

Συγκεκριμένα, το βράδυ της Παρασκευής 31/1, τέσσερις εργαζόμενοι τραυματίστηκαν σοβαρά μετά από έκρηξη που σημειώθηκε στα διυλιστήρια της Motor

Oil — συμφερόντων Β. Βαρδινογιάννη. Η έκρηξη σημειώθηκε γύρω στις 10.30 το βράδυ στο βοηθητικό ιατρείο της μονάδας παραγωγής βενζίνης υπ' αριθμόν «3.700» (λειτουργεί ως ιατρείο-αποδυτήρια) και θύματα είναι ένας νοσοκόμος 37 ετών, καθώς και τρεις εργάτες (55, 38 και 41 ετών). Οι τέσσερις εγκαυματίες μεταφέρθηκαν αρχικά στο νοσοκομείο Κορίνθου, όπου και διασωληνώθηκαν και στην συνέχεια στα νοσοκομεία «Θριάσιο» και «Γεννηματάς». Όμως, εξαιτίας έλλειψης κρεβατιών στη Μονάδα Εντατικής Θεραπείας Εγκαυμάτων του «Θριάσιου», δύο από τους τέσσερις εγκαυματίες παρέμειναν εκτός ΜΕΘ για ένα ολόκληρο 24ωρο και νοσηλεύτηκαν σε Μονάδα Αυξημένης Φροντίδας (ΜΑΦ), η οποία δεν μπορεί να ανταποκριθεί στη βαρύτητα των περιστατικών. Μέχρι και το Σάββατο οι τέσσερις εργάτες συνέχιζαν να δίνουν τη δική τους μάχη για τη ζωή (με αισιόδοξα μηνύματα), σε νοσοκομεία της Αττικής.

Οι συνθήκες κάτω από τις οποίες έγινε το περιστατικό παραμένουν εντελώς αδιευκρίνιστες και το χειρότερο είναι ότι δεν παρατηρείται κάποια ιδιαίτερη... κινητικότητα διερεύνησής τους από τις αρμόδιες αρχές. Βασική υπεύθυνη γι' αυτό δεν είναι άλλη από την ίδια τη Motor Oil. Αποκαλυπτικό των προθέσεων της είναι το ότι η πυροσβεστική πληροφορήθηκε για την έκρηξη και το ατύχημα από το

ΕΚΑΒ, καθώς δεν υπήρξε προηγούμενη ειδοποίηση από την επιχείρηση.

Συνδικάτα και φορείς καταγγέλλουν την παντελή έλλειψη μέτρων υγιεινής και ασφάλειας στα διυλιστήρια της Motor Oil. Για εργοδοτικό έγκλημα κάνει λόγο το Κλαδικό Σωματείο Ενέργειας Αττικής-Βοιωτίας-Εύβοιας-Κορινθίας, το οποίο και πραγματοποίησε εξορμήσεις μαζί με άλλα ταξικά σωματεία στην πύλη του διυλιστηρίου. «Στις εργασίες συντήρησης που γίνονται τις τελευταίες βδομάδες, υπήρχαν και άλλα περιστατικά, τα οποία ευτυχώς δεν οδήγησαν σε σοβαρό τραυματισμό», αναφέρει σε ανακοίνωσή του το συνδικάτο.

Την ίδια στιγμή, σε τελείως διαφορετικό μήκος κύματος κινείται η ανακοίνωση των εργαζομένων της Motor Oil, στην οποία δεν γίνεται καμία αναφορά περί πιθανών ευθυνών της εργοδοσίας και απλώς αναφέρεται ότι «τα αίτια του ατυχήματος είναι υπό διερεύνηση». Από την πλευρά της η Motor Oil υποστηρίζει ότι υπήρξε... ταχύτατη αντίδραση και ακολουθήθηκαν όλες οι προβλεπόμενες διαδικασίες.

Τέλος, όπως αποδεικνύεται, η ίδια «σιγή ασυρμάτου» φαίνεται ότι έχει επιβληθεί και στην κυβέρνηση, καθώς ούτε ο υπουργός Εργασίας Γ. Βρούτσης αλλά ούτε και κάποιο άλλο αρμόδιο κυβερνητικό στέλεχος δεν έχει τολμήσει να σχολιάσει το παραμικρό για το συμβάν που παραλίγο να στοιχίσει τη ζωή σε τέσσερις εργάτες. Όπως τραγικά είχε συμβεί τον Μάιο του 2015 στα Ελληνικά Πετρέλαια (ΕΛΠΕ) στον Ασπρόπυργο...

ΟΤΕ

Συλλογική σύμβαση στα «μέτρα» της εργοδοσίας

Μετά από μια πολύ σύντομη διαδικασία, το ΔΣ της Ομοσπονδίας Εργαζομένων ΟΤΕ (ΟΜΕ-ΟΤΕ) την Τετάρτη ενέκρινε το προσχέδιο συμφωνίας για νέα Συλλογική Σύμβαση Εργασίας (ΣΣΕ), αγνοώντας έτσι επιδεικτικά τον πολυήμερο απεργιακό αγώνα των εργαζομένων. Συγκεκριμένα το σχέδιο ψηφίστηκε με 27 «Ναι» (ΣΥΝΕΝΑ, ΑΚΕ ΟΜΙΛΟΥ, ΑΚΕ ΠΑΣΕ) και 8 «Οχι» (ΑΣΕ-ΟΤΕ, ΕΣΚ-ΟΤΕ κα).

Τα βασικά σημεία της νέας ΣΣΕ, σύμφωνα με την ενημέρωση της Ομοσπονδίας είναι τα εξής: α) Η αύξηση για τους νέους υπαλλήλους θα είναι 9% (5,5% + 3,5%) αντί για 7,5% (5,5% + 2%), β) Για όσους εργάζονταν στην εταιρεία πριν την 1/1/201,

αύξηση 4,5% από 1/1/2020 με επαναφορά στο 35ωρο και επιπλέον αύξηση 3,5% στις 31/7/2021 και γ) Πλήρης περιγραφή στην ΣΣΕ σχετικά με την εφαρμογή του Προεδρικού Διατάγματος 240/2006, το οποίο προβλέπει διαβούλευση διοίκησης-υπαλλήλων σε οποιαδήποτε μεταβολή τυχόν αποφασιστεί από την εταιρεία. Η νέα ΣΣΕ είναι διάρκειας 19 μηνών.

Όπως καταγγέλλει η Αγωνιστική Συνεργασία ΟΤΕ (ΑΣΕ-ΟΤΕ), στην ουσία πρόκειται για το ίδιο «κατάπτυστο κείμενο που μονόγραψαν τα μεσάνυχτα στις 20 Δεκέμβρη» και ξεσήκωσε την οργή και αγανάκτηση όλων των εργαζομένων απεργών. Παράλληλα, σημειώνει ότι με την απόφαση αυτή, η ηγεσία της ΟΜΕ-Ο-

ΤΕ πέταξε στο καλάθι των αχρήστων όλες τις αποφάσεις συνελεύσεων των εργαζομένων ανά την Ελλάδα που την δέσμευαν ώστε να μην υπογράψει καμιά νέα ΣΣΕ χωρίς τους εξής τρεις όρους: α) υπογραφή ΣΣΕ για όλους, β) αυξήσεις για όλους και γ) πλήρη διασφάλιση από απολύσεις.

Η ΑΣΕ-ΟΤΕ σημειώνει ότι η συγκεκριμένη πρόταση «δεν συγκλίνει έστω και στο ελάχιστο σε όσα έχει ως διαπραγματευτικό πλαίσιο η Ομοσπονδία, ενώ δεν αναφέρεται πουθενά η διασφάλιση των θέσεων εργασίας» και προτείνει μεταξύ άλλων νέες κινητοποιήσεις «σε συνέχεια του μεγάλου αριθμού ψηφισμάτων που έχουν καταφθάσει στην Ομοσπονδία και τα Πρωτοβάθμια από όλη την Ελλάδα».

«ΩΦΕΛΟΥΜΕΝΟΙ»

Ιωάννα Καρδάρη

Κλιμάκωση απέναντι στον εμπαιγμό

► Κατάληψη στον ΟΑΕΔ από εργαζόμενους του «ειδικού προγράμματος»

Συνεχίζουν τις κινητοποιήσεις τους οι εργαζόμενοι του «Ειδικού Προγράμματος Απασχόλησης του ΟΑΕΔ για 5.500 άνεργους πτυχιούχους ηλικίας 22-29». Την Πέμπτη μάλιστα προχώρησαν σε κατάληψη του κτιρίου διοίκησης του ΟΑΕΔ, επί της οδού Εθνικής Αντιστάσεως στον Άλιμο (συμμετείχαν και σε εκείνη του ΕΦΚΑ που οργάνωσε η ΠΟΠΟΚΠ), κλιμακώνοντας τον αγώνα τους και καταγγέλλοντας τον εμπαιγμό τους από πλευράς κυβέρνησης σχετικά με το αίτημά τους να συναντηθούν με τον υπουργό Εργασίας. Παρότι η γενική γραμματέας του υπουργείου είχε δεσμευτεί μετά από κινητοποίησή τους στις 22/1 ότι εντός δύο ημερών θα κανονιστεί συνάντηση με τον Γ. Βρούτση, αυτό δεν πραγματοποιήθηκε ποτέ. «Για να μας "χρυσώσουν" το χάπι μας λένε

ότι θα προσπαθήσουν να μας εντάξουν στο ταμείο ανεργίας», αναφέρει το Συντονιστικό Αγώνα των συμβασιούχων σε ανακοίνωσή του.

Ως γνωστόν, οι 3.650 συμβασιούχοι αγωνίζονται εδώ και μήνες για την ανανέωση των συμβάσεών τους ενάντια στις απολύσεις, τις ελαστικές σχέσεις εργασίας, την πολιτική ανακύκλωσης της ανεργίας, για μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλες/ους σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. Καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες σε υπουργεία και εποπτευόμενους δημόσιους φορείς και οι απολύσεις τους θα σηματοδοτήσουν την δημιουργία ακόμα περισσότερων κενών στον δημόσιο τομέα.

Παράλληλα, όπως επισημαίνει το Συντονιστικό Αγώνα των συμβασιούχων «η κυβέρνηση όχι μόνο συνεχίζει το έργο των προηγούμενων στην πλή-

ρη διάλυση των εργασιακών, αλλά από την υγεία μέχρι την ασφάλιση φέρνει κι άλλες περικοπές, νέα μέτρα (βλέπε νέο ασφαλιστικό) που θα πλήξουν τον κόσμο της εργασίας, τους/τις άνεργους/ες, τις πιο εκμεταλλεζόμενες κοινωνικές και οικονομικές ομάδες».

Παράλληλα, το τελευταίο διάστημα, σύμφωνα με πληροφορίες, ο πρόεδρος της ΠΟΕΔΗΝ Μιχάλης Γιαννακός προσπαθεί να δημιουργήσει ένα διασπαστικό κλίμα στους συμβασιούχους που εργάζονται στο χώρο της υγείας, αφήνοντας να εννοηθεί ότι οι δικές τους συμβάσεις θα ανανεωθούν. Παρόλα αυτά οι εργαζόμενοι φαίνεται πως δεν εφυσχάζουν απέναντι σε αυτές τις υποσχέσεις και δεν «μασάνε» από τέτοιου είδους διασπαστικές μεθοδεύσεις, συνεχίζοντας τον κοινό τους αγώνα.

«Ένα πράγμα θέλουμε να καταλάβει καλά η κυβέρνηση: είμαστε εδώ και δεν υποχωρούμε! Δε θα αρκεστούμε στα ψίχουλα που μας υπόσχονται στα λόγια. Αγωνιζόμαστε για δουλειά με αξιοπρέπεια και δε θα σταματήσουμε. Τα αιτήματά μας είναι δίκαια και παραμένουν τα ίδια. Ο υπουργός Εργασίας οφείλει να δεχτεί το Συντονιστικό Αγώνα και να απαντήσει στα καίρια ερωτήματα σχετικά με το "σχέδιο" της κυβέρνησης για το δημόσιο τομέα, καθώς δεν διακυβεύονται μόνο 3.650 θέσεις εργασίας, αλλά η ίδια η λειτουργία του. Με 400.000 κενές θέσεις το δημόσιο ασφυκτιά και η κυβέρνηση απαντά με νέες απολύσεις. Εμείς δε θα το επιτρέψουμε!», υπογραμμίζει μεταξύ άλλων το Συντονιστικό Αγώνα.

ΚΤΕΛ

Γιώργος Μουρμούρης

Καταργούν τον Κανονισμό Προσωπικού

Ενα ακόμη «δώρο» παραχωρεί στο ιδιωτικό κεφάλαιο η κυβέρνηση, χτυπώντας παράλληλα τα δικαιώματα ενός ακόμη κλάδου εργαζομένων. Μόνο που αυτή τη φορά δεν πρόκειται για το μεγάλο κεφάλαιο αλλά για το βαθιά διαπλεκόμενο κατεστημένο των ΚΤΕΛ. Όντας ιδιωτικές επιχειρήσεις που λαμβάνουν κρατικές επιχορηγήσεις, τα ΚΤΕΛ λειτουργούν έως σήμερα υπό ένα καθεστώς κρατικής ρύθμισης που μεταξύ άλλων θέτει συγκεκριμένες προδιαγραφές για την τέλεση του συγκοινωνιακού έργου καθώς και κάποιους περιορισμούς στην αχαλίνωτη κερδοσκοπία των εργοδοτών-ιδιοκτητών των λεωφορείων, ως «αντάλλαγμα» για την απο-

κλειστική χορήγηση του δικαιώματος εκτέλεσης τακτικών δρομολογίων.

Τα παραπάνω επιχειρεί να ανατρέψει το υπουργείο Υποδομών και Μεταφορών. Όπως καταγγέλλει η Ομοσπονδία των Συνδικατών Μεταφορών Ελλάδας (ΟΣΜΕ), με διατάξεις που περιλαμβάνονται στο σχέδιο νόμου για την ίδρυση και λειτουργία υδατοδρομίων (το οποίο ψηφίστηκε την Παρασκευή), προωθείται η κατάργηση του Γενικού Κανονισμού Προσωπικού των ΚΤΕΛ, αφήνοντας τη ρύθμιση του κανονισμού εργασίας στις κατά τόπους Ανώνυμες Εταιρίες. Η Ομοσπονδία επισημαίνει ότι η συγκεκριμένη ρύθμιση ανοίγει τον δρόμο για παραβάσεις της εργατικής

νομοθεσίας κατά το πρότυπο των τουριστικών μεταφορικών επιχειρήσεων, στις οποίες οδηγοί αναγκάζονται να εργάζονται ακόμη και 10-15 ώρες, με ότι αυτό συνεπάγεται για την ασφάλεια των ίδιων και των επιβατών.

Ακόμα, ενδεχομένως, πιο σκανδαλώδης ρύθμιση αποτελεί διατήρηση και επέκταση διάταξης που χορηγεί το 5% της τιμής του εισιτηρίου στους προέδρους των ΚΤΕΛ ως ισόβια σύνταξη(!), ενώ η ΟΣΜΕ κάνει λόγο και για χορήγηση «δώρου» 45 εκατ. ευρώ στις εν λόγω επιχειρήσεις. Την Τρίτη, οι εργαζόμενοι στα ΚΤΕΛ προχώρησαν σε 24ωρη απεργία απαιτώντας την απόσυρση των επίμαχων διατάξεων.

ΑΝΑΙΡΕΣΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

Πλούσιο
το πρόγραμμα
της Λέσχης

Με κέφι και δημιουργία υποδέχτηκε το 2020 η Λέσχη των Αναιρέσεων (Ιπποκράτους 175β, Εξάρχεια), ενώ συνεχίζει και το Φεβρουάριο με ακόμα πιο πλούσιο πρόγραμμα που καλύπτει ένα μεγάλο φάσμα πολιτισμικών και πολιτικών δραστηριοτήτων. Καθημερινά ο φιλόξενος χώρος της Λέσχης είναι ανοιχτός από τις 11 το πρωί έως τις 11 το βράδυ για να καλύψει τις ανάγκες των φίλων της που υφίστανται τη... δοκιμασία της εξεταστικής. Για όσους θέλουν να επεκτείνουν τον ορίζοντα του διαβάσματός τους, από τον Ιανουάριο έχει ξεκινήσει ένας πολύ ενδιαφέρων κύκλος διαλέξεων από το μαρξιστικό εργαστήριο που λειτουργεί στη Λέσχη. Την Παρασκευή 31/1 και εν συνεχεία την Πέμπτη 6/2 ξεκίνησε η θεματική με τίτλο «Η Έρμη του Πραγματικού/Η πολιτική οικονομία της κρίσης της ΕΕ», με εισηγητή τον Θάνο Λιάπα (υπ. διδάκτορα Πολιτικών Επιστημών), και θα ολοκληρωθεί τις δυο επόμενες Πέμπτες του Φλεβάρη (13/2 και 20/2).

Ακόμα, λειτουργούν με σταθερό τρόπο από το προηγούμενο έτος η ομάδα latin κάθε Τρίτη στις 7 μ.μ., καθώς και η θεατρική ομάδα -η οποία λόγω μεγάλης συμμετοχής είναι πλήρης προς το παρόν- κάθε Τετάρτη. Παράλληλα, οι Αναιρέσεις θα πραγματοποιήσουν και φέτος αρκετές θεατρικές επισκέψεις, οπότε μείνετε «συντονισμένοι».

Για τους οπαδούς της 7ης τέχνης, διοργανώνονται βραδιές κινηματογράφου κάθε Πέμπτη, με αντιπολεμικό περιεχόμενο, το αναλυτικό πρόγραμμα των οποίων θα ανακοινωθεί σύντομα. Τέλος, η Λέσχη έρχεται σε επαφή με την τέκνο μουσική, διοργανώνοντας μουσικές θεματικές βραδιές που θα καταλήξουν σε μια μεγάλη συζήτηση για το συγκεκριμένο είδος τέχνης, οι οποίες θα ανακοινωθούν σύντομα. Φυσικά, οι ενδιαφερόμενοι κι ενδιαφερόμενες, μπορούν να ενημερώνονται συνεχώς από το σάιτ των Αναιρέσεων (www.anaireseis.gr), για κάθε νέα προσθήκη στις δραστηριότητες της Λέσχης.

ΚΟΡΟΝΟΪΟΣ

Δημήτρης Συνάπαλος

Χτυπάει ο ιός του κέρδους και του ρατσισμού

► Επιδημία στην Κίνα των μεγάλων αντιθέσεων, επίθεση από τους ανταγωνιστές της

Πολλά ακούμε και βλέπουμε σε καθημερινή βάση για την επιδημία νέου στελέχους κορονοϊού που εκδηλώθηκε στην επαρχία Χουμπέι της Κίνας. Ας προσπαθήσουμε, λοιπόν, να θέσουμε τα γεγονότα στην πραγματική τους διάσταση. Ο νέος ιός 2019-nCoV ή ιός του Γουχάν -από την πόλη στην οποία σημειώθηκαν τα πρώτα κρούσματα- είναι ένα πρωτοεμφανιζόμενο στέλεχος της οικογένειας των κορονοϊών, συγγενής με τους ιούς που προκάλεσαν τις γνωστότερες ασθένειες MERS και SARS. Η προέλευσή του πιθανολογείται πως είναι ζωικής καταγωγής και έγινε επιθετικός για τον άνθρωπο από την επαφή και βρώση μολυσμένου κρέατος στις «παράνομες» κρεαταγορές της κεντρικής Κίνας. Ο ιός θεωρείται έντονα μεταδοτικός, καθώς του αποδίδεται πιθανότητα μετάδοσης σε τέσσερα άτομα ανά νοσοκώμα, ενώ πιθανολογείται ότι μπορεί να μεταδοθεί και από ασυμπτωματικούς φορείς. Ο ιός ευθύνεται για παθήσεις του αναπνευστικού, όπως βρογχίτιδες και πνευμονίες, με το 15% των κρουσμάτων να συνοδεύονται από βαριά συμπτώματα, ενώ η θνητότητά του μέχρι πριν λίγες μέρες υπολογιζόταν σε περίπου 2% από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας — ο οποίος χαρακτηρίζει την εξάπλωση επιδημική, αλλά όχι πανδημία.

Σίγουρα, ο κόσμος παρακολουθεί αγωνιωδώς τα ιατρικά ανακινωθέντα, χάνοντας ωστόσο την πραγματική προοπτική. Οι αστικές κοινωνίες της νοτιοανατολικής Ασίας έχουν συνδεθεί με την εξάπλωση μολυσματικών ασθενειών, λόγω των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών τους. Η συνύπαρξη τροπικού κλίματος και πανίδας με αστικοποιημένες βιομηχανικές κοινωνίες που διαβιούν στο κατώφλι της απόλυτης εξαθλίωσης, η απουσία ουσιαστικών κοινωνικών δομών πρόληψης, περίθαλψης και αποθεραπείας, η εγκατάλειψη των κατώτερων στρωμάτων και ο αποκλεισμός τεράστιων μαζών φτωχών από τα τεχνολογικά και επιστημονικά θαύματα που συντελούνται μερικές εκατοντάδες μέτρα μακρύτερα στα εκτεταμένα βιομηχανικά πάρκα και ερευνητικά εργαστήρια, αποτελούν ιδανικές συνθήκες για τη ραγδαία διάδοση κάποιου άγνομου αντιγόνου. Οι τρομακτικές ταξικές αντιθέσεις και οι κακές έως ανύπαρκτες υγειονομικές συνθήκες που επικρατούν στην χώρα επέτρεψαν την εξάπλωση του ιού σε δεκάδες χιλιάδες ανθρώπων παρά την απόφαση της Κίνας (ορθώς) να αποδεχτεί το πλήγμα στην οικονομία, παρατείνοντας την αργία των εορτών του νέου σεληνιακού έτους για να περιορίσει τη μετάδοση του νοσήματος.

Την οικονομική ζημιά αυτή διαπίστω-

σε όμως περιχαρής ο υπουργός Εμπορίου των ΗΠΑ, Γουίλμπουρ Ρος, αναφερόμενος στην πιθανότητα να επιστρέψουν στις ΗΠΑ θέσεις εργασίας, μετά την αποδυναμώση της κινεζικής οικονομίας και την ανάλογη διακοπή έργων και συμβολαίων υπερεθνικών επιχειρήσεων με τον κινεζικό καπιταλισμό, την ώρα που σε ειδική συνέντευξη στο ειδησεογραφικό πρακτορείο Φοξ, ο πρόεδρος των ΗΠΑ ανακοίνωσε τον επιτυχημένο αποκλεισμό των Κινέζων ταξιδιωτών από την Αμερική. Είναι γεγονός πως η εργαλειοποίηση της επιδημίας από την αμερικανική ηγεσία δεν είναι άνευ σημασίας, καθώς δεκάδες κυβερνήσεις επαναπατρίζουν τους πολίτες τους από την Κίνα και από άλλες χώρες στις οποίες έχουν σημειωθεί κρούσματα,

ενώ πάνω από 62 αεροπορικές εταιρείες έχουν διακόψει -ή έστω περιορίσει- τα αεροπορικά δρομολόγια προς την Κίνα. Όσο οι πολίτες του «δυτικού κόσμου» επιστρέφουν στις εστίες τους ερχόμαστε αντιμέτωποι με έξαρση ρατσιστικών διαθέσεων απέναντι σε Κινέζους μετανάστες ή ακόμα και σε ανθρώπους με εν γένει ασιατικά χαρακτηριστικά οι οποίοι απομονώνονται και, σε περιπτώσεις, κακοποιούνται στην υποψία της καταγωγής τους.

Στην Ελλάδα, παρά την απουσία διαγνωσμένων κρούσματος του νέου κορονοϊού, τα ΜΜΕ επιλέγουν να συντηρούν το κλίμα τρομο-υστερίας, αναλώνοντας τεράστια διαστήματα τηλεοπτικού χρόνου σε ατελέσφορη αναμάσηση στατιστικών και δραματοποιημένων «υπεράκτιων»

περιστατικών. Παράλληλα, ο πρόχειρα συγκαλυμμένος ρατσισμός των διάφορων σχολιαστών με αναφορές «στις υγειονομικές βόμβες» τροφοδοτεί ακροδεξιά σταγονίδια με ζωτικής σημασίας μίσος, διαμέσω του κοινωνικού αυτοματισμού. Εμπλουτίζεται, άλλωστε, η επιχειρηματολογία τους με τις συνήεις ύβρεις για μολυσματικούς μετανάστες που έρχονται από τα βάθη της Ασίας. Οι πρωτεργάτες των φασιστικών οργανώσεων, από την πλευρά τους, ευθαρσώς ζητούν περαιτέρω περιορισμό στις μετακινήσεις των προσφύγων και οργανώνουν «ελέγχους» υπό την προκλητική αδιαφορία της αστυνομίας, χαιρόντας ισχυρή πολιτική κάλυψη, όπως υπονοήθηκε από επίκαιρη ανάρτηση του πρώην πρωθυπουργού, Α. Σαμαρά.

Δεν είναι τυχαίες ούτε οι επιλογές του αρμόδιου υπουργού, Β. Κικίλια, ο οποίος, αφού διατύπωσε την κυβερνητική γραμμή, υποστηρίζοντας ότι ένα κρούσμα στη χώρα μας είναι πιθανό, έσπευσε να διαβεβαιώσει πως είμαστε ικανοί να ανταπεξέλθουμε σε πιθανή υγειονομική κρίση. «Πώς;» αναρωτιόμαστε όμως. Οι ανάγκες είναι ξεκάθαρες και απαιτούν υψηλής ποιότητας μαζική πρόληψη, διάγνωση και θεραπεία. Ως βασικότερο όλων των αιτημάτων πρέπει να θεθεί η άμεση προκήρυξη μόνιμων θέσεων νοσηλευτικού προσωπικού, ιατρών και τεχνικών ιατρικών μηχανημάτων. Η ποιότητα της υγείας και της ζωής μας δεν είναι διαπραγματεύσιμα ζητήματα, δεν επιτρέπουμε να την επιβουλεύονται ιδιωτικά συμφέροντα και οι πολιτικοί τους υφιστάμενοι.

«Η αντιμετώπιση επιδημιών δεν γίνεται μόνο με σχέδια και επιτροπές»

Στην Ελλάδα, το υπουργείο Υγείας δηλώνει έτοιμο να αντιμετωπίσει τον κορονοϊό αλλά δυσκολεύεται να πείσει. Σκοντάφτει στα προβλήματα που έχει μπροστά του πολύ πριν την εμφάνιση αυτού του ιού και που φαίνονται πολύ πιο απειλητικά για τον ελληνικό πληθυσμό. Η Όλγα Κοσμοπούλου, παθολόγος λοιμωξιολόγος στο Γενικό Κρατικό Νίκαιας, μας εξηγεί πως «ο κορονοϊός είναι επικίνδυνος δεδομένου ότι μεταδίδεται από άνθρωπο σε άνθρωπο και με τη θνητότητα να μπορεί να υπολογιστεί με τα μέχρι στιγμής δεδομένα στο 4%, αλλά ειδικά στην Ελλάδα αυτό δεν δικαιολογεί την υστερία που δεν στοχεύει παρά στην εμπέδωση του τρόμου. Θα μπορούσαμε να τρομάξουμε με την κατάσταση στα επείγοντα περιστατικά, με τον Γολγοθά όσων χρειάζο-

νται αντιφυματική αγωγή, με το πώς αντιμετωπίζονται και προλαμβάνονται ασθένειες όπως η γρίπη, η φυματίωση, η σύφιλη, όταν δεν υπάρχει γι' αυτές ούτε καν η σωστή ενημέρωση». Την Παρασκευή, τα θύματα από την γρίπη έφτασαν συνολικά στα 38, αυξανόμενα κατά 17 μόλις μέσα σε μια εβδομάδα.

Πιο αναλυτικά, η Όλγα Κοσμοπούλου εξηγεί πως «για να είναι δυνατή η αντιμετώπιση υπαρκτών κινδύνων, δηλαδή της γρίπης αλλά και άλλων ιών χρειαζόμαστε αξιοπρεπή πρωτοβάθμια υγεία, προσβάσιμη σε όλους, σωστά στελεχωμένα νοσοκομεία με τα απαραίτητα υλικά και ανοιχτές όλες τις κλίνες των Μονάδων Εντατικής Θεραπείας. Η αντιμετώπιση επιδημιών δεν γίνεται μόνο με σχέδια και επιτροπές».

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Σω-

ματείου Εργαζομένων στο Αττικό Νοσοκομείο σε σχετική ανακοίνωση του εξηγεί πως «δεν υπάρχει σχέδιο για τον κορονοϊό στο Αττικό, που να είναι εφαρμόσιμο σε πιθανή μαζική έξαρση της νόσου». Η υποστελέχωση του νοσοκομείου, που έχει 8 κλειστές κλίνες στη Μονάδα Εντατικής Θεραπείας, καθιστά την άσκηση προσομοίωσης σκέτη βιτρίνα. «Κάθε σοβαρό σχέδιο για την αντιμετώπιση μιας κρίσης της δημόσιας υγείας περνάει μέσα από προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, δημιουργίας υποδομών και εξοπλισμού του νοσοκομείου με τα απαραίτητα υλικά, αλλιώς είναι μονό επικοινωνιακή πολιτική και εκμετάλλευση των εργαζομένων εις βάρος της υγείας των ασθενών», τονίζει η ανακοίνωση.

Αρχοντούλα Βαρθάκη

Δημήτρης Γρηγορόπουλος

Το αριστούργημα του μεγάλου Αμερικανού συγγραφέα Άρθουρ Μίλερ ανεβαίνει στο Θέατρο Εμπορικών, σε σκηνοθεσία Γιώργου Σκεύα, εβδομήντα χρόνια μετά την πρώτη του παρουσίαση στη Νέα Υόρκη.

Ο θάνατος του εμποράκου: Ένα έργο σύγχρονο όσο ποτέ

Ο θάνατος του εμποράκου του Άρθουρ Μίλερ είναι μια σύγχρονη τραγωδία με ήρωα όχι ένα διακριτό ιστορικό ή μυθικό πρόσωπο, όπως στην αρχαία ελληνική τραγωδία. Ήρωας είναι ένας κοινός άνθρωπος, ένας μικρέμπορος, ο πωλητής Γουίλυ Λόμαν, και η ύβρις που διαπράττει η απόλυτη και ολόψυχη ταύτισή του με το «αμερικάνικο όνειρο». Νέμεσις (τιμωρία) για την αμαρτία του (υπέρβαση του μέτρου), κατά την αρχαία ελληνική ηθική και η αισθητική αντίληψη, είναι η καταστροφή του, ο οικονομικός, κοινωνικός, αλλά και βιολογικός θάνατός του, στη μυλόπετρα των αντιθέσεων του καπιταλισμού και των αξιών, που λάτρευε με θρησκευτική ευλάβεια. Η δίψα του χρήματος δεν είναι μόνο ψυχωσική μονομανία και φετιχισμός. Διαπερνά και προσδιορίζει συνολικά και διαχρονικά την προσωπικότητα και τον βίο του ανθρώπου. Για ανθρώπους, όπως ο Λόμαν, η οικονομική επιτυχία και ο πλουτισμός είναι υπέρτατος στόχος ζωής, γιατί εξασφαλίζει ευρεία απόκτηση υλικών αγαθών, που απ'την κυρίαρχη ιδεολογία έχουν αναχθεί σε υπέρτατη και μονοσήμαντη αξία της καπιταλιστικής κοινωνίας. Θεωρείται ο ασφαλέστερος δρόμος για την κοινωνική καταξίωση και την προσωπική αυτεπιβεβαίωση, για την ευτυχία των μελών της οικογένειας και τις αρμονικές σχέσεις στους κόλπους της.

Ωστόσο, ο καπιταλισμός είναι αδυσώπητος με τους λάτρεις του. Καταστρέφει με σκληρότητα τους πιο αδύναμους, αυτούς που δεν μπορούν, συχνά χωρίς να ευθύνονται, να αντέξουν στον άνισο ανταγωνισμό, στις μικρότερες και μεγαλύτερες κρίσεις. Ο μικρέμπορος Λόμαν στη δύση της ζωής του δεν είναι πλέον ο πωλητής που ήταν στα νιάτα του, το σύστημα βαθμιαία τον ξεβράζει, αναζητώντας φρέσκο αίμα για να υπηρετεί πιο δυναμικά την κερδοφορία του. Η απόλυση για τον γερασμένο και κουρασμένο Λόμαν είναι το τελειωτικό χτύπημα. Ο μικρόκοσμος του καταρρέει. Η αυτοεκτίμησή του συντρίβεται, η οικογενειακή συνοχή και αρμονία διαλύεται. Η απόλυτη ταύτισή του με την οικονομική επιτυχία και τα υλικά αγαθά είναι καταλυτικός μονόδρομος. Δεν του αφήνει περιθώριο για αναζήτηση μιας άλλης διεξόδου, άλλου τρόπου ζωής, ή, αναθεώρησης των αξιών του. Αναπόφευκτη φαίνεται η λύση που δίνει δράμα του. Η αυτοκτονία του συμβολικά με το αυτο-

κίνητο του, που λόγω ηλικίας δεν μπορεί πια να το οδηγεί, ρίχνει αυλαία στη ζωή, που ουσιαστικά είχε πέσει στη ζωή του, απ'τη στιγμή που δεν μπορεί να υπηρέτησε τον θεό του κέρδους. Οι ψευδαισθήσεις του Λόμαν, του κάθε Λόμαν της μεγάλης κρίσης του 1929, αλλά και της σύγχρονης δομικής κρίσης, για διαρκή και αυξανόμενη ευδαιμονία και καταξίωση συντρίβονται απ' τον Μινώταυρο του καπιταλισμού. Το όνειρο και η δυνατότητα όλων στο «αμερικάνικο όνειρο», αποδεικνύονται όνειρο θερινής νυκτός.

Ιδιαιτερότητα του έργου του Άρθουρ Μίλερ, που αναδεικνύει η σκηνοθεσία, είναι η ψυχολογική και όχι η ευθύγραμμη και πραγματική χρήση του χρόνου. Στα δρωμενα αλλά και σε διαλεκτική σχέση μ'αυτά παρεμβάλλει, με μορφή εικόνων και σκηνών, αναμνήσεις απ' το παρελθόν, ιδίως απ'την εποχή της εργασιακής και οικονομικής ακμής του ήρωα, αλλά και τους φόβους, τις απορίες του, τις ενοχές και ανασφάλειές του, που διογκώνονται και τείνουν να ταυτιστούν με το δραματικό παρόν του εμποράκου, την οριστική κατάρρευση του ονείρου του. Εμβληματική και καθοριστική στην ανάκληση και εμπλοκή του παρελθόντος στο τραγικό παρόν του Λόμαν είναι η εμβληματική μορφή του θείου Μπεν. Ο Μπεν είναι για τον Λόμαν η ενσάρκωση και

Εύστοχα ο σκηνοθέτης,
Γιώργος Σκεύας,
οικοδομεί το κείμενο
του Μίλερ με
τη μορφή μιας
σύγχρονης
τραγωδίας

“

το αρχέτυπο του Αμερικάνικου ονείρου, ο μέντορας που τον κρίνει και τον ενθαρρύνει να παλέψει μέχρι τέλους για την υλοποίηση του ονείρου του, ακόμη κι όταν οι συνθήκες έχουν γίνει αμετάκλητα αρνητικές για τον Λόμαν, χωρίς αποτέλεσμα.

Εύστοχα ο σκηνοθέτης, Γιώργος Σκεύας, οικοδομεί το κείμενο του Μίλερ με τη μορφή μιας σύγχρονης τραγωδίας, σε συνθήκες ακραίας καπιταλιστικής κρίσης. Εξαιρετικά υπηρετούν την ανάδειξη των ηρώων του έργου οι ηθοποιοί: Ο Δημήτρης Καταλειφός ως εμποράκος Λόμαν δημιουργεί έναν σύγχρονο τραγικό ήρωα επί σκηνής, ο Γιώργος Ζιόβας ως θείος Μπεν ισορροπεί εξαιρετικά μεταξύ ονείρου και πραγματικότητας, πειστική ως υπομονετική σύζυγος του κλυδωνιζόμενου Λόμαν η Μαρία Καλλιμάνη. Μ' επιτυχία ολοκληρώνουν τη διανομή οι υπόλοιποι ηθοποιοί: Γιώργος Νούσης, Τάσος Δέκκας, Δημήτρης Αποστολόπουλος, Χαρά Μάτα Γιαννάτου, Χρήστος Ευθυμίου, Γιώργος Πατεράκης, Χρύσα Γκινίκη, Ιοκάστη Αγαυή Παπανικολάου.

Θέατρο Εμπορικών, Σαρρή 11, Αθήνα
Τηλέφωνο : 210-3211750
Ημέρες-ώρες παραστάσεων:
Τρίτη: 8.30 μ.μ.,
Πέμπτη-Σάββατο: 8.30 μ.μ.,
Τετάρτη & Κυριακή: 7 μ.μ.

ΚΕΡΚ ΝΤΑΓΚΛΑΣ

Ο Σπάρτακος που «έσπασε» τη μαύρη λίστα

► Αγωνιστής κατά
του μακαρθισμού

Πέθανε την Τετάρτη σε ηλικία 103 ετών ο θρυλικός ηθοποιός Κερκ Ντάγκλας. Ο θάνατός του αποτελεί το τέλος μιας ολόκληρης εποχής, καθώς υπήρξε εμβληματική μορφή μιας χρυσής αλλά και πολιτικά παραγμένης εποχής για το Χόλιγουντ.

Ο Κερκ Ντάγκλας, γιος εβραίων μεταναστών από τη Λευκορωσία, είχε γίνει γνωστός για το εκρηκτικό στίλ πολλών ερμηνειών του, διότι αποτύπωνε στη μεγάλη οθόνη το αίσθημα της οργής και της εξέγερσης εναντίον «της αδικίας», όπως έλεγε ο ίδιος. Μετατράπηκε σε ένα από τα μεγαλύτερα αστέρια της κινηματογραφικής βιομηχανίας τις δεκαετίες του 1950 και του 1960. Σύμφωνα με τον ίδιο τον εκλιπόντα, το μεγαλύτερό του επίτευγμα δεν ήταν οι περισσότεροι από 100 κινηματογραφικοί του ρόλοι αλλά οι αγώνες και η αντίσταση που έκανε απέναντι στο φαινόμενο του μακαρθισμού. Ο Κερκ Ντάγκλας σε όλη τη ζωή του διατυμπάνιζε με περηφάνια ότι αυτός ήταν που «έσπασε τη μαύρη λίστα», όταν προσέλαβε τον κομμουνιστή συγγραφέα και σεναριογράφο Ντάλτον Τράμπο να γράψει το σενάριο για την ταινία Σπάρτακος του μεγάλου σκηνοθέτη Στάνλεϊ Κιούμπρικ.

Η κόρη του συγγραφέα, ωστόσο, ενώ παραδέχεται ότι ήταν μια γενναία απόφαση η πρόσληψη του Τράμπο, θεωρεί ότι ο Ντάγκλας υπερέβαλε σχετικά με τον ρόλο που έπαιξε στην αντίσταση κατά του Μακαρθισμού και εκφράζει το παράπονο για τη μετέπειτα στάση του ηθοποιού, ο οποίος φρόντισε να αποστασιοποιηθεί από τον πατέρα της.

Τουρκία

Μπίζνα και κέρδη με τους πρόσφυγες

Για όσους το βιώνουν, καθώς και για όσους στέκονται πραγματικά αλληλέγγυοι μαζί τους, το προσφυγικό είναι ένα πρόβλημα της εποχής μας, με τη ρίζα του στους πολέμους, τη φτώχεια, την κλιματική αλλαγή και άλλες εκφράσεις και συνέπειες του αδηφάγου καπιταλισμού – της δίψας για κέρδος και των αντιθέσεων και συγκρούσεων που τον χαρακτηρίζουν σε περιόδους κρίσης. Για άλλους, όμως, είναι μια ακόμη χρυσή ευκαιρία για μπίζνα, έστω και πάνω στις πλάτες –ενίοτε και τα πτώματα– ανθρώπων.

Αυτό έχει συμβεί σε αρκετές περιπτώσεις στην Ελλάδα, αυτό φαίνεται να συμβαίνει και στην Τουρκία. Απόδειξη τα αποκαλυπτικά στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα η συνδικαλιστική ομοσπονδία Turk-is. Από αυτά προκύπτει ότι καθένας από τα 3,7 εκατ. Σύρους πρόσφυγες που βρίσκονται στη χώρα –με βάση την κυβέρνηση– δαπανά κάθε μήνα κατά μέσο όρο 344 δολάρια για να καλύψει τις βασικές ανάγκες του.

Εφόσον αυτό αληθεύει, τότε η συνολική δαπάνη του μήνα είναι κάπου 1,3 δισ., ενώ σε ετήσια βάση φτάνει και ξεπερνά τα 15 δισ. Εάν, δε, γίνει αναγωγή σε όλα τα χρόνια που οι πρόσφυγες βρίσκονται στην Τουρκία (προφανώς όχι σε τόσο υψηλό αριθμό από την αρχή), τότε προφανώς έχει υπερκαλυφθεί κατά πολύ το ποσό των 35 δισ. που ο Ερντογάν ισχυρίζεται ότι έχει δαπανήσει για τη «φιλοξενία» τους.

Πολύ περισσότερο, εάν συνυπολογίσουμε δύο ακόμη έσοδα: Το άμεσο είναι τα 6 δισ. που έχει λάβει η Άγκυρα ως ενίσχυση από την ΕΕ. Το άλλο, το έμμεσο (και πολύ σημαντικό), έχει να κάνει με το άφθονο και ιδιαιτέρως φθινό εργατικό δυναμικό που αξιοποιούν οι περισσότερες μικρομεσαίες επιχειρήσεις οι οποίες, σύμφωνα με την έρευνα της Turk-is, επιφυλάσσουν στους πρόσφυγες 14ωρα δουλειάς, με αμοιβές περίπου στο μισό του κατώτατου επίσημου μισθού. Όχι και άσχημα, έτσι;

Συρία

Γιώργος Παυλόπουλος

Τριπλό πρέσινγκ δέχεται η δύναμη που θεωρούνταν μέχρι σήμερα η αδιαμφισβήτητη νικήτρια του πολέμου που μαίνεται από το 2011, καθώς Τουρκία, Ισραήλ αλλά και ΗΠΑ της διαμηνύουν «ως εδώ και μη παρέκει».

πλέον στη Μόσχα τον βασικό συνομιλητή της στο μεγάλο «παζάρι» που είχε λάφυρο τη μοιρασιά της Συρίας.

Το τελευταίο διάστημα, ωστόσο, κάτι μοιάζει να αλλάζει, τουλάχιστον στο πεδίο των μαχών. Κι αυτό διότι είναι σαφές ότι η Ρωσία –η οποία μετρά σημαντικές απώλειες σε στρατιώτες και μισθοφόρους– και οι σύμμαχοί της δέχονται ταυτόχρονη πίεση από τρία μέτωπα και τα θεωρούμενα ως κεκτημένα τους αμφισβητούνται. Σε κάθε περίπτωση, είναι βέβαιο ότι τους διαμηνύεται

Ρώσων. Από την άλλη, το Ισραήλ κλιμακώνει τις επιθέσεις κατά της Δαμασκού, την οποία προσπαθεί παράλληλα να εξωθήσει σε ένα ακόμη μοιραίο «λάθος» που θα προκαλέσει κατακραυγή, μπλέκοντας τα ραντάρ της αεράμυνας ώστε να κατευθύνουν τα πυρά τους κατά επιβατικών αεροπλάνων – όπως συνέβη την περασμένη Πέμπτη, όταν ένα ιρανικό αεροσκάφος θα είχε παραλίγο την τύχη του ουκρανικού που καταρρίφθηκε πρόσφατα, παρασέρνοντας στον θάνατο τους 176 επιβαίνοντες.

με το δάχτυλο στη σκανδάλη στη βορειοανατολική Συρία. Ήταν κάτι που συνέβη, όταν οι πρώτοι έστησαν μπλόκο με τα θωρακισμένα οχήματά τους στα αντίστοιχα ρωσικά που επιχειρούσαν να προσεγγίσουν τις πετρελαιοπηγές που υπάρχουν στην περιοχή, η οποία θεωρείται από τις πιο πλούσιες στη χώρα και είναι ένας από τους βασικούς λόγους που έκαναν τον Τραμπ να αποφασίσει την παραμονή μερικών εκατοντάδων στρατιωτών εκεί.

Στο παραπάνω ήδη κερκτικό σκηνικό θα πρέπει να συνυπολογίσουμε το γεγονός ότι ο εναέριος χώρος πάνω από τη Συρία έχει μετατραπεί σε μια εξαιρετικά επικίνδυνη ζώνη, στην οποία μπορεί ανά πάσα στιγμή να εκδηλωθεί «θερμό επεισόδιο» –πιθανώς δε όχι από ατύχημα αλλά από επιλογή– με απρόβλεπτη εξέλιξη. Εκεί, άλλωστε, πετούν καθημερινά δεκάδες (οπλισμένα σαν αστακοί) μαχητικά που ανήκουν στις τέσσερις από τις πιο ισχυρές δυνάμεις παγκοσμίως στους αιθέρες – δηλαδή αμερικανικά, τουρκικά, ισραηλινά και, φυσικά, ρωσικά, στα οποία ολοένα συχνότερα έρχονται να προστεθούν και εκείνα της «φίλης και συμμάχου της Ελλάδας» Γαλλίας.

Και μια αναγκαία αλλά κρίσιμη... λεπτομέρεια: Το 2016, ο Ερντογάν απέδειξε ότι δεν διστάζει να κάνει στροφή 180 μοιρών εφόσον κρίνει ότι αυτό εξυπηρετεί τα συμφέροντα του τουρκικού καπιταλισμού. Γι' αυτό, αντί για να μπει σε πόλεμο με τη Ρωσία μετά την κατάρριψη του Σουχόι πάνω από τη Συρία, έγινε ο καλύτερος εταίρος του Πούτιν, κατασκευάζοντας αγωγούς με τη Ρωσία και φτάνοντας να τα «σπάσει» με τις ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ με την αγορά των S-400. Το 2020 δεν θα τον εμποδίσει να κάνει μια νέα στροφή με αντίθετη φορά στην περίπτωση που εκτιμήσει ότι το άλλο στρατόπεδο μπορεί να του δώσει περισσότερα.

Γύρω-γύρω όλοι και στη μέση η Ρωσία

Μέχρι πρόσφατα, η Ρωσία θεωρούνταν ο μεγάλος νικητής του πολέμου ο οποίος μαίνεται στη Συρία από το 2011. Δεν χωράει αμφιβολία, άλλωστε, ότι ήταν η στρατιωτική της επέμβαση το φθινόπωρο του 2015, αυτή που όχι απλώς έσωσε στο παρά πέντε το τομάρι του Άσαντ και το καθεστώς του αλλά τους έδωσε τη δυνατότητα να επανακτήσουν σταδιακά τον έλεγχο του μεγαλύτερου τμήματος της χώρας. Κι αυτό, τη στιγμή που οι ΗΠΑ έμοιαζαν να τα έχουν χαμένα και ο Τραμπ κατηγορήθηκε ακόμη και για προδοσία, όταν ανακοίνωσε την αποχώρηση των αμερικανικών δυνάμεων. Ακόμη και η Τουρκία φάνηκε να αναζητά

ξεκάθαρα ότι «ως εδώ και μη παρέκει», με άλλα λόγια, ότι δεν θα τους επιτραπεί να αποσπάσουν παραπάνω από όσα έχουν.

Τα γεγονότα είναι μάλλον αδιαμφισβήτητα. Από τη μία, η Τουρκία δείχνει αποφασισμένη να μην επιτρέψει την κατάληψη της επαρχίας Ιντλίμπ από τον στρατό του Άσαντ, η οποία αποτελεί το τελευταίο προπύργιο της αντικαθεστωτικής αντιπολίτευσης και των προστατευόμενων της – στους οποίους περιλαμβάνονται και μερικές χιλιάδες τζιχαντιστές. Έτσι, επιχειρεί να στείλει στρατό για να τους ενισχύσει και εμπλέκεται σε πολύνεκρες συγκρούσεις με τις κυβερνητικές δυνάμεις, οι οποίες έχουν την άμεση στήριξη των

Επικίνδυνη πολεμική κλιμάκωση, με κίνδυνο απευθείας σύγκρουσης Αμερικανών και Ρώσων

Υπάρχει, όμως, και ένα τρίτο μέτωπο, που είναι πιθανώς πιο σημαντικό από τα προηγούμενα: Εδώ και κάποιες μέρες –σύμφωνα με πληροφορίες που ουσιαστικά έχουν επιβεβαιωθεί– Αμερικανοί και Ρώσοι έχουν βρεθεί τρεις τουλάχιστον φορές πρόσωπο με πρόσωπο και

ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ

► Όταν οι «ασφαλείς χώρες» δολοφονούν...

Το Ελ Σαλβαδόρ θεωρείται ως «ασφαλής χώρα» από την κυβέρνηση των ΗΠΑ και για τον λόγο αυτό οι πρόσφυγες που φτάνουν από εκεί επιστρέφονται με διαδικασίες-εξπρές. Το τι τους περιμένει μετά φαίνεται σε σχετική έρευνα της οργάνωσης Human Rights Watch: Στο διάστημα 2013-19 καταγράφηκαν 138 δολοφονίες πολιτών της χώρας μετά τον επαναπατρισμό τους, με δράστες συμμορίες, αστυνομικούς, στρατιώτες, κυνηγούς κεφαλών ή τους πρώην συντρόφους τους — ενώ άλλοι 70 έχουν πέσει θύματα ξυλοδαρμού, σεξουαλικής επίθεσης και εκβιασμού. Σημειώνεται ότι στη χώρα των 6 εκατομμυρίων περίπου κατοίκων, την τελευταία δεκαετία υπάρχουν πάνω από 11.000 αγνοούμενοι, αριθμός μεγαλύτερος από τους εξαφανισθέντες κατά την περίοδο του εμφυλίου πολέμου (1979-92). Τόσο ασφαλές είναι το Ελ Σαλβαδόρ — μήπως να μιλήσουμε για το Αφγανιστάν, τη Σομαλία ή ακόμη και την Τουρκία;

Σε μια ενέργεια χωρίς προηγούμενο, η πρόεδρος της Βουλής έσκιζε επιδεικτικά τα χαρτιά με το κείμενο της ετήσιας Ομιλίας προς το Έθνος του Τραμπ. Η Νάνσι Πελόζι, όμως, δεν μπόρεσε να εξηγήσει το πρωτοφανές φιάσκο των Δημοκρατικών στην Αϊόβα, όπου οι προκριματικές εκλογές θύμισαν τριτοκοσμική χώρα — κινώντας υποψίες για «μαγείρεμα» και αυξάνοντας και άλλο τα ποσοστά του Τραμπ...

► Πάνω από 1,5 εκατ. άστεγοι μαθητές

Οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι η μεγαλύτερη δύναμη του παγκόσμιου καπιταλισμού, με τους περισσότερους δισεκατομμυριούχους. Ο δε Τραμπ, ζητώντας την επανεκλογή του, περηφανεύεται ότι έχει κάνει τη χώρα του ακόμη πιο ισχυρή και πλούσια, ενώ τα χρηματιστήρια καλπάζουν. Μπροστά σε αυτό το μεγαλείο, ορισμένες... λεπτομέρειες μπορούν να παραβλεφθούν. Όπως, για παράδειγμα, η έρευνα

που δείχνει ότι ο αριθμός των μαθητών και σπουδαστών που δεν κατοικούν σε δικό τους σπίτι, με τις οικογένειές τους —πρακτικά, δηλαδή, είναι άστεγοι— έχει ξεπεράσει το 1,5 εκατομμύριο και είναι υπερδιπλάσιος σε σύγκριση με το 2005. Μάλιστα, το 7% από αυτούς ζουν σε εγκαταλειμμένα κτίρια ή οχήματα! Το χειρότερο; Η παραπάνω εικόνα δεν περιλαμβάνει το σύνολο των άστεγων ανηλίκων ή νέων στην Αμερική, ούτε καν όλων των μαθητών και σπουδαστών...

► Καρκινοπαθής και φτωχός; Εις θάνατον!

Η άλλη, πραγματική Αμερική έχει πολλές ακόμη εικόνες φρίκης να μας προσφέρει. Μία από αυτές αφορά στους καρκινοπαθείς, οι οποίοι έχουν την ατυχία να ανήκουν στους δεκάδες εκατομμύρια «μη έχοντες». Σύμφωνα, λοιπόν, με έρευνα που πραγματοποίησε το 2018 το ιατρικό περιοδικό AJM σε δείγμα 9,5 εκατ. ασθενών, με τίτλο «Θάνατος ή Χρέος;», πάνω από τους τέσσερις στους δέκα (42,4%)

είδαν το σύνολο των περιουσιακών του στοιχείων να εξαφανίζεται μέσα στα πρώτα δύο χρόνια από τη διάγνωση, καθώς μόνο έτσι μπορούσαν να καλυφθούν τα τεράστια έξοδα της θεραπείας — ενώ για ένα επιπλέον 38% αυτό συνέβη μέχρι το τέταρτο έτος. Και επειδή δεν ευθύνεται ο Τραμπ για όλα τα κακά, αλλά ο «καπιταλισμός-πρότυπο», ας σημειώσουμε ότι η έρευνα βασίστηκε σε στοιχεία των ετών 1998-2014, δηλαδή επί προεδρίας Κλίντον, Μπους και Ομπάμα.

γράμμα
από

Βρετανία • του Νίκου Καπιτσίνη

Ξεκίνησε ο δεύτερος κύκλος των επεισοδίων του Brexit

Μετά την τυπική αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ευρωπαϊκή Ένωση στις 31 Γενάρη, ξεκίνησε η μεταβατική περίοδος. Κι ενώ πολλοί, και στις δύο πλευρές της Μάγχης, πίστεψαν πως το σήριαλ του Brexit τελείωσε, ο σημαντικότερος γύρος των διαπραγματεύσεων μόλις ξεκίνησε και αφορά τη μελλοντική διμερή εμπορική-οικονομική σχέση. Η μεταβατική περίοδος ολοκληρώνεται τυπικά στις 31 Δεκέμβρη του 2020 και σε αυτό το διάστημα ουσιαστικά δεν αλλάζει τίποτα, εκτός από τη μη συμμετοχή των Βρετανών στα όργανα της ΕΕ. Στόχος της εξαρχής ήταν να διασφαλιστεί η πιο ομαλή μετάβαση στη νέα εποχή αλλά και να υπάρξει επαρκής χρόνος για μια ουσιαστική διαπραγματεύση. Μάλιστα, στην περίπτωση που δεν διαφαινεται συμφωνία στον ορίζοντα, θεωρητικά η μεταβατική

περίοδος θα μπορεί να επιμηκυνθεί μέχρι και δύο έτη, εφόσον φυσικά οι δύο πλευρές συμφωνήσουν σε αυτό μέχρι την 1^η Ιουλίου.

Μεταξύ των επιμέρους θεμάτων στις διαπραγματεύσεις —πέραν της ασφάλειας των πτήσεων, της πρόσβασης στην αλιεία, της αδειοδότησης των φαρμάκων— αυτό που ξεχωρίζει είναι το συνολικό πλαίσιο στη μελλοντική σχέση μεταξύ των δύο. Εάν δεν καταλήξουν σε συμφωνία, οι συνοριακοί έλεγχοι και οι εμπορικοί δεσμοί θα υπόκεινται στους όρους του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου. Σημειώνεται ότι στη σχετική ομιλία του, ο Μπόρις Τζόνσον ξεκαθάρισε πως δεν επιθυμεί την επιμήκυνση της μεταβατικής περιόδου και δεν αποκλείει το σενάριο της μη συμφωνίας στους επόμενους 11 μήνες. Επιθυμία του φαίνεται πως είναι μια

σχέση ανάλογη με αυτήν που υπάρχει ανάμεσα σε ΕΕ και Καναδά, με ανεξάρτητη εμπορική πολιτική αλλά ελεύθερο εμπόριο με τις χώρες της ΕΕ, χωρίς δασμούς και περιορισμένη πρόσβαση στην ενιαία αγορά στο πεδίο των υπηρεσιών. Ούτε οι Βρυξέλλες επιθυμούν, όμως, δασμούς ή εμπορικές ποσοτώσεις, επιδιώκουν όμως η άλλη πλευρά να ακολουθήσει τους ευρωπαϊκούς κανόνες σε σχέση με τον ανταγωνισμό και τις κρατικές επιδοτήσεις — απειλώντας, σε διαφορετική περίπτωση, με επιβολή δασμών και στα προϊόντα που εισάγονται από το Ηνωμένο Βασίλειο.

Δυστυχώς, ο εργατικός παράγοντας εξακολουθεί να είναι απών, τόσο από το περιεχόμενο των διαπραγματεύσεων όσο και στο πεδίο της κοινωνικής διαπάλης σε σχέση με αυτές.

**B O
X -**

**FOOD
FOR
YOUR
MOOD**

ΗΡΘΕ ΤΟ ΝΕΟ

FOOD DELIVERY APP

ΚΑΤΕΒΑΣΕ ΤΟ!

